ولا تحسبن الذین قتلوا فی سبیل اللہ امواتاً بل احیاءٌ عند ربھم یرزقون ۝

شہید پیغام

فرمانِ الٰهی

بسم الله الرحمن الرحیم

فالذین هاجروا واخرجوا من دیارهم واوذوا فی
سبیلی وقاتلوا وقتلوا لاکفرن عنهم سیئاتهم
ولادخلنهم جنّٰت تجری من تحتها الانهار ثوابًا
من عِند الله ط والله عنده حسن الثواب۔

"آلِ عمران : ۱۹۵"

ترجمه :

انانیکه هجرت کردند واز خانه های خویش بیرون رانده شدند ورنجانیده
شدند در راه من، وجنگ کردند وکشته شدند، هرآئینه دور خواهم کرد از ایشان
گناهان شانرا وهرآئینه داخل خواهم کرد ایشانرا در باغهاییکه در زیر آن جویها
جاری اند از روی پاداش از جانب خُداوند، ونزد او ج پاداش نیک است.

بسم الله الرحمن الرحیم

احمد شاه ((وحدت))

Ahmad Shah Vahdat

O. K. R. A.

زموږ شعار

د خدای (ج) رضا زموږ هدف دی.

حضرت محمد (صلعم) زموږ رهبر دی.

قرآن کریم زموږ قانون دی.

فی سبیل الله جهاد زموږ لار ده.

د خدای (ج) په لار کې شهادت زموږ لوړه هیله ده.

استقلال زموږ عزت دی.

شرعي حجاب زموږ ښت دی.

شهید پیغام

د افغانستان د مجاهدینو اسلامي اتحاد نشراتي ارگان

د ۱۴۰۳ه ، ق کال ، ذشوال او ذیقعدی میاشتی ۱۰-۱۱ گڼه

فیولیک

گڼه	مضمون	مخ
۲	مسئول اصلی قضیه کیست؟	٤
۲	د ایمان نقش...	٦
۳	درام سه پرده یی ...	۸
٤	د تاریخ په اوږدو کې د قربانۍ...	۱۲
۵	خودگرایی و از خود بیگانگی.	۱٤
٦	دو ویډیو او بنگی...	۲۰
۷	دیگر گونی و هدف	۲۵
۸	ایمان او ثبات	۲۹
۹	خونین کفنان	۳۳
۱۰	د مجاهد پټ	٤۸
۱۱	جوان بی تفاوت	۵۲
۱۲	مسلمان سرتیری	۵٦
۱۳	د جهاد د سره سنگر شهیدان	٦٤

فدا محمد «فائض»

مسئوول اصلی قضیه کیست ؟!

گرچه از یورش قشون سرخ بر خاک افغانستان تابه حال تقریباً چهار سال سپری میشود امّا ملت بیدار افغانستان دست نا مرئی روس را که بمنظور تسخیر ملک و دیار ما دراز کرده* بود سالها قبل درک کرده بود از همینجا ست که جهاد و مبارزهٔ ملت مؤمن ما بمنظور کو تاه ساختن دست تطا ولگر روس و قلع قمع کردن گماشتگا نش سالها قبل آغاز گردیده بود. که این امر نه از نظر ملت ما پوشیده است ونه از نظر جهانیان.

دوران نادری درزمان اقتدارش دست بسوی روس استعمار پیشه درازکرد و هرگونه زمینه‌را غرض ترویج فرهنگ منحط کمیونیزم در افغانستان آماده ساخت درهمه مؤسسات کشور، اشخاص به اسطلاح فني روس که در حقیقت همه اعضای بر جستهٔ K.G.B. بودند و غرض هدف خاصی به افغانستان گسیل گردیده بودند وطبق نقشه و پلان که وقت به وقت از مرکز این مؤسسهٔ شیطانی به آنها فرستاده میشد دست بکار میشدند.

درزمان سلطنت ظاهر شاه این خاین به دین و خاک و ملت علناً لوای الحاد و بیدینی از طرف پرورد گان روس بلند شد و بر ضد دین مقدس اسلام تولاً و عملاً دست بکار شدند اما حکومت فاسد وقت در برابراین وضع هیچ احساس مسؤولیت نکرد و با یدهم نمیکرد زیرا ارمغانی بود که خود به ملت ستمکشیده ما آور ده بود.

غرض وضاحت موضوع به یکی از بیانات ظاهر شاه اشاره میکنم: چند ماه قبل یکی از مجلات پاکستانی که تبصرهٔ مفصلی داشت بریورش قشون سرخ بر خاک افغانستان و پس منظر آن در پایان بحث، نظر ظاهر شاه را نقل کرده بود: از ظاهر شاه دوبارهٔ پس منظر حمله روس پر سیده شده بود وی تبصره کنان درباره گفته بود که منظور از حملهٔ روس تنها اشغال خاک افغانستان نیست زیرا مادر هیچ ساحه هم اعم از سیاسی و اقتصادی و . . . برای روس ایجاد مشکل نکرده بودیم که روس را واداشته باشد تابر افغانستان حمله کند بلکه روس پلان وسیع وگستر ده یی پیش رو دارد، حال حق قضاوت را بخوانندگان میدهیم تا این سخن ظاهر شاه را مورد تحلیل قرار دهند و از آن نتیجه بگیرند که در هیچ ساحه برای روس ایجاد مشکل نکردن یعنی چه ؟!

حال که چار سال میگذرد که ملت رنجورو و ناتوان ما در خون دست و پا میزنند مردم ما بجرم اسلام زندانی شدند، تعذیبها و شکنجه ها دیدند و در مسلخهای کمیونیزم خون شان ریخته شد و به میلیونها مردم از خانه و مسکن آبایی شان به ترک دیار مجبور شدند و با شکا ههای شان توسط توپها و طیاره های دشمن با خاک یکسان

گردید ، یک تعداد کسانی که اصلاً در خط جهاد و مبارزهٔ ملت قهرمان مطرح نیستند گاهگاهی از راه دیوهای استعماری غرب آواز بلند میکنند و خود را به عنوان یکی از رهبران مجاهدین افغانستان معرفی میکنند به روم تشریف میبرند!!!

آنجا با آنهایی که ملت را به دست عفریت کمونیزم تحویل دادند مجلس دایر میکنند ونام از آزادی افغانستان میبرند. ما ازین آقا یان میپرسیم سالها قبل که دست استعمار گر و خون آلود روس به خاک افغانستان دراز شد چه احساس مسؤولیت کردند آیا آن وقت هم با اسلام تعارفی داشتند و یا خیر؟ آنها که در پشاور در اولین نشریهٔ شان خط شان را بملت و جهانیان معرفی داشتند و "اسلام و نا سیونا لیزم و دیمو کراسی غرب ،، را بیک نظر دیدند حال چگونه میشود این ملت را بنام اسلام فریب دهند.

بلی ! در طول جهاد مقدس همه چهره هایش از پیش شناخته شد. آنهایی که سالها قبل در برابر همه انواع کفر وبانی‌اصیل‌کمونیزم جهانخوار دست به جهاد ومبارزه زده بودند و خط اصیل اسلام راتعقیب میکردند دریک صف قرار گرفتند و آنهایی که در افغانستان در برابر کفر و بیداد ها مانند شیطان اخرس خاموش بودند وچند لحظه عیش ونشاط راغنیمت شمرده بودند بحکم "حتی یمیز الخبیث من الطیب" از صف ماجداشدند طوری که قبلاً هم جدا بودند. وباردیگر عدم علاقه وبی‌تفاوتی خودرا باارزشهای اسلامی‌وناموس دین و ملت اثبات رساندند.

حال توجه کنید به دو نکتهٔ مهمی که از را دیو استعماری(بی‌بی. سی) ابلاغ کردند یکی از شرایط حل سیاسی معضلهٔ افغانستان را اطمینان ـ قدرتهای بزرگ یعنی روس و امریکا قرار داده‌اند گویا باین امر صراحت نموده که جوانب قضیه یک طرف روس و طرف دیگر امریکا میباشد در حالیکه مسئلهٔ حمله روس برخاک افغانستان مسئله ایست بین ملت مجاهد افغانستان و روسهای سفاک وجانی که حل این معضله فقط از طریق جهاد ممکن است. از همین‌جا است که این ملت راه حل این مسئله را درک کرده است وسنگر های داغ جهاد را داغتر نگهدا شته اند وهیچ قدرت بزرگ جهانی صدای استعلات رانداد تامسأله را از طریق سیاسی‌حل کنند که طرف تأیید و اطمینان آنها نیز باشد.

نکتهٔ دیگری که خیلی قابل توجه است این است که جناب فرمودند: "وتصمیمی که آیا نظام چه نظامی باشد بارادهٔ ملت افغانستان مربوط است."

این آقایان که تابحال دربارهٔ نظام اسلامی هیچ تصمیمی ندارند چگونه نام از اسلام میبرند حال انکه از اصول عمدهٔ مبارزاتی است‌که هرگروه سیاسی‌نخست خطش را واضح میسازد و آنرا ابلاغ میکند و بعداً آمردم را به آنسو دعوت میدهند نمیدانیم کسانی که هیچ مسلک ندارند وطبق اصطلاح "پیش آمد و خوش آمد" هر نظر وهر نظام موردتأیید شان است چطور بخود جرأت میدهند که این ملت را یکباردیگر فریب دهند؟نی!نی این ملت دیگرآن ملت خواب برده نیست بیدارشده، در رگ‌رگ شان عشق ایمان و خدا پرستی دمیده،دیگر ظاهر شاه وا مثال آنها دریین شان جاندارد دیگر دلق های آلوده نمیتواند نظراین ملت قهرمان را بسوی خود بکشاند.

شهادت دراه اعلای دین خدا(ج) شعار این مردم گشته و قرار وعدهٔ آلهی«ان الله لایضیع اجر المؤمنین» این پاسبا نان دین خداوند(ج) روزی شاهدمراد را به آغوش خوا هند کشید وآن روز دور نیست.

انشاء الله

محمد زمان «مزمل»

په تیریسی

د ایمان نقش په روزنه او مبارزه کې

ایمان د رسالت په مبدأ :

د یو قوم او یا وګړو ایمان د رسالت په مبدأ په دی معنی چه د کائناتو خالق او مالك خدای ، د انسان او ملك پیدا کوونکی رب ، د ژوند او طبیعت رقیب او متصرف خدای (ج) انسان او انسانیت ته د خپلی لاری او دین د تبلیغ او رسولو صحیح او مطمئن چینل تضمین کړی او په دی برخه کښی هغوی ته د خپل دین او لاری د پوره وضاحت او بیا دین او امانت داری ته د بلنی او دعوت او بیا په هغه باندی د تلو او سمبالښت لپاره خپل غوره کړی مطیع ، امین او صادق بندګان د رسولانو او پیغمبرانو په توګه را لیږلی دی ترڅو د هغه قوم او وګړو په ژوند کښی تر ټولو مهم تحول او ژور بدلون راولی .

د کائناتو د خدای له طرفه د خدای (ج) د دین د تبلیغ او عملی کولو لپاره د داسی غوره بندګانو د توظیف او ماموریت په برخه کښی ایمان او باور ، بشریت ته ډیر څه وربښلی هغه ته د ټولو نه لومړی په دی برخه کښی ډاډ او اطمینان ورکوی چه د خدای غوره کړی دین او لاره انسان ته د اشنا او پیژندل شوو څیرو د لاری راغلی او دا مبدأ انسان ته چه په ژوندکی ورته سخته اړتیا لری ، چی هغه د ژوند په یوه سمه لاره د تلو په برخه کښی یو مطمئن آشنا همنوعه رهبری کړی او هغه ته په دی برخه کی څوك قدوه او نمونه ورکړی د پرتی لاری په برخه کښی اطمینان او ډاډ ورکوی .

همدا رسالت او په رسولانو باندی د ایمان خبره ده چی انسانیت په عمومی توګه په روحی ژوندکی د بی جهتی او په مادی ژوند کښی د لتاړیدنو نه ژغوری ، هغه د مطمئنو رجالو د ښو او مثالی کړو وړو ، تعامل او بی آلایشه ژوندانه د سیما او څیری مرهون او عاشق ګرځی . هغه ګوری او اوری چه په لویدلو او بی جهته ټولنو کښی د داسی په مادی لحاظ کمزورو انسانانو قیام او مقاومت د ژوند جهت بدلوی او انسانیت په یو مثبت جهت کښی روا نوی .

له همدی امله داسی با ایمانه انسان په طبیعی ډول په دی هم باور پیدا کوی چه هر څوك د خدای د دین او د بشریت د هوسایی او سعادت په لار کښی په قیام او مقاومت لاس پوری کړی ، کیدای شی د خلکو د ژوند جهت بدل او هرومرو به په دی برخه کښی د آسمانونو او ځمکو خالق خدای د هغه مرستندوی شی ، په دی ډول هغه د پیامبرانو د رسالت د داستانونو او په هغه باندی له ایمان او باور نه د ظلم او بی عدالتی په ضد د قیام او مقاومت درس اخلی .

کله چی د رسالت په مبدأ مؤمن انسان ګوری چه د تاریخ په اوږدو کښی د خدای مخلصو بندګانو د خدای د دین او لاری د تبلیغ او ښودلو په منظور نه دا چه خپلی ټولی شخصی ګټی او مصالح شاته غورځوی بلکه په پوره میړانه او ایمانداری بی دوخت

له مسلط ظلم ، کفر ، خرافاتو او اوهامو سره د مقابلې په لار کښې تول نه باور کیدونکي مشکلات او ربړونه ګاللي ، په اورکښې لویدلي ، اره شوي ، له کورونه شړل شوي ، په مرګ او قتل تهدید شوي ، د خپل جاهلي محیط سپکې او سپورې يې زغملي او زیات يې هم په دې لارکې مرګ او شهادت ته هم حاضر شوي . . . دا تول که چې مؤمن انسان وینې او یايي اورې پوهیږي چه د ده لار هم سخته ده ، د ده وظیفه هم مهمه ده ، باید په هغه صورت کښې چې د رسالت د مبدأ پیرو او مطیع وی دی هم دی تولو کړاؤنو تکلیفونو ته ځان چمتو کړي ، د خپلو شخصي مصالحوته تیر شي او د نورو د مصلحت په جهت کښې هري قرباني ته حاضر شي ، دا ډول مؤمن انسان په ژوند کښې لویو او عظیمو کارونو ته اقدام او په خورا شهامت هغه تر آخره تعقیبوی .

هغه پوهیږي چه دا لار د مادي ګټو او مصالحو د تامین لارنه ده ، هغه پوهیږي چه باید دی اوس د خپلو ګټو او مصلحتونو پرځای ځان د آسمانونو خدای ته وسپاري او د پیغمبرانو د دعوت لار انتخاب کړي .

په بشري اوږده تاریخ کې د پیغمبرانو په سلسله ایز کاروان ایمان سړی ته د دی درس ورکوی چه په ژوند کښې هغه شیان چې په سطحي نظر انسان ته ناممکن او محال ښکاري ، ولې پر خدای باندې د ایمان او د پیغمبرانو په لار د ځو قدمونو د ایښیدلو د لاری کیدای شي یوه ورځ هغه تحقق پیدا کړي ، هغه سرته ورسیږي ځکه د پیغبرانو علیهم السلام ژوند چې تول د همدغسې ظاهراً ناممکنو کارونو د بدلون او اوښتون نه ډک دی هغه د مشکلاتو او ظاهري ناممکنو چارو د مثبت تحول په برخه کې پوره قانع کوی .

کله چه یو انسان د رسالت په مبدأ ایمان پیدا کوی پوهیږي لکه څنګه چې فکري ، عملي او روحي لحاظ خلك د پیغبرانو پر لار روان او د هغوی کره وړه ځان ته قدوه ګڼي ، همداسې باید په روان ژوند کښې هم باید خلك خپل تنظیمي ، سیاسي او اجتماعي چارې د خدای صالحو او با تقوی عناصرو ته وسپاري ، هغوی باید پر صالحو او متقي عناصرو را تول ؛ شي ځکه هغوی باور لري چې د نیکمرغه ژوند جوړول او بقاء یوازې او یوازې په دې کښې ده چې خلك صالح بندګان خپل مشران وټاکی او پر هغوی را تول شي .

د رسالت په دی اوږدې سلسلې ایمان او باور انسان په دی پوره قانع کوی چې د هغه د ژوند لاره یوه مطمئنه او د بشریت له عمر سره برابره لار ده ، هغه په دی باور پیدا کوی چې له پیغمبرانو نه غوره او صالح انسانان په تاریخ او ژوند کښې نه دی تیر شوی او دی د همدی غوره انسانانو په لار روان دی ، او له همدی ځایه ده چې داسې انسان د هغوی پر لار او سپارښتونو په پوره اطمینان عمل کولای شي او د ښه عاقبت په برخه کښې يې ایمان لري .

د رسالت په مبدأ ایمان او باور انسان په دی داډ من کوی چه د ژوند په هکله د یو صحیح او مطمئن جهت موندلو یواځینې یوه لار د تاریخ په اوږدو کښې همدا د آسماني هدایاتو د تبلیغ عهده لرونکو انسانانو جهت او لار ده .

په دی ډول هغه په پوره اطمینان خپله لار تعقیبوی او هغه څه چې په ژوند کښې يې عملي کوی پري باور لري چه هغه د ده او د ده د تولنې د نیکمرغي او سعادت لپاره تر تولو مؤثر او ګټور دی ځکه همدغسې تعامل مقاومت او همدغسې معیني لاری او د هغې تلونکو د تاریخ په اوږدوکې انسان د شر ، ظلم ، جهل ، فقر ، خرافاتو او د طاغوت او

پاتې په « ٥٠ » ک

فدا محمد «فائض»

درام سه پرده یی استعمار سرخ

امپریا لیزم جهانخوار آنچنان که سیاست را رسیدن بهدف از هر طریقی که باشد تعریف میکند ، راستی برای نیل به امیال غیر انسانی شان با در نظر داشت شرایط و اوضاع زمان اقدام ور زیده برای مکیدن خون ملل مستضعف دست بکار میشود. کمونیزم که رخی از لکه استعمار و استکبار جهانی است، نیز با تعقیب این خط اساسی پالیسی و جهانبینی الحادی شان بمنظور استعبارملل مظلوم سعی میورزند تا بدین طریق از منابع سرشار معدنی و حاصلات زمینهای زرخیز شان. استفاده برند ، از مستضعفین بهره کشی نماید و خود بر کرسی با داری و آقایی جهان تکیه زده زندگی پر عیش و نشاط بسر برند. کمونیزم در راه رسیدن. بهدف سه مرحله را پشت سر میدارد که با شرح مختصر آن میپردازیم :

۱ ـ استعمار فرهنگی :

ـــ استکبار جهانی به تاریخ جهان همواره توجه مبذول داشته انرا از تجار بی که تاریخ بدست شان گذاشته استفاده ها برده اند. آنها میدانند تاز مانیکه یک چرخش فکری در جامعه‌یی بمیان نیاید و اذهان شان تخدیر نشود هر گز نمیتوان بزور سر نیزه علیه آنها حکومت کرد . روس پیشتر از همه همقطار انش متوجه این امر شده و گامهای سریعی در این راه برداشته است و گاهی هم اگر از راه دیگری این کار ممکن نشده است بزور سر نیزه فرهنگ پوچ وبی محتوای شانرا بر مردم تحمیل کرده اند چنانچه لینن در زمینۀ تسخیر ممالک آسیای میانه گوید .

’’باید تسلط شوروی را تا کشور های آسیای میانه گسترش داد و این کار ، هیچ راهی جز نفوذ کمونیزم در این مناطق با اعمال قدرت و بکار بردن وسایل سرکوبی و خشونت ، بیش از آنچه تـزار ها میکردند ندارد“ .

طوری که دیده شد ، روس بازرنگی این پلان را در کشور هایی که امروز به دو را و میچرخند عملی کرد . گوئید تا مکروب مهلک کمونیزم را در کشوری که خیال تسخیر آنرا در سر میپرورانید تزریق کرد و بدین ترتیب خواست تا ملت ها را ذهنا رهین خود ساخته هستی شانرا به یغما برد .

در کشور رزخیز ما که امروز باعفریت کمونیزم دست و گریبان است ، نیز شست و اند سال بمنظور ترویج فرهنگ منحط کمونیزم و مخدوش ساختن اذهان مردم فعالیت های سری و علنی صورت‌گرفت و درین راه پول هنگفتی خرچ نمودنـد تا سرانجام

توانست به یاری دست پروردگانش بر حریم ناموس دین و وطن ما تجاوز نماید .

روسها در راه پخش فرهنگ انسان کش شان از وسایل گوناگون کار میگیرند پخش نوتهای سری، کتب ، رسالات و سخنرانیها ، مناظره ها ، باز خوانی مقالات و آثار ادبی ، استخدام و انتصاب محرکین بی دینی این همه از جمله وسایلی است که روس بمنظور بر آورده شدن هدفش بکار میبندد .

مثالی از نحوهٔ تبلیغ :

در آغاز بحث اشاره نمودیم که کمونستها از تجارب تاریخی استفاده زیادی میبرند ، با در نظر داشت این اصل همواره میکوشند نهضت های اسلامی جهان نو، را سرکوب کرده و تحریک را بنفع انگلیس تبلیغ کنند چون تهداب تحریک اسلامی در مصر بدست استاد شهید حسن البناء ریخته شد و مصر خود سالها زیر بار طاقت فرسای استعمار انگلیس بسر برد و استعمار نه تنها بمصر بلکه به اکثر نقاط جهان دست در از کرد حال آنکه عامل عمدهٔ پی ریزی تحریک اسلامی مصر استعمار انگلیس بر خاک مصر بود و بانی این تحریک خود از جانب انگلیسها و غلامان حلقه بگوش شان هدف گلوله قرار گرفت و تا امروز عدهٔ کثیری از پیشتا زان این تحریک به شهادت رسیدند .

در کشور ما نیز روسها ازین حربه کار گرفتند کوشیدند علمای دین ، روحانیون و جوانان روشنفکر ما را که از بینش اسلامی برخوردار بودند بمردم چنان معرفی دارند که گویا ایشان سر سخت ترین دشمنان ملت اند ، تا بدین ترتیب ملت در برابر آنها ظن سوء داشته از آنها فاصله بگیرند .

یکی از جنبه های تبلیغ استعمار سرخ این است که همواره دم از پشتیبانی طبقه پائین جامعه میزنند ، از عدالت اجتماعی نام می برند ، از کارگر و زارع به دفاع بر میخیزند و مانند «مانی» نقاش منظره های مزورانه بی ترسیم مینمایند و مردم را به آن فریب میدهند تا که مردم میدانند جامعه و نظامی که روسها به آن دعوت میدهند جهنمی بیش نیست فرصت از دست رفته خواهد بود .

روسها زمانی که در یک جامعهٔ مذهبی دست بفعالیت میزنند در مراحل ابتدایی برای اغوای مردم دم از احترام به مذهب نیز میزنند چنانچه مؤسساتی بنام شؤون اسلامی دارند در حالیکه کمونیزم یکسره مخالف مذهب و درست در قطب مخالف آن قرار دارد.

لینن بصراحت اظهار کرد : "کمونیزم هرگز خدارا قبول ندارد و دشمن سر سخت ادیان است . مارکسیزم تمام معابد و مراکز دین را اعم از اینکه به کدام دینی وابسته باشد ، یک سلسله مؤسسات ارتجاعی میداند که رهبران دینی برای تخدیر و بهره کشی از کارگران و کشاورزان از آنها استفاده میکند" .

همچنان ستالین میگوید : "ما ضد دین هستیم برای حزب کمونیست امکان ندارد که در برابر ادیان بی طرف باشد بلکه باید به مبارزهٔ خود بر ضد ادیان تا آخر ادامه داد" .

و مادهٔ (۱۲۱) قانون مجازات عمومی روس که در سال ۱۹۲۲ بتصویب رسید بصراحت میگوید : "هرکس علناً یا بطور خصوصی فرزندان خود را درس دینی بدهد ، محکوم به اعمال شاقهٔ اجباری خواهد بود" .

و هر گاه روسها مطمئن شدند که ملتی را زیر بار یوغ استعمار شان آوردند باز دشمنی خود را با مذهب علناً اعلام میدارند . روسها در سال ۱۹۲٤ بعد از آنکه استقلال کریمه را بکلی از بین بردند تفاخر کنان در یکی از روزنامه ها نوشتند : "ارتش سرخ هرگونه مقاومتی را که مسلمانان در برابر کمونیزم و دولت سرخ تشکیل دهند از هم میشکند".

این وقتی است که دهقان و کارگرو . . . که روسها لاف از پشتیبانی آنها میزنند به منجنیق اختناقها و رنجها انداخته میشوند.

۲ ـ استعمار اقتصادی :

کشور های بزرگ جهان که خود را در تعیین سرنوشت ملتهای مستضعف سهیم میدانند همواره کوشیده اند در راه پیشرفت ممالک در حال رشد سدهایی ایجاد کنند و نگذارند که همچو کشور ها بپاخیزند و متکی بخود شوند زیرا باز ضرورت نخواهد بود این کشور ها بازار فروش کالا های تجارتی ابر قدرتها گردند .

بنأ به این امر توجه جدی مبذول داشته اند و همیشه تیشه برپای پیشرفت ملتهای عقب مانده زده اند. روس سفاک بیشتر از همه متوجه این امر بوده است که ملل ضعیف جهانرا چگونه در محا صره اقتصادی نگهدارد تا با چار دست استمداد بسوی ایشان در از کند و روس هم بلادرنگ پیشنهاد شانرا لبیک گوید. حاضر اند به آنها قرضه بد هند و در پروژه های زراعتی و معدنی و . . . . شان سهم بگیرند تا از یکسو بظاهر رضایت آن کشور را حاصل کرده باشند و از سوی دیگر همه هستی شانرا بنحوی از انحا تصاحب نموده باشند و پای پیشرفت مدیونین شان همچنان لنگ بماند. استاد محمد اسد شهاب یکی از نویسند گان چیره دست اندونیزی در اتریش بنام مبارزات خلق مسلمان ترکستان برضد استعمار سرخ شوروی و چین مینویسد :

”شوروی در کشور های عقب افتاده اقتصادی از راه کمکهای اقتصادی به عنوان (کمکهای آزاد) نفوذ میکند تا برای همه جهانیان روشن شود که این کمکها فقط کمکهای آزاد و بی قید و شرط است در صورتی که نحوهٔ کمک و شیوه یی که شوروی در این راه در پیش میگیرد کلاً عبارت از قید و شرط (نوشته نشده) است .“

این هم یکی از قد مهای مهمی است که روس در راه بلعیدن کشوری برمیدارد .

سید عبدالکریم هاشمی نژاد در مقدمه یی که برکتاب کمونیزم از دیدگاه نظام اقتصادی و اجتماعی اسلام نگاه داشته است مینویسد :

”یکی از مهمترین و مؤثر ترین عوامل در پیشرفت جامعه) در جهان ما عامل اقتصادی است. درین عصر ، هر کشوریکه زیر بنای محکم مالی داشته و از اقتصاد نیرومندی برخوردار است در پر تو آن تنها میتوان استقلال سیاسی و نظامی و مانند آنهارا برای خویش کسب کند بلکه قادر است اراده وخواست خود را هم بربسیاری از ملتهای تهیدست و فقیر تحمیل نماید .

در عصرما سر رشتهٔ بسیاری از حوادث ور ویداد های مهم جهان مانند جنگها ، صلحها ، کودتا ها ، تغییررژ یمها ، قطع روابط سیاسی بین کشورها و پیوند آنها بایک دیگر ، عزل و نصبها در پستهای حساس در سطح کشور ها همه و همه در دست سرمایه و سرمایه دار هاست تا آنجا که گویا سرنوشت همه چیز را مال تعین میکند و حاکم برهمه ثروت است .“ درستی سرنوشت غم انگیز ملل فقیر مواجه باهمچو مشکلاتی است.

۳ ـ استعمار نظامی :

طوری که میدانیم فرهنگ و اقتصاد در سازندگی اجتماع نقش عمده دارد در جامعهٔ پر آشوب امروز بشری که ابر قدرتها همیشه چشم بسوی ممالک مستضعف د وخته اند کشور های عقب مانده برای اینکه کم از کم از خود دفاع کرده باشند. نیاز به اسلحه دارند و چون از نگاه اقتصاد دست نیاز شان بسوی دیگران در از است مجبور اند دست استمداد

اسلحه نیز به دیگران پیش کنند . خون آشامان بین المللی که شب و روز مصروف ساختن اسلحه بمنظور توسعه دادن استعمار شان و بشر کشی اند ، همان شان که از راه کمکهای اقتصادی میکوشند پلان شوم شان را پیاده سازند ، فروش اسلحه برکشوری نیز بهانه خوبی است تا ازیکسو اسلحه کهنه و از کار افتادهٔ خود را بر آنها بفر و شند و از سوی دیگر بار اقتصاد خود را بر دوش آنها بیندازند واز جانبی هم مشاورین خود را نیز با اسلحهٔ از کار افتاده شان یکجا اوسال دارند . این مشاورین وظیفه دارند : تمام پلا نهاو نقشه های نظامی آن کشور را با خود داشته باشند و در ارتش آن کشور برای ترویج فرهنگ شان کار کنند روس برای توسعه استعماری اش ازین پلان ونقشه به حد اعظمی استفاده میکند .

در افغانستان همین که صدای پیمان خرید اسلحه بلند شد روس فوراً حاضر شد که به افغانستان در بدل قرضه های طویل المدت اسلحه بدهد تا بدین طریق ازیکسو روی نفوذ غرب را گرفته با شد و از سوی دیگر این کشور را آنقدر زیر بار احسان خود قرار داده باشد که درهر چیز به روس دست در از کند و این فرصت بسیار خوبی است تا برای پخش ایدلوژی مهلک شان در مؤسسات مختلف کار کنند و در پهلوی آن افغانستان را آنقدر زیر بار اقتصاد خود در آورده باشد که دیگر یارای بپا خاستن نداشته باشد زیرا فروش اسلحه در بدل قرضه های طویل المدت تنها نامی است ورنه در حقیقت اسلحه یی را برکشور های عقب مانده میفروشند که در بازار فروش اسلحه از فروش باز مانده باشد .

چون کشوری ازهر لحاظ اعم از فرهنگ ، اقتصاد و امور نظامی متکی بر کشور خونخواری چون روس گردید خواهی نخواهی ملعبه آن بشمار میرود و هرگاه تصمیم اشغال آن را بگیرد به بهانه یی اقدام میورزد ، چنانچه بر ممالک آسیای میانه به بهانهٔ اینکه مسلمانان آن سرزمین با باشندگان مسیحی آن خطه رفتار زشت و خشونت باری براه انداخته اند خواست برای مداخلهٔ مستقیم زمینه سازی کند همچنان مداخله نظامی روس بر خاک چکوسلواکی و کشور های دیگر و درین اخیر افغانستان از نظر جهانیان پوشیده نیست .

۱- در نوشتن این مقاله از کتاب «مبارزات خلق مسلمان ترکستان بر ضد استعمار سرخ شوروی و چین» تألیف محمد اسد شهاب استفادهٔ زیاد بعمل آمده است .

همه شما بمثابه چوپان وگله دارید . وهمه شما از گله خود مسئولید ، پیشوا مسؤول ملت ، مرد مسؤول خانواده ، زن مسئول خانه ، خادم وکارگر مسئوول مال وکار است همه شما بمثابه چوپان اید ومسئوول رعیت خود !

(حدیث پیامبر (ص))

فتحي یکن

ژباړن محمد جان احمد زی

د تاریخ په اوږدو کې د قربانۍ غوره نمونه

سعید بن جبیر

د اصحابو زمانه تېره شوه او وروسته د تابعینو عصر راغی. په دې عصر کښې تاریخ د اسلامي بهیر په لاره کښې ډېر زیات ناخوالې او کړاوونه ثبت کړیدي . . . په دې مرحله کښې پر اسلامي دنګې مانۍ چه په ډېر زیار جوړه شوې وه د غمپاو او پردو له خوا سخت ګوزارونه وشول . قدرت د هغو ظالمو او طغیانګرو انسانانو لاس ته ورغلی و چه مسلمانان یې ډېر ځورول او ربړول ......

حجاج بن یوسف :

په ۷۵ ه کال کښې حجاج بن یوسف د عراق چارې په لاس کښې ونیولې . دې منطقې د ده په زمانه کښې ډېرې تیارې ورځې او ترخې شپې لیدلې دي . ده د نورو طاغوتي قدرتونو په څېر په مستبدانه توګه زیار ووست چه خلک ځان ته تابع کړي . او د خپل قدرت مانۍ که څه هم د خلکو پر ککریو او د بې ګناه انسانانو پرغوڅو مرو یې په ښیو ودروي...

حجاج د اسلام او مسلمانانو د پاره لویه بلا او د کړاونو څخه ډکه آزموینه وه اسلام یې په خپلو ناوړو اعمالو سره بدنام کړ ، او لدې کبله چه ده د دین په نامه حکومت کاوه دین ته یې لوی ضرر ورساوه. د خلکو خولې یې وروګنډلې او پر خپلو مخالفینو یې د ظلم توره راو کښله .

سعید بن جبیر :

د لوی څښتن تعالی د عمومي قوانینو او ارادې له مخې په هره زمانه کښې د طغیانګرو او سرکشو انسانانو د مقابلې د پاره د خدای له لوري داسې بندګان نړې ته راځي چه د ظلم څخه نه ویرېږي ، لوی څښتن تعالی یې په خپل قدرت روزي، او لوی زړه او بې ساري شجاعت ورښښي...

سعید بن جبیر هم یو له هغو کسانو څخه و چه د نفس د غوښتنو څخه آزاد و ... دنیا ورته بې ارزښته ښکاریده ، او ځان یې د خدای په لار کښې هر ډول قربانۍ ته چمتو کړی و...

کله چه حجاج تصمیم ونیو چه دی ونیسي او ویې وژني او بالآخره د خپلو مظالمو د پاره لاره آواره کړي... نو یې لښکري ورپسې ور ولیږلې او خپل جاسوسان یې ورپسې خپاره کړل ، ترڅو چه دی یې راووست او د حجاج مخ ته یې را حاضر کړ . پدغه وخت کښې د ده او حجاج تر منځ دا رنګه سوال او ځواب پیل شو :

حجاج: ستا نوم څه دی ؟

سعید : زما نوم سعید بن جبیر دی.

حجاج: (د تحقیر او استهزاء په توګه) : نه ، بلکه ته شقي بن کسیر (بدبخت د مات شوی زوی یې)

سعید : زما مورچه ماته یې زما نوم زاښوولی ستا څخه

به ښه پوهیده چه زما نوم څه دی !

حجاج: ته هم بدبخت یې او مورذی هم بدبخته وه .

سعید : په غیبو پوازی خدای(ج) پوهیږی !

حجاج: د دې څوابونو په مقابل کښی به سوځونکی اوږ در په برخه کړم .

سعید : که دا کارستا په لاس کښی وای نو معبود به می ته په خدای منلی وای !

حجاج: د محمد په باب څه وایې ؟

سعید : د زړه سوی خاوند ، او د حق لاربنوونکی ؤ (صلی الله علیه وسلم)

حجاج: ته ولی نه خاندی ؟

سعید : د ختی څخه جوړ شوی مخلوق به څرنګه خاندی ؟ پداسی حال کښی چه ختّه د اوږ خوراک دی !

حجاج: نو موږ ولی خاندو ؟

سعید : زړونه موندی سم.

پدی وخت کښی حجاج د ده د تابع کولو د پاره بله لاره وسنجوله. او امرې وکړچه : سرو او سپین زر ، ملغلرې او یا قوت دې د ده په مخ کښی کښیښودل شی ! خو دا دول حیلی او غولونی هغو زړولو ته هیڅ لاره لشی موندلای کوم چه د خدای په مینه مست او د دلیا او شتمنیو څخه بې پروا دی.

نو سعید په ځواب کښی وویل : که ته فکر کوی چه دغه مالونه به تا د قیامت دورځی د ویری څخه وژغوری ، نو اشتباه کوی او غولیدلی یې ! ځکه د هغی ورځې یوه ویره میندی د خپل شیدی رو دونکی ماشوم څخه په تیښته کوی او هره حامله خپل حمل زیانوی. نو پدی پوه شه چه پدغو دنیوی مالونو کښی څه ګټه نشته !!

پدی وخت کښیې د سعید د خوشحالولو پخاطر امر وکړ چه موسیقی دی وژغوله شی . کله چه په شپیلی کښی پو شول او رباب و شرنګیده ، سعید په ژړا شو حجاج ورته وویل : ولی ژاړی ؟ دا خو یوه لوبه او ساعت تیری دی .

سعید : بلکه دا غم او خواشینی ده ، ځکه شپیلی ماته د قیامت د پیل کیدو شپیلی را په یاد کړه . او رباب هغه و نه ده چه په ناروا لاره کښی غوڅه شویله او نارونه یې د هغو پسونو کلمی دی چه د قیامت په ورځ تا سره یو ځای ژوندی کیږی .

حجاج: خوا را او هلاک شی . . .

سعید : هغه څوک هلاک دی چه د جنت څخه لری شوی اوږ ته ننوتلی دی .

حجاج: ووایه کوم دول مرګ غواړی ؟

سعید : زه نه ، بلکه ته یې باید د ځان د پاره غوره کړی ! قسم په خدای چه په هر دول ما ووژنی په هغه شان به لوی څښتن تعالی تا د قیامت په ورځ وژنی او زما غچ به در څخه اخلی . . .

حجاج: نو آیا غواړی چه ودی بښم ؟

سعید : که بښنه وی خو د خدای د لوری ده ، اما ته زما په وژلو کښی د خدای په وړاندی ځواب نلری او نه برات موندلی شی .

حجاج: روان یې کړی او و یې وژنی .

سعید کله چه د دروازی څخه ایستل کیده وی خندل . . . یو تن حجاج ته وویل چه سعید خاندی نو یې را وغوښت او ورته وې ویل چه : ولی دی وخندل ؟

سعید : زه د خدای په وړاندی ستا دغه جرأت ، او ستا په مقابل کښی د خدای حلم ته تعجب کوم ! !

باقی په « ۵۱ » ک

محمد معروف «فروغگر»

خود گرایي و از خود بیگانگی!

اینکه از خودی و خود گرایي نام میبریم ، مصداق آن را فقط در سیمای مهذب مؤمن باز میبایم سیمای فروزان مؤمن است که در گرماگرمی عملکرد دهایش فروغ بی‌غبار خودی و خود گرایي را چون خورشید تابان در جلو چشم ما مجسم مینماید و ما آن را بدون کم و کاست لمس میکنیم. از خود گذری و رروح ایثار درجبین بیچینش از دور نمود اراست و آیتهای از اخوت و ظفر در او خوانده میشود.

خود گرایي نه بدانمعنی است که تن پروری و جاه طلبی و انانیت را ازان مراد میکنند ، بلکه خود گرایي گرایش بخود ، آمدن بخود و انتخاب جادهٔ فطرت است و انتخاب جاده فطرت به دانش ربانی توأم با اخلاق ربانی که این هرد و بنوبهٔ خود یکی به دیگر کار گراند و یکی در دیگر مؤثر ، زیرا علم بی اخلاق وفاقد ادب ـ تهلکه میزاید و دانش را که اخلاق رهبری نکند تباهکن واقع میگردد ، در این جا است که ـ دانش و ادب هرد و در مهار سازی و بکار انداختن درست غرایز انسانی در روشنایي خرد و تأدیب وجدان انسانی بکار آغاز میکنند و راهی روشن ازفطرت باز مینمایند.

خود گرایي نه در آن است که انسان بظاهر دیوانه نباشد و با سرو وضع درست ، کرو فرخاص و رونقی بخصوص خلوت را بشکند و در منصه کار بجلوت در آید : هستند پراگنده دلانیکه بظاهر خیلی آراسته ، خاطر نامطمئن دارند و ارواح خبیثه در قالبهای خیلی خشن و درد آوری آنها را رهنمایي میکنند و از راهیابی درست بیبراهه میکشند «آنها بظاهر آراسته و متفقند اما قلوب شان درتشتت و پراکندگی و بی اعتمادی میتهد».

آنهایي را که تمدن امروزی قالبریزی میکنند و با زنده‌گی یکنو اخت ماشینی خوکرده اند ، گرچه در انظار طوری جلوه میکنند که تو گویي نمونه یي از خودی و خود گرایي اند اما اگر اندکی دقت بخرج داده شود و در رفتاروا طوار آنها بررسی دقیق صورت گیرد از بردهٔ بیش نیستند که زیر یوغ قانون زورمندی چون گاو کله و شانه میزنند ، تجارب تاریخی ثابت ساخته است که تمدن مادی و پیشرفت بی حد و حصر آن ارمغانی به بشریت نیاورده که او را در شاه راه شناخت و خودی و خود گرایي و خود سازی و خود کفایي پیاده کرده باشد بلکه به اثبات رسیده است که هر چقدر زنده‌گی پرتکلف و ماشینی شده است به همان میزان بشر از انسانیت و گرایش به انسانیت فاصله گرفته است.

هم چنان خود گرایي وابستگی به بلاکهای زورمندان نیست که جهان را ملعبهٔ هوسهای غیر انسانی شان قرارداده اند و مشاهده میکنیم که موضوع لجام‌گسیختگیهای این شیطانان در لباس انسان ـ روز

تا روز بشریت‌را به پرتگاه نیستی‌نزدیک میسازد ولحظه به لحظه آژیردلخراش خطر درگوشها طنین میاندازد!! آیین ما از آغاز طلیعهٔ سپیده دم و حی و نبوت محمدی «صلی الله علیه وسلم» عنصر خودی و خود گرایی و شناخت همه شیوه های فضایل ملکوتی انسانی را در زلال دانش و تحرک و پویایی و سازندگی مژده میدهد به این نمط که:

«اقراء باسم ربک الذی خلق - خلق الانسان من علق - اقرأ و ربک الاکرم، الذی علم بالقلم: علم الانسان مالم یعلم. (قرآن کریم)

فراز مندی موجودات روی زمین‌که در راستای قسط خداوندی تعیین جهت کرده اند آز آن است که از دانش به جنبش و تحرک و از پویایی به خودگرایی گراییده اند، آبزار و موازین دانش که از قرائت آغاز میشود و به نوشتن و کرامت و تکریم و اعزاز میرسد، انسان ساخته از علق را از بستر خاک به زروه افلاک میرساند و گمگشته گان را از بیابان های نغول ضلالت به «مدینهٔ فاضلهٔ» نجات و از آنجا با آبدیده‌گی و تابدیدگی خاص خود گرایی - خلیفه روی زمین میشود: خلیفه ییکه در مجرای فطرت خداوند(ج) قرار دارد، فطرتیکه از آتوم گرفته تا خورشید برین همه و همه روی اساسات و معاییر آن آفریده شده و به کاروپیکار زندگی ادامه میدهند.

هم آهنگی مؤثقی که در شیرازه بندیهای کاینات و ترتیب اثر های فطری بکار بسته شده است در مجرای خاص محبت الفت، مأنوسیت، احساس، عاطفه، زیبایی، اخوت، همگونی و همخونی، برابری و برادری، راه خود گرایی و بخودی را میپیمایند و باصل کل «لا اله الا الله محمد رسول الله» میرسند، که در این صحنه پر فروغ فطرت خدا جویی، خیانت کذب، تجاوز از حدود باهمه پیوستهای شان از دایره زنده‌گی طرد میشوند و همه چیز برای خدا میپاید و همه کس از او اطاعت میکند و روح نوی در کالبد فرد و جامعه دمیده،جامعه توحیدی بوجود میاید و یکتا پرستی ناب و بی‌غش. انسان مقامش را درمییابد و از کله جنباندن در گله حیوانات احتراز میکند و میداندکه راهی به سرزمین شرف و نجات، نوع انسان را همین باشد و بس.

هنگامیکه خود گرایی در ابدان نفوذ کرد و جای پایی باز نمود، برهمه روشن میشود که این راه، راه هماهنگی، وحدت عدالت همه جانبه، زیبایی و کمال همه فضایل انسانی است، زیرا و لمس این پدیده دقیق حکم میکند که برای رسیدن به این مأمول مبارزه و جهاد بی‌شکیب و بی‌امان باید تا به «که اطمینان و بی‌د ستپاچگی» با فرو ریختن همه قلاده‌ها و زنجیرهای شرک و جاهلیت و کرنش به غیر الله مؤفقانه رسید و در این راه موفقانه گام برداشت - پویندگان این راه رکود و ایستایی را نمیشناسند و با مشاعر خود گرایی زندگی را بدرقه میکنند و به خوش مشربی نشاط آفرین «در هر دم و قدم شأنی‌نوی» میگیرند و رونق تازه یی مییابند.

حرکت در جهت مخالف خود گرایی همه اوصاف ومزیتهای انسانی را نفی میکند، جهان را با وضع عجیبی دچارمیسازد که ثمرهٔ تلخ آن را میتوان در کشمکشهای سیاسی روز سراغ کرد، زیرا خداوند(ج) فرماید:

و من یبتغ غیرالاسلام دیناً فلن یقبل منه.

(قرآن کریم)

هنگامیکه تاریخ پر مجد و عظمت اسلام را ورق میبزنیم، در مییابیم که علت سرامد شدن مسلمانان صدر اول و تازمانی بعد ازان خود گرایی و خودی و

خود بازیابی در پر تو کتاب و سنت بوده و ازان راه در مجرای فطرت قرار گرفته اند ، طلایه داران این عصر طلایی ، مو به مو قرآن و سنت را در زندهگی شان بدون کم و کاست و اعتراض و استشهاد های فتنه انگیزانه عملی میکردند و شیطانهای انسی و جنی را راهی در مختل ساختن وضع نجا تبارشان نبود و نه بیگانگان جرأت آن را داشتند که در کارهای نظری و عملی شان تشبث کنند ، وضع بدین منوال ادامه داشت و به اثر جانفشانیهای این - بزرگمردان تاریخ ، اسلام کران تا کران جهان را فراگرفت و گوشه یی نبود که آواز داعی اسلام بان نرسیده باشد - اما این وضع دیری نپایید و آهسته آهسته قرون خیر از قرنهای متوالی فاصله گرفت ، شخصیتها عوض شخصیت کردند و قلوب وابدان مورد یورشهای خشمانه دشمن قرار گرفتند - باز ارفلسفه های وارداتی که تجاران و دلالان آن را همانا مسیحیت ، یهودیت و اسطوره های یونان باستان تشکیل میداد - هرچه گرمتر عرض اندام کرد- با بهای ترجمه و اقتباس آغازیدن گرفت و دانشمندان نادا نشمند بعوض استدلال قرآن و سنت و دیگر اصول شرعی که از همین دواصل بزرگ مایه و پایه میگیرند، به مقوله های منطقی و فلسفی - افلاطون ، ارسطو ، سقراط و - - - استدلال و استناد میکردند ، مناظره های طولانی ، جروبحثهای خسته کن و توخالی و دست به دست کردن قضایای منطق یونان حلقه های تدریس را پرکرد و حتی جزء عقاید مسلمین گشت ! !

انهماک دانشمندان در فلسفه های بیگانه بالآخر منجر بآن شد که دین مقدس اسلام از مرد مداری تا دولتداری فاصله بگیرد و امیران مستکبرچا شنیهای عیاشی شان را بخون مردم مستضعف و مضطر بشکل خیلی فضیح در رقص و آمیزش«کنیزکان سیمین تن و کمر باریک» ، نوشیدن نوشابه های نشهآور و نشاط افزا (!!!) و شنیدن سرودها و اغانی گمراهکن و اغواگر ، در پس پرده «حرم سرا !!!» و بدون پرده جلوه بدهند ! بحکم «الناس علی دین ملوکهم» جامعه روز تا روز از خود گرایی به از خود بیگانگی میگرایید و خودی جایش را به بی خودی و دیوانگی و بیگانگی خالی میکرد :

سید جمال الدین این مرد انعطاف ناپذیر و بزرگمرد دعوت اسلامی ، جاییکه از چنین اوضاع متأثر میشود و عنصر کثیف از خود بیگانگی را در جوامع مسلمان درک میکند ، بی پرده میگوید : زندیقهای قرنهای گذشتهٔ مسلمانان ، فلاسفه بودند» .

تفسیر قرآن این کاملترین نسخهٔ فلاح دارین بشریت نیز از دستبردهای اسطوره نویسان یهودیت و مسیحیت و مثلهای افلاطونی درامن نماند و ناجوانمردانه مورد تأویلها و قصه پرد ازیهای بی سند و مدرک که جز گمراهی نتیجه یی نداشت قرار گرفته پرده های ضخیم و تاریک آینده های گنگ و ناپیدا ، اوهام و ظنون ، تصورات شک و تردید ، انتظار سقوط اسلام عزیز را در پرتگاه فراموشی داشت.

سرمایه گذاریهای مسیحیون و مبشرین تورات جهت بر اندازی اسلام به شدت سرسام آوری به پیش میرفت و تیشه زنان پای اسلام هر روز نسبت به روز دیگر اضافه ترمیشدند (خلاصه اینکه عوامل تاریخی ییکه برای خاموش سازی اسلام درکار بود برشمردن آنها از حوصله این مقاله بیرون است ما فقط گوشه یی از خودگرایی و از خود بیگانگی را تشریح و به نتایج آن اشاره میکنیم ، نه مدها و جذرهای توطئهٔ های دشمن را وهم چنان خاطر نشان میسازیم که ما چرا از خود بیگانه شدیم و این از دست دادن خودی چه نتایجی زیبا نباری را بما بارمغان آورد ؟)

به دنباله رویداد های تاریخی ییکه سررشته

آنها به دست دشمن بود و میکوشید که توطئه هایش را بر زمان تحمیل کند و رنگ تاریخی بان بدهد ، درمیان انبوهی از زمینه های تخریب دیانت و تدین و مذهب ، اواسط قرن نوزدهم میلادی ، آنگاه که تحولات سریع صنعتی روی دست شرایط و امکانات بود و بحران بیکاری به کله و شانه کارگران بیکار فشار های جانکاهی وارد مینمود ، مارکس یهودی با سپر پشتیبانی از حقوق کارگران حربهٔ یهودیت را به نیابت از «اسلاف ریا کار» و ماده پرستش پشت سر گرفته و برای ارضای گرسنگی خویش فلسفه یی را بافت که از یکسو به گرسنگی خودش جواب دهد و از طرف دیگر نقش تاریخی کینه توزی یهودیت را با اسلام در عمل پیاده کند ! قلم کاهنانه او با انگشتان سحر افرین او یکجا شدند و جهت مسخ انسانیت و برتری جویی «من» یهودی که «فروید یهودی» نیز آن را در لا بلای غریزه جنسی جستجو و بزعم خودش برحق نشان میدهد ، با طرح اصول سیاسی و فلسفی مکتب ماتریالیزم دیا لیکتیک و وضع مدار های ثابت «تز ، انتی تز ، سنتز» (!) شمشیر زنگزده «مزدک» را سر از نو صیقل و تیز کاری نموده توام بالذت جویی «اپیقور» بی تفاوتی «کلبی» و شهرت طلبی و اشرافیت منشی «افلاطون» وارد صحنه جنگ شده ، قومندهٔ نابودی همهٔ ابنای بشر را بجز از یهودیسم که امروز در چهره کثیف سوسیالیزم و کمونیزم علمی (! ! !) نمودار است ، میدهد .

قومنده میدهد که همه ارزشهای اعتقادی و معنوی اعم از دین و مذهب و فرهنگ و تمدن انسانی که در قالب «یهودیزم» برابر نمی ایند نیست و نابود شوند و برای حفظ ما تقدم موقف تطبیق فلسفه خود ـ ادیان را «آفیون ملتها» اعلام میدارد و با وصفیکه خود معتقد است که همه ارزشها نظر به اسبابیکه درکارست به گذشت زمان به محکوم بودن «تز» به دست جلاد «انتی تز» سپرده میشود و از مرگ این هر دو که خواهی نخواهی در میدان مبارزه میمیرند ـ نوزاد سومی به دنیا می آید ، کمونیزم را بحیث پدیده جاویدانی ساخت اجتماعی (Social Formasion) قلمداد میدارد و بیشرمانه در حالیکه کاذب حافظه ندارد به قطعی بودن و علمی پاییدن تیوری اش پا فشاری احمقانه میکند ! او میگوید که هر چیز ضد خود را در بطن خود پرورش میدهد و بدینترتیب خود را خود از بین میبرد : این یک امر طبیعی است و خواهی نخواهی نظر به جبر زمان و دیترمنیزم اقتصادی تبارز نظام میکند و همین «تز ها» هستند ـ که در نتیجه تصادم انتی تزهای تاریخی به بردگی و فیودالی و سرمایه داری منجر شده اند و بالاخره کمونیزم را زاییده اند . (دقت کنید !) امور طبیعی و خود طبیعت نیز بزعم مارکس که در مجموع «تز» هستند دستخوش نبرد انتی تزهای جریان زمان قرار میگرند و شق ثالثی که خود «مارکس» باشد (!) بوجود میاورند و این مارکس است که در معرض یورش «تز» گرسنگی قرار گرفته و شق ثالث کمونیزم را بوجود میاورد ولی هنگامیکه اشکال کمونیزم عرض وجود میکند امور طبیعی نیز توقف میکنند و «تغییر» و «جهش» و «تأثیر متقابل» و «تضاد» نیز خاتمه مییابد ! ! ! شما میپذیرید که امـــور طبیعی متوقــف شونـــد ؟ ! هرگز .

نظر مارکس چند اشکالی را بوجود میاورد که طور خلاصه بآن اشاره میشود :

الف : امور طبیعی زیر حمله انتی تز ها قرار میگیرند . پس بین انارشی و بی نظمی «انتی تز های»

اجتماعی را کجا محل آن است که بر «تز های» «بردگی» «فیودالی» ، «سرمایه داری تاثیر بگذارند؟

ب : آن جامعهٔ بی طبقاتیرا که مارکس در شکم گرسنگی و خیالات «تزوانتی تز و سنتز» تصویر میکند تا هنوز کجا است ؟ مگر کمونیزم در جهان وجود ندارد ؟

ج : اگر فارماسیون اجتماعی یک پدیده طبیعی است، واهیات جبر اقتصادی و دیکتا توری پرولتاریا چه مفهومی دارد ؟

د : امور طبیعی جریان «تز ، انتی تزو سنتز» چرا در کمونیزم توقف میپذیرد و از نبرد انتی تز با کمونیزم نوزادی تولید نمیشود ؟

ه : مارکس بر فلسفه اش نام فلسفه علمی میگذارد «تا مردم فکر کند که این فلسفه مانند علم مسایلش ثابت است ، این فلسفه نیز از ثبات و دوام برخوردار است و عوض نمیشود (میپرسیم !) :«آن وقت تکلیف قانون اول دیالیکتیک چیست ؟«در حالیکه میگوید چیزی هم ثابت وجود ندارد (!) حتی علم !

و : اگر طرح «مارکس» طبق معیار های طبیعی مطرح گردیده ، چه ضرورتی به واژه های راه رشد سرمایه داری و راه رشد غیر سرمایه داری احساس میشود تا در پیش آمد های داغ اقتصادی از آن ها منحیث حربه کار گرفته شود ؟

ز : مارکس میگوید که سایر مفاهیم و شناختها از فلسفه گرفته تا علوم ، زاییده اوضاع اقتصادی و بصورت کلی زاییده ابزار تولید است» که بگذشت زمان شرائط خاص «تثلیث یهودیت : تز ، انتی تزو سنتز» وضع یک دوره تاریخی را بوضع دیگر تبدیل نموده و خود لابد نابود میگردد ، مگر نمیداند که «تثلیث» خودش نیز زاییده شرایط خاص اقتصادی بوده و صبغهٔ جاویدانی ندارد و نظر به نسبی بودن معارف لابد باید به نابودی محکوم شود ؟

ح : «مارکس» ضمن تشریح اصول ، ماتریالیزم دیالکتیک در روند شناخت قضایا و پدیده های مادی و معنوی با استفاده از اصل «تغیر در مدار های تز ، انتی تزو سنتز» چون «پیروان فلسفه شکاکان» حکم میکند که هر قضیه و پدیده خواه مادی باشد وخواه معنوی هنگامیکه در معرض شناخت و معرفت انسان قرار میگیردهم صحیح است و هم غلط !!! (میپرسیم):اگر صحیح است «تثلیث یهودیسم کهانت مآبانه» که واضع آن مارکس بوده، حکم میکندکه هر پدیده یی از پدیده های عینی و معنوی در معرض نابودی است و بطور قطع جای آن را پدیده یی دیگر پر میکند ـ بناًء صحیح نیز تابع شرایط زمان‌است و تداول زمان صحیح را نیز از بین میبرد و اگر غلط است ، غلط است و غلط را بغلطی و درستی و صحت کسی قبول ندارد ، پس به این بافت فلسفی باید نه صحیح مدار اعتبار باشد و نه غلط و دنیا فقط در اضطراب و پریشانی . بسر برد و انسان در بحبوحه سر در گمی و پادر هوا بودن رو به چیزی کند که به جز «کمونیزم» خود مارکس آن را میداند که او فقط جهل مرکب است و بس !

ط : اگر به زعم مارکس جامعه سرمایه داری «تز» و «قوای بشری کارگری» انتی تز است که در صورت تصادم و بر خورد این دو قطب متضاد بخش سومی از جامعه که همانا سوسیالیزم و کمونیزم است بوجود میآید و از روی فارماسیون اجتماعی ، جامعه بدون علت انسانی (چون انسان مقهور تاریخ است) در سیر تاریخ قرار میگیرد و رو به کمونیزم میکند ـ (لینن) روسی چه تکلیفی احساس میکرد که با براه انداختن انقلاب کمونستی که نباید نام انقلاب بران

گذاشت و بهتر است فتنه برایش گفت) هفده ملیون نفوس روسیه را فدای ارزشهای فتنهٔ کمونستی کند ؟ کمونیزم خود باید در روسیه پیاده میشد.

ی : اگر واقعیت بکام «مارکس» و قانون مطروحه «تثلیث یهودیسم» او میچرخید ، پیشبینیهایی را که در مورد به پیروزی رسیدن انقلابهای کارگری از خریطهٔ کهانت خود بیرون کرده بود - در قدم اول در انگلیستان و بعد در فرانسه و . . . . لباس عمل میپوشید . . . . مگر این طورنیست !

طی نوشتن این مقاله در صد د آن نیستیم که گویا دیالیکتیک مطروحه مارکس را تنها بباد انتقاد گرفته و فقط ضعف آن را به مردم وا نمود میسازیم بلکه میخواهم اصل خود گرایی و از خود بیگانگی را تشرح کنم ، بنابر آنچه گفته آمد در قرنهای نوزده و بیست ملل جهان بالاخص اروپایی و مالی شرق نظر به اینکه فلسفه مارکس بظاهر نو و فریبا است باپیروی اذان سرگرم شدند و بوزینه وار بدون اینکه هدف غایی فلسفه جنگل در نظرگرفته شده باشد به تطبیق و

دفاع از آن بپا خاستند و از آنجا آهسته آهسته این مرض جهانکش سرطان به ممالک - اسلامی نیز سرایت کرد و هواداراني از قماش مارکس که بی‌خاصیتی از قلب و کله آنها میخروشید . بتایید ز این فلسفه وارد میدان عمل شدند - ادیان و مذاهب را بباد مسخره گرفتند و به توهین مقدسات دین نجات بخش اسلام عملاً ! با در نظر داشت تخریب ارکان و اشخاص اسلامی شروع بکار کردند - شخصیتهای بی خاصیت ، فرومایگان ذلیل، خود باختگان بی‌فرهنگ، بی لجامان هرزه ولوده ، تهی مغزان کله پوک و برده گانیکه در زندگی به غلامی خو کرده بودند - چون«فضیله مگسان - کثافت طلب »گرد وبر فلسفهٔ منحطیکه اسارت بار میآورد و برده‌گی میزاید حلقه زدند و موریانه وار در تنه و پیکر جوامع بشری لانه و خانه کردند ، نقشه های شوم مرتد سازی و پلانهای اغوا گرانه و گمراه کن کمونیزم را در بین توده ها به دست تطبیق سپردند و آتش نفرت و انزجار بین ابنای آدم افروختند - ملتهاییکه از فرهنگ اسمانی غنی بودند بابی بصری و عدم شناخت قضایا در برابر بهای قلیل ، متاع کثیر و خیر دوجهان را از دست دادند و از خود بیگانه شدند و در دامان اغیار و بیگانگی سقوط کردند و چون تنوردهن بسته در سوز و گداز حسرت درونی و چون «انجام ناپیدای غلامی» بسرمیبرند و این است معنی فرموده خداوند(ج) که فرماید :

«وَ مَنْ اَعْرَضَ عَنْ ذِکْرِیْ فَاِنَّ لَهُ مَعِیْشَةً ضَنْکاً وَ نَحْشُرُهُ یَوْمَ الْقِیَامَةِ اَعْمٰی»:و کسیکه از ذکر من (قرآن) رو گرداند ، همانا برای اوست زنده‌گی پرتکلیف و ما آنرا در روز رستاخیز کور بر می انگیزیم .

بلی ! ملتیکه اسیر معبود کمونیزم شد و از خدا(ج) بیگانه گشت هر عذابی اگر بر آنها مقرر میشود کم است و سز او ارحال نکبتبار شان ، زیرا از خدا(ج) بیگانه شدن به دامان کثیف طاغوت اویختن است و فطرت طاغوت حکم میکند که برده‌گان و بندگانش مقهور و ذلیل و برده و همیشه نگونسار باشند .

(ادامه دارد)

بمردم روی زمین رحم کنید تا آنکه در آسمان است بر شما رحم کند . (حدیث پیامبر (ص))

محمد نعیم «تائب»

دوینو اوښکی درمل غواړی

د پسرلی په شپو ورځوکی می له ځان سره فکر کا وه چی ښه به وای د ځوور ځو لپاره له جبهی د باندی ولاړی او دسیمی په کلیو کی وگرزید'ی له یوی خوابه می ځو ورځی فکر بدل شوی و اوله بلی خوابه د خلکو غوښتنی راته معلومی شوی وی چی دوی څه غواړی د جاری اسلامی انقلاب سره څه علاقه ښیی او د جهاد له سرکښانو نه څه ؟!

له ځان سره می قصد وکړاو ومی ویل : بده به نه وی چی دجبهی یوبل ملگری می هم له ځان سره بیولی وای فکرمی کا وه چی څوک به را سره لاړشی هغه ووچی عبدالرحمن مجاهد په نظر راغی او و می ویل : امیدشته چی هغه به راسره ولاړشی ځکه چی د څلورو کلود جبهی ملگری او په ټولو عملیاتوکی موسره گډون درلود.

عبدالرحمن ته می د خپل خیال په داسی تکوکی اظهار وکړ :

وروره ! ډیر وخت و شو چی په جبهه کی شپی ورځی سباکوو او کله هم بلی جبهی اویا کلی ته نه یوتللی ماله ځان سره یو پروگرام جوړکړی ده خویوازی نشم کولای عملی یی کړم ، تاته دزړه حال وایم او درڅخه غواړم چی ته هم پدی پروگرام کی راسره شریک شی !

باید ښکاره درته ووایم غواړم د ځوور ځو لپاره له جبهی نه لاړشم اوپه سیمه‌کی وگرزم ترڅوله خلکوسره ووینم.

هغه راته وویل : زماهم په جبهه کی له تاسره ښه فکر برابر وی له تانه پرته باور وکړه ښه وخت نه‌را باندی تیریږی، نو معلومه ده چی ستاپه پروگرام کی به زه هم شریک شم اوس مهربانی وکړه او د پروگرام لږڅه په تفصیل سره وضاحت راکړه.

ما وویل : وروره ! رښتیاده چی د جبهی مشر مجاهد ملگری په مسلمان ولس ورگرزی ، د هغوی په مشکلاتو ځان خبروی او د هغوی غوښتنی پوره کوی ، خوزه هم دځان لپاره لازمه بولم چی داسی وکړم ځکه زماله یوی خواډیر وخت و شوچی په سیمه‌کی دمیشته مسلمانو له حاله هیڅ معلومات نلرم اوله بلی خوامی په جبهه کی وخت ډیروشو ، نو ښه به وی چی دپسرلی ځو شپی ورځی په مسلمان ملت کی کلی په کلی او جبهه په جبهه وگرزو که چاته د ملحد دولت او د هغو د باد'رانو (روسانو) لخوا څه تکلیف رسیدلی وی ډاډ او د صبر تلقین چی د الهی احکامو څخه دی ورکړو ، مجاهدین به ووینو او د خلکو غوښتنی به وپوښتو چی‌دوی نن‌له مجاهدینو څخه‌څه غوښتنی‌لری اوکنه؟ ایا صیمیت یی ځو مره ده اوله دولت او روسانو سره ځو مره کرکه ښیی .

د جبهی ملگری ور ورزما پروگرام قبول کړ او څرگنده یی کړه : وروره ! ستا د داسی جذباتو ډیر ډیرقدرکوم که څه هم مخکی‌ورځ ماته له کوره خبر راغلی و چی ډیر وخت کیږی کورته نه

يې راغلى او كورنيان دې ډير ډير يادوي كه يوځل په لنډو ورځو كې راشي ښه به وي.

ماهم په نږدې راتلونكې كې دورتګ وعده وركړې خوبيا هم فكر كوم ستاد پروګرام عملي كول به زما دكور دوعدې په نسبت ډيرضرور او د اسلامي انقلاب په ګټه وي نو مهرباني وكړه چې څه وخت ستاخو ښه وي څه چې حركت وكړو زه د اوس اوس نه تياريم.

ماوويل : رښتياهم ښايي چې روان شو ولې نن د جبهې امير صاحب نشته د هغه له خوښې نه پرته به زما او ستا روانيدل د اسلام له نظره ښه نوي نن به انتظار وكړو ، امير صاحب هم راروان ده شپې ته به راشي اجازه به واخلو او روان به شو.

لكه څنګه چې مخكې حال را رسيدلى وچې امير صاحب شپې ته رارسيدونكى ده همغه وچې اميرصاحب راغى اود شپې مو خپل پروګرام ورته عرض كړ اجازه مو ورنه واخيسته او سهروختې په اتو بجومو حركت وكړ څوشپې مويو ځاى بل ځاى وكړې ور وسته يوې جبهې ته چې زمونږ له جبهې سره يې څه ناڅه نزاكت هم درلود او په دغو شپوكې يې ښه بريالى عمليات هم سرته رسولي وو ورسيدو.

د نوموړې جبهې له امير صاحب سره مو وكتل او د جبهې په تازه عملياتوكې لاسته راغلي غنيمتونه مو وليدل او داسې مود عملياتو د تفصيلي بيان غوښتنه ورنه وكړه :

امير صاحب ! غواړو د خپلو عملياتو د سرته رسولو څه تفصيلي معلومات راكړې ! امير صاحب د خپلو عملياتو بيان شروع كړ اوپه دې لړكې يې وويل چې : د ملحد دولت په قوه باندې مؤفق عمليات خود خوشحالي سبب دى رښتيا هم چې ډير زيات ځاني او مالي تلفات مو دښمن ته ور واړول خو !

خو د عملياتو په جريان كې زمونږ هم يو ډير نكړه مجاهد ور ور شهيد شو.

هغه مجاهد چې پنځه كاله يې مسلسل جهاد وكړ او داسې عمليات مود دښمن په خلاف نه يادېږي چې ده پكې امتيازي ونډه نه درلوده.

هوكې ! هغه مجاهد چې يوازې به د دښمن په ټانګونو سمبال لښكر باندې بريالى و.

هغه مجاهد : شهيد شو چې د قرآن او اسلام په مينه مست او ددې رښتينې مينې په سربې تولى مادي مينې تر شاپريښودې وې رښتيا هم چې داسې بې كچه مينه او اخلاص به په ډيرو خلكو كې كم ليدل كيږي.

هغه مجاهد چې د پنځو كالو په جريان كې يې يوه شيبه هم د جبهې نه پر ته بل ځاى نده تيره كړې. هغه مجاهد چې يوازينى ارمان يې د الهي صفونو يو والى او انسجام و او په دې لاركې يې له څېر مه جبهو سره خپلې هلې ځلې جارې ساتلي وې.

هغه مجاهد موله لاسه وركړې چې خپل درې ورونه او يو تره يې په مختلفو جبهو كې مخكې شهيدان وركړې وو او اوس يې خپل ځان هم قربان كړ.

او هغه مجاهد چې اوس يې په كوركې له سپين ږيرې پلار او سپين سرې مورنه پرته بل هيڅ څوك هم نشو پاتې.

رښتياهم چې د دښمن تر ډيرو تلفاتو زمونږ دا يو شهيد د ډيراهميت وړدې ډير به خوښ واى كه د دښمن هيڅ هم نوى تلف شوى او زمونږ شهيد مجاهد ور ور ژوندى واى او د خپلو مجاهدو ورنږو په صف كې ليدل كيدى.

اوس كه دښمن ته ډير تلفات ور اوښتي دي خودې هم زمونږ په صف كې نه ليدل كيږي.

د امیر صاحب خبری موپری کړی او دنوموړی ور ور دکور پوښتنه مو تری وکړه ترڅو د شهید د غم ځپلی مور او پلار لیدلوته ورشو چی له یو خوابه مږد داسی پلار زیارت کړی وی چی څلور مجاهد زلمیان یی شهیدان ورکړی اوله بلی خوابه فاتحه ورته وکړو او داډ به ورکړو ، امیر صاحب وویل : نوموړی شهید د کوزو بابو خیلو او سیدونکی او پلاریی‌په عبدالرحیم بابا شهرت لری .

د امیر صاحب د خبرونه وروسته می خپل مجاهد ور ورته چی لماسره دلاری ملګری و مخ را واړاوه او ورته ومی ویل : ور وره ښه به وی چی یوځل دواړه عبدالرحیم بابا ته چی د اسلام په لارکی یی څلور ځامن او یو ور ور شهیدان وکړی دی او ربتیاهم غمونو ځپلی ده د فاتحی ، تسلی او داډ لپاره چی داهم یو اسلامی امرده ورشو امید ده چی زمونږ په لیدلو اوتسل به یی څه نا څه د غم پیتی سپک شی .

د امیر صاحب نه مو رخصت واخیست او د کوزو بابو خیلو خواته وخو ځیدو کله چی ورسیدو د یوه ما شوم نه چی په کلی کی ګرزیدو پوښتنه وکړه چی د عبدالرحیم بابا کورکوم او دی به په کورکی وی اوکنه ؟

ماشوم وویل : د امخامخ کور د عبدالرحیم بابا ده دا اوس اوس کره په اوږه دکارنه راغی او کورته ننوت .

ماشوم ته می‌وویل : یوځل به ورته اواز ورکړی چی دوه کسه مجاهدین درته راغلی دی او څه کار درسره لری.

ماشوم روان شو چی عبدالرحیم بابا ته اواز ورکړی ما خپل ملګری ته وویل ښه به وای چی اوس ...واواز نوی ورکړی ستړی ستومانه به وی همدا اوس‌له کاره راغلی ده، ملګری می هم زما خبره خوښه کړه او په ماشوم پسی چی د عبدالرحیم بابا د کور دروازی ته رسیدلی واواز ورکړ. چی راځه اوس یی پریږده ستړی به وی لږ ارام به وکړی د ماسپین لمانځه ته به خپله راشی‌ورسره و به وینو.

عبدالرحیم بابا د کور دننه زمونږ او د ماشوم خبری وا وریدی او راووت د ماشوم نه یی پوښتنه وکړه هلکه څه خبره ده .

ماشوم ورته وویل ! هغه د وه‌کسه مجاهدین راغلی دی اوستا پوښتنه کوی ، زه یی درپسی را ولیږلم او بیرته یی غوړا وکړ چی اوس دی وی . ستړی به وی چی‌ارام وکړی او د ما سپین لمانځه ته به خپله راشي او ورسره و به ګورو .

عبدالرحیم بابا چی له ماشوم سره په حال ځان پوه‌کړ زمونږ خواته راروان شو پوښتنه یی‌راسره وکړه او ځانونه مومعرفی کړل چی مونږ د پلانی جبهی مجاهدین یو او غواړو ستالیدنه وکړو.

عبدالرحیم بابا د خپل کور خواته اشاره وکړه او ویی ویل ، ځی چی کورته ولاړ شو مونږ چی نه موغو ښتل تکلیف ورکړو ورته وویل ، په جومات کی به یوه شیبه کینو او بیابه مونږته اجازه راکړی.

عبدالرحیم بابا وویل : ماته شرم ده چی د خدای (ج) د دین مجاهدین کورته راسره لاړنشی مونږ اصرار وکړ او وموویل : داسی نه چی زمونږ راتګ ستاد تکلیف سبب شی .

ده وویل : زما خوښی د خدای (ج) په لارکی په تکلیف ګاللوکی ده که د خدای (ج) خوښ یم د خپل دین او د دین د مجاهدینو خدمت به رانه

اخلی.

د عبدالرحیم بابا کورته لاړو د شهیدانو وارث (عبدالرحیم بابا) ته مو فاتحه وکړه او زما ملګری چې لمانه یې د خدای (ج) د کتاب او رسول الله (ص) د حدیثو پوهه زیاته درلوده عبدالرحیم بابا ته د اسلامی هدایاتو په رڼاکې ډاډ ورکړ.

عبدالرحیم بابا پداسې حال کې چې سوړ سویلی یې وکړ داسې یې وویل : داسی ارمان نده چې ځامن او ورورمی د خدای (ج) د دین په خدمت کې شهیدان شول اوزه او سپین سره کله مې یوازې او یوازی د غمونو په ډکه نړی کې پاته شوو.

پدی خوشحال یم چې د خدای (ج) د دین په خاطر یوازې زه او زما بی‌بی په تیر شوی عمر دنورو تکلیفونو راتلوته په ورین تندی انتظار باسو.

پدی خوښیم چې د خدای (ج) او د هغه د دین د دوستانو او دښمنانو ترمیځ یی زه زما ځامن، زما ور ور او زما ټبر د خپلو دوستانو په ډله کې ودرولو.

یقین لرم چې زما ځامن که څه هم زما په څنګ کې نه لیدل کیږی! لما سره نشته! ولی روحا لما سره دی او یقینی شوه چې اوس به زما د اخرت غم او دردته په ښه راځی، مړه ندی شهید شوی دی د خدای (ج) د رضا په جذبه شهیدان شوی، د اسلام د سپیځلی دین د ساتلو په مینه شهیدان شوی، د اسلام او مسلمانانو د عفت د خوندی ساتلو په هڅه کې شهیدان شوی او د کفر او الحادنه د ازادی په تکل شهیدان شوی دا ارمان می نشته پدی هلکه هیڅ ارمان نلرم.

خو همدا اوس وینی چې د سترګو نه مې اوښکې روانی دی تاسی به وایاست چې دی د مشکلاتو په نسبت صبر نلری او ګړاوونه نه شی زغملی.

باید ووایم چې نه! داسی نده قسم په خدای (ج) زما اوښکې تویول پدی اساس ندی چې ګنی صبر نلرم او د مشکلاتو او تکلیفونو زغم نشم کولای.

ضرور باید ووایم چې ریښتیاهم له‌سترګونه مې اوښکې ځی خودا اوښکې هم ندی بلکه وینې دی چې زما او زما پشان د ډیرو خلکوله سترګو د اوښکو په ځای یوازې او یوازی د یوه ارمان دنه پوره کیدوله کبله توئیږی کله که هغه ارمان پوره شی داد وینو اوښکې به هم بیا زمونږ له سترګونه بهیږی.

باید ښکاره کړم چې: هغه ارمان چې د هغه په‌سر د وینو اوښکې له سترګو بیوم د ټولو مجاهدینو په یوه صف، یوه سنګر، یوه تنظیم او تر یوه قومانده لاندی راتلو لیدل دی. کله چې ټول مجاهدین په یوه صف، یوه تنظیم او یوه سنګرکی سره راټول او د کفر او الحاد په‌خلاف په‌یوه اواز ودریدل بیابه زما او دټولو مسلمانانو ارمان‌پوره‌شي او هله به موله سترګو اوښکې نګوری!

پوهیږم چې د کفر په مقابل کې د مسلمانانو کامیابی او ناکامی دواړه د مسلمانانو بری او کامیابی ده، پدی شرط چې ټول مسلمانان متحدوی، او د کفر او الحاد په مقابل کې کامیابی او ناکامی دواړه د مسلمانانو ناکامی ده پدی شرط چې مسلمانان متحدنوی ځکه چې دلته به له مونږ نه د خدای (ج) هغه امر چې د اتفاق او وحدت په هلکه بی را ته فرمایلی دی بی عمله پاته‌کیږی نوکه کامیاب هم شو ناکام یو، اوس ستاسی وظیفه ده چې زما او د ټول مجاهد ولس دا ارمان به د هر مسلمان غوږ ته رسوی چې د ځوریدلی مسلمان ولس تر سترګو د اوښکو په

ځای ويني جاري شوی درسل غواړي اوکه درسل نشي لري نه ده چې ددې مظلوم ملت مټ ګي به ړندي شي او داسي به ړندي شي چې بيابه بې د روغيدو هيڅ امکان نوي، او درسل ي يوازې او يوازې د مسلمانانو يو والی، يو والی او يو والی ده اوبس.

د پنځو شهيدانو غم ځپلی سپين ږيري زياته کړه.

زما مجاهدو مسلمانو! که غواړي چې خدای (ج) له ځان نه راضي وساتی نو د انسان طمع او بندګی نن نن له سره وباسی کله هم دافکر ونکړي چې د خدای نه پرته دبل په دربار کې ځانته قرب پيدا کړم هغه به زما په جهاد اويا اخلاص خبرشی، محبت په سترګه به راته وګوری او دا فکرونه له ځان سره په لرلو له يوازې دا چې نيک عملونه مو هيڅ ځای نه نيسی بلکه وايم چې د خدای (ج) په لارکی او د خدای(ج) د دين لپاره نه جنګيږی او نه د هغه (ج) د دين مجاهدين ياست د چا لپاره چې د قرب طمع لری د کوم موقف لپاره چې هلې ځلې کوی د هغه لپاره جنګيالی ياست خدای خبر چې هغه هم درنه راضي وی اوکنه.

کله چې د عبدالرحيم بابا خبرې خلاصی شوې خدای پاماني مورا واخيسته دواړه (زه او ملګری) په فکر کې روان وو او هر يوه له ځان سره د سپين ږيري بابا په خبرو غور کاوه ځکه چې زه او هغه هم د يوبل په نوم د بوی مسلماني جبهې له مجاهدينو سره جنګيدلی وو.

چې د يوبل نه موپوښتنه وکړه او د بابا خبرې مورا منځ ته کړې دواړو په ځينو مخکنوناوړه کړو وړو اعتراف وکړ چې دا اوها عملونه مو دبل د رضا لپاره کول.

رښتياهم د سپين ږيري بابا وينا زمونږ د هدايت سبب شوه، خپلو نيمګړ تياوته متوجه شو او وعده مو وکړه چې لد ينه وروسته به يوازې او يوازې د خدای لپاره هلې ځلې کووا وله ټولو انسانی بندګيو او غلاميونه به ځان ساتو چر ته چې د خدای او د بل دامر مقابله راځي د خدای (ج) غوښتنوته به ترجيح ورکوو. که په هر قدم کې مودا عزم پياده کړ نو رښتيا چې مسلمان به يو او په اسلام به مو عمل کړی وی. ومن الله التوفيق

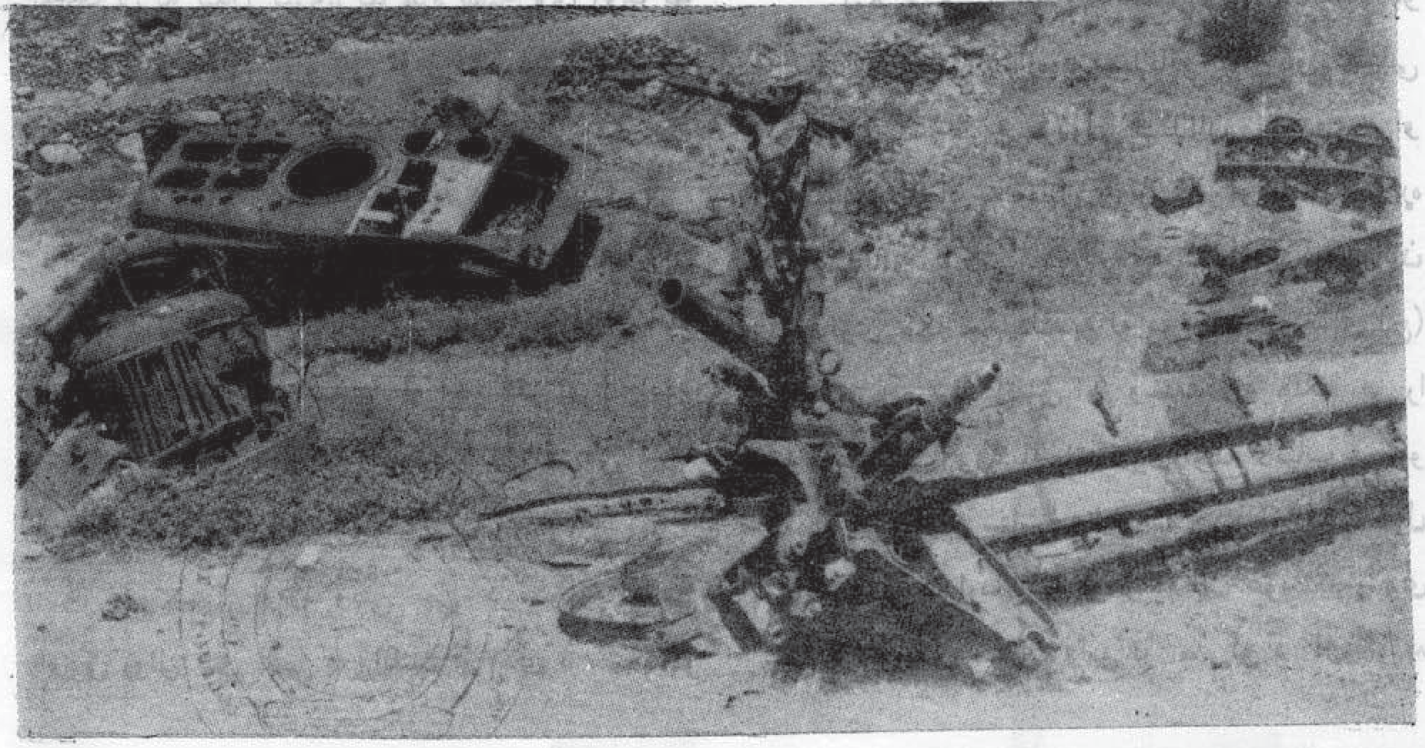

محمد معروف «فروغگر»

دیگرگونی و هدف

بمعیار هاییکه میاندیشیم و اسباب تفکر ما را فراهم میسازند ، بمو ازینیکه میسنجیم و قضاوت و حکم و تصدیق بر آن مرتب میگردد و نمودار میشود ما به شیوه هاییکه سخن میگوییم و بر خطوط تصورات پلان شده مرور میکنیم و بازتابهایی از اندیشهٔ مان را در گفتگو وقالبهای کلمات موزون تبارز میدهیم ، به سبک و اسلوبی که عمل میکنیم و در دنیای ملموس ، مورد قضاوت همگان قرار میگیریم، اینها همه و همه با تمام شاخ و برگ و بارشان نمودی است از نمودهای جریان دیگر گونی که همه قوای ما را - بسوی هدف قاطع بیسج و توجیه میکنند.

عناصر و پدیده هاییکه در دنیای مشهود و ایدیالی اجزای دیگرگونی را میسازند ، توأم با مدها و جذرهای زندگی مان با سرعت برق آسایی قافله عمر ما را همراهی میکنند و با شخصیت ما یکجا میجوشند و در بوتهٔ سازندگی و آبیاری و آبدیدهگی های سرشت مان در حالت پیدایی و پنهانی در امر وصول بهدف باما شانه میمالند. سکونت این عناصر در کرانه های ناپیدای آینده ها ، یورش سیل آسای - کار و انهای بشریت را بدرقه میکنند و در فرازونشیب های تاریخ و جامعه شناسی ، سیکالوژی و روانکاوی و در مجموع ایدیولوژی و جهانبینی با درخشش خاص و تعیین کننده ، میتابند و چاچراغی از رهنمائیها و هدایت برفراز راه ما روشن میدارند و از ارائه طریقت گرفته تا ایصال به مطلوب که همانا - هدف است از یاری و پاسداری و تیمارداری ما دریغ نمیورزند.

امواج توقنده ییکه از بحار تپشگر زندهگی گل میکنند و شانه میگیرند پیوسته با تلاش چشمگیر آویختن و خزیدن و جهیدن و افتیدن و باز خاستن ، نغمهٔ دلآویز دیگرگونی و انقلاب را سرودن میگیرند و زندگی خود همراه با حرکت و پیدایی است که طمطراقانه میخیزد و تنه میگیرد و با آهنگ خاص دیگرگونی - برگ و برمیدهد و دیگرگونی است که با نشانه های خاص «شأن انسانی» انسان و جهان را ازبی هدفی نجات میدهد و به هریک از پدیده های طبیعت تعیین هدف مینماید.

دیگرگونی نام زندگی است و هدف . پدر آن که به جز این دو مفهومی ندارد و اگربدمد در گله حیوانات است نه در جمع انسانها - در درازای زندگی انسان در کره زمین سایه وار قدمهای او را تعقیب مینماید و لمحه به لمحه در حرکات و سکنات او رسم نوی پیریزی میکند و طرح جدیدی میافگند ، شالوده دیگرگونی مستثنی از هدف عمومی اهداف خصوصی ای دارد که با متودها و تکنیکهای خاص ارزیابی و ارزشنمایی ، عهدهٔ تعمیر فکری و جسمی پیکره فرد و اجتماع را - یکسان بدوش میگیرد و «بشاهراه» هدف میدود .

اگرچه از دیگرگونی تعمیری است پای ایمان

درمیان است و دین مقدس اسلام ، و اگر میخواهند این موهبه را جاهلانه توجیه کنند اشتباه کرده اند و بیراهه رفته اند ، خدا(ج) فرماید :

والعصر ان الانسان لفی خسر . الا الذین
امنوا
وعملوا الصلحت .
وتواصوا بالحق .
وتواصوا بالصبر . (سورة العصر)

ترجمه : قسم به زمان ، هر آیینه انسان، همانا درزیان است ، مگر کسانیکه ایمان آوردند ، و کارهای نیک کردند، و توصیه بحق نمودند و توصیه وشکیبایی (اجر ، ثبات و استقامت) کردند .

عنصر ایمان که هسته دیگرگونی اعتقادی را میسازد ـ در واقع ایدیولوژی و جهانبینی ما را که تاپای جان ما را همراهی کند وضع و سامان میدهد. جامعه توحیدی و افراد مؤمن آن که در مسیر جریان همین دیگرگونی قرار دارند ـ در رسیدن به هدف که تحقق عدالت اجتماعی اسلامی و رهایی انسان ازطاغوت است از هیچ نیروی اهریمنی بیم و هراسی به دل راه نمیدهند و با شعار عمل صالح و امر بالمعروف و نهی عن المنکر شالوده زندگی ایمانی و عقیدتی را پیریزی میکنند و با عالمی از اطمینان و جمعیت خاطر زمین و زمان را که ، ما در تاریخ و جامعه است تغییر میدهند و به ثبات و استقامت و صبر و شیکبایی در راه رسیدن به هدف ، ناملایمات را خورد و ریزه میکنند از مرزها میجهند و معتقد میشوند که :

«انقدر هست در آیینهٔ من مایهٔ نور ، که به هرزره دو خورشید بمایم تقسیم» ، خود را باز مییابند و بساط نومییافند و گلیم استبداد را از روی زمین میچینند .

افراد جامعهٔ توحیدی که سرنوشت ساز زندگی دنیا و آخرت را ایمان میپندارند ، همه برآنند ، که انسان این موجود طبیعی و ماورای طبیعی که در رابطه با زمین وابستگی های ساورایی دارند و در تصورات ایمانی شان گاه گاهی عملاً از بستر خاک به افلاک میپرند ، از سایر جنبنده‌گان روی زمین تاج کرامت ربودند و طغرای اصالت، بناء در اشتباه افتاده اند کسانیکه این موجود اصیل خلافت خداوندی را همجد میمون پنداشتند ـ و اساسات دیگرگونی عدلی انسان را در فلسفهٔ حیوانی «تنازع للبقاء» خلاصه کردند ، بیراهه رفتند؛ کسانیکه باافتضاح ددمآبانه ، دنیا را ملعبهٔ چهار اصل د یالیکتیک میانتهی ساختند و آتشی از کشمکشهای جهانسوز «جنگ بر سر ، سرمایه» افروختند.

دیگرگونی آن نیست که تحت البحری ها ساختند و بمبهای آتوم و هایدروجن تهیه و تعبیه کردند و ایستگاهای فضایی احداث نمودند و ـ ـ ـ جهان را باتمام دار و مدارش به لبه پرتگاه نیستی نزدیک نمودند و نه هدف از زندگی انسان نابودی خود و جهان ، بلکه دیگرگونی آن است که وابستیگهای انسان را از دد زیستن و ، 'ددپاییدن ـ و دد منشانه یورش بردن و با دیگر حیوانات هم جنگل و همگله شدن قطع کند و انسان را در جاده انسان و هویت انسان بازآرد.

دیگرگونی ییکه اسباب و وسایل نجات بشریت را فراهم سازد آن است که هدف اساسی خلقت باموازین، شرایط و ظروف خاص انسانسازی در جهت تحقق هدف «وما خلقت الجن و لانس الالیعبدون» و در نقطه مقابل «افحسبتم انما خلقنکم عبثا؟» و در راستای زنده‌گی سه بعدی انسان که در «منها خلقنکم و فیها نعیدکم و منها نخرجکم تارة اخری . . .» مطرح است ، بدون اعتراض در اطوار و ادوار زندگی

پیاده گردد وتلاشی درجهت برآورده شدن هدف خلقت بکار بسته شود که دامان کثیف فساد از بحرو برو جوسماء باقلع وقمع همه جانبهٔ فتنه برچیده گردد ، لابدی است و بدیهی که بازهم سررشته امور را خداوند متعال بدست انسان میدهد و عنصر ایمان را توأم باعمل صالح در نقش دیگرگونی و سازندگی و تحقق هدف مؤثر نشان میدهد :

قد افلح المؤمنون : الذین هم فی صلوتهم خاشعون. . . . حقا که نجات یافتند «مومنان» (از همه وابستیگها و تعلقات طاغوتی و شیطانی و غیر انسانی) آن مؤمنانیکه (باشعار نیایش به پیشگاه افریدگار واقعی جهان به عجز و نیاز سر فرود آوردند) و نماز بخشوع (که معراج مؤمن است) ادا کردند. . . . عارفی گوید:

ما سوی الله را مسلمان ، بنده نیست
پیش طـاغوتی سرش افگنــده نیست

زندگی مسلمان که از کلیهٔ «وانتم الاعلون. . . رنگ میگیرد ، در هرآنی نسبت به آن دیگر پرکیف تر اموزنده ترو سازنده تر است ، او باهمبستگی و و وابستگی منبع مطمئن در هر مرحله یی از زندگیش شانی میبیند و تغییر و دیگرگونی یی،حرکتش رونق مییابد و در حالیکه خود بسوی هدف برین خلقت انسان میشتابد ، خطی روشن از قدم پایهایش برای آسده‌گان و آینده‌گان در قلب بعد های زمان و مکان ترسیم مینماید. خاصیت دیگرگونی ، که در جبلت انسان از آوان کودکی رسوخ مییابد - در ، در ازای مراحل تکاملی جسمی وروانی دستخوش یکسلسله عوامل فردی و اجتماعی گردیده و ازآنجاییکه رسول الله(ص) فرماید :

«کل مولود یولد علی فطرة الاسلام. . . .»جوامع و سنن اجتماعی الحادی باوصفیکه کودک بفطرت اسلام تولد یافته است در تربیه او تاثیر منفی نموده و او را از دیگرگونی مثبت باز میدارند اما کودکی که در جامعه مؤمن پا به عرصه وجود میگذارد از فطرت اسلام به فطرت اسلام قدم مینهد و از جهت مثبت به جهت بثبت - و اگر جامعه ییکه کودک در آن تولد یافته است از جامعهٔ خورد تا بزرگ یکسره اساسات اسلام را از روی واقعیت دستور العمل روزمره زندگی قرار دهند ، شک و تردیدی نیست که کودک تاآوان رشد و جوانی ، استعدادی در خود و جامعه اش سراغ کند که بفحوای «ان الله لا یغیر مابقوم حتی یغیر و اما بانفسهم».

:(هر آیینه خدا(ج) تغییر نمیدهد حالت (فردی ، اجتماعی ، اقتصادی ، سیاسی. . . .) قومی را تا آنگاه که خود آنچه در نفوس آنها است تغییر ندهند و با دیگرگونی و انقلاب فطرت همنوا نگردند). چرخهای بزرگ تاریخ را که همهٔ ارزشهای انسان در او نهفته است (از مسایل فرد گرفته تاپیشا مدهای زندگی اجتماعی. . . .) تغییر جهت دهد و بار بودن طغرای خلافت ذعامت و قیادت امت را بعهده گیرد.

فلسفه بعثت انبیاء علیهم الصلواة و السلام و به دوش کشیدن بار امانت نبوت و رسالت روی تعمیر کاخ عبودیت خالق کاینات و آزادی از همه طاعتها و بندگیهای صلعبان زر و زور و تزویر و مستکبرین بی مهار ، استوار بوده و دیگرگونی یی را که فطرت خداوندی در قلمرو آب و گل و وجدان و دل به راه می اندازد به عهده گرفته اند - تا آنکه زمان ختمی مرتبت محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم فرامیرسد و باندای ملکوتی :

تبارک الذی بیده الملک و هو علی کل شیٔ قدیر الذی خلق الموت و الحیوة لیبلوکم. ایکم احسن عملا .

(صاحب برکت است ذاتیکه ملکیت وفرمانروایی کون و مکان و جسم و جان بدست اوست و او به هست و نیست همه چیز توانا است، ذاتیکه مرگ و زندگی را افرید، برای ایکه شما را در بوته آزمایش قراردهد که کدام یک از شما (درمیان این دو) دست بعمل صالح میزنید (و هویت اصیل انسانی را بمتقضای فطرت در هویت تان باز میگردانید)، سؤالهای از کجا آمدم؟ برای چه آمدم؟ و کجا میروم؟ مفهوم مرگ و زندگی چیست؟ جهان ابد آباد و موقت کجا است؟ رابا دیگرگونی خاصی که خصوصیت رسالت حضرت محمد(ص) است، بین مرگ و زندگی - و دیگرگونیهای که بین این دو اصل سرازیر میشود ارائه فرمود.

برهمه روشن است که دیگرگونی به کمال میگراید و از بزرگی و جلال به ملکوت جمال، انبیاء علیهم الصلوة و السلام آمدند تا هریک بنو به خود وضع جهالت بار بشریت را تغییر دهند و دنیای نابسامان انسانیت را سرو صورت درست، تاجاییکه مقتضیات، ظروف، شرایط و استعداد های امم، برداشت میکرد، فطرت دیگرگونسازلم یزلی را در جهت تعمیر و کمال آنها بکار بردند و هریک دیگرگونیهای بخصوص رسالتش را در جهت ایصال به هدف تنظیم ورهبری کردند، این دیگرگونیهایکی پی دیگر با اشغال سنگرگاهای هدف و امحای طاغوت آمدند و رفتندوجای شان را به آینده گان خالی‌کردند، به سلسلهٔ این آمد و شدها، زمان ختمی مرتبت و ختم النبوت فرازسید و در پایان کار تنظیم و دعوت که برنامه کاملی از رسیدن بهدف مهیا بود و کار انجام شده بود، روزحج وداع، رسول خدا(ص) ایصال بهدف را از زوایای قرآن کریم این نسخهٔ شفای کامل و نهایی رنجها و آلام بی پایان بشریت به حضار و کافه امت چنین اعلام داشت:

«اليوم اكملت لكم دينكم و اتممت عليكم نعمتي و رضيت، لكم الاسلام دينا.»

امروز کامل کردم برای شما دین شما (اسلام) را و تمام کردم برشما نعمتم را و خوش شدم براینکه اسلام دین شما است.

اصول دین نجات بخش اسلام بکمال و نضج و پختگی رسید و به دسترس آمده‌گان و آینده‌گان قرارگرفت که تاجهان آباد است طبقه به طبقه - قرن به قرن و زمان به زمان باثر دیگرگونسازیهای اسلام، جوامع بشری دیگرگون خواهد شد و اهداف مقدس فطرت تحقق خواهد پذیرفت. (ولن تجدلسنت الله تبديلا) (صدق الله العظيم).

جانباز سرفراز

ایمان او ثبات

١- ومن الناس من یعبد الله علی حرف فان اصابه خیر اطمئان به وان اصابته فتنة انقلب علی وجهه خسر الدنیا والاخرة ذالک هوالخسران المبین.
(سوره حج ٤ آیه)

ترجمه : ځینې داسې خلک هم شته چې د خدای عبادت او بندګي د څنډې په حال کښې کوي نو که فائده ورته ورسید له ډاډه کیږي او که له کوم از میښت سره مخامخ شونو بیرته په څټ ګرځي داسې خلکو دنیا او اخرت دواړه له لاسه ورکړل دا ښکاره تاوان دی.

تشریح :

پورتنی صفت د هغو بې هدفو - او بې ارادو خلکو دی چې اسلام خو قبلوی لکن د ګټې لپاره - چې آرام او له نعمتونو ډک ژوند ئې په برخه شي - او چې کله هم د خدای په لیار کښې له ستونزو او کړاو نو سره مخامخ کیږي - تندی یې - ګونځې - او نژدې وی چې له اسلام او هر څه څخه توبه ګار شي مګر مؤمن چې هر زمکه د خدای خلیفه دی لاندیني صفات لري عن صهیب قال قال رسول الله صلی الله علیه وسلم .

٢- عجبالا مرالمؤمن - ان امره کله له خیر - ولیس ذلک لاحد الا للمؤمن - ان اصابته سرا شکر - فکان خیر اله ، وان اصابته ضرا صبر فکان خیر اله .

(رواه مسلم)

- د مؤمن کار د تعجب وړدی ټول کارونه ئې په ګټه دي . او دا نیک بختي یوازې د مؤمن په برخه او هغه دا چې : که له خوښي سره مخامخ شي - شکر پرې کوي نو داپې خیر او که له غم سره مخامخ شي - صبر پرې کوي داپې هم خیر او ګټه.

٣- عن حذیفه قال قال رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم :

لا تکونوا امه تقولون ان احسن الناس احسنا وان اسأ واظلمنا ولکن وطنوا انفسکم ان احسن الناس ان تحسنو ان اسأ وافلا تظلموا. (مشکوه باب الظلم)

هر رنګی باید نشي چې ووائی : که خلکو ښه کول لوموني به هم ښه کوو او که خلکو بد کول لوموني به هم ظلم کوو - لکن د خپلو ځانو واګې په لاس کښې ونیسی که خلکو ښه کول تاسو هم ښه کوی او که خلکو بد کول نو تاسو ظلم مه کوی.

تشریح :

په خدای ایمان لرونکی بنده پر یو مستقیم خط چې هغه د خدای خط دی په خورا پوره باور او کلکې ارادې سره مخ په وړاندې ځي .

که له کامیابیو او خوښیو سره مخامخ کیږي شکر او د خدای منه پر ځای کوی اولاپسی وړاندی وړاندی قدمونه اخلي .

او که له ستونزو سره ئې پښه ټکر خوری نو ثبات متانت او تصمیم له لاسه نه ورکوی که څه هم ټول نړیوال ئې مخالف هم وی (پاک او مستقیم

خط نه پریږدی) .

ما اصاب من مصیبة فی الارض ولا فی انفسکم الا فی کتاب من قبل أن نبرأ ها ط ان ذلک علی الله لیسیر ط

لکیلا وتأ سوا علی ما فاتکم ولا تفرحوا بما اتکم ط (سوره حدید ۲۲ - ۲۳ آیتونه)

هیڅ داسی غم نشته چی په ځمکه راځی یا ستاسو پر نفسونو پر یوزی - او هغه دی موږ له پیدا کیدلو څخه مخوا په کتاب (تقدیر) کښی نه وی لیکلی . دا د خدای لپاره ډیر اسان دی (دا د دی لپاره کوی) چی تاسو پر تاوان او نقصان مایوسه نشی او پر هغه څه چی خدای درکړی دی (د حدنه زیات) خوشحاله نشی .

تشریح :

د مؤمن ژوند له اطمینان څخه ډک ژوند دی څکه هر څه چی ورته پیښیږی پوهیږی چی دائی ورته لیکلی وو .

نه ئی غمونه ما تولای شی - او نه ئی خوشحالی بی لیاری کولای شی بلکه لکه څنګه چی عکرمه رضی الله عنه فرمائی ځان سنبالوی (هر څوک د انسانی فطرت په اساس خوشحالی او غمونه دواړه وینی - لکن تاسو د خوشحالی په وخت کښی شکر وکړی او د غم په وخت کښی صبر) .

عن ابی هریره(رض) قال قال رسول الله صلی الله علیه وسلم :

المؤمن لقوی خیر واحب الی الله من الضعیف وفی کل خیر - احرص علی ما ینفعک واستعن بالله ولا تعجز وان اصابک شی فلا تقل :

لوانی فعلت کان کذا وکذا ولکن قل قدر الله ماشأ فعل .

فان لو تفتح عمل الشیطان .

له حضرت ابو هریره(رض) څخه روایت دی چی رسول الله(ص) فرمائی :

تنومند او قوی مؤمن لوی خدای ته د ضعیف مؤمن په نسبت زیات ګران دی په هر یو کښی خیر شته .

د هغه څه چی تا ته تری فایده درځی د لاس ته راوړلو لپاره هڅه او چالاکی وکړه - له خدای نه کومک وغواړه لاس تر زنی مه کینه - که کم تکلیف درته پیش شو نو داسی مه وایه چی که ما داسی کړی وای نو داسی او داسی به شوی وای مګر ووایه د خدای تقدیر و - څه ئی چی اراده وه هغه وشو - څکه چه د (یعنی که) کامه د شیطان د عمل لیار خلاصوی .

تشریح :

په حدیث شریف کی له قوی مؤمن څخه هغه مؤمن مراد دی چی د ښځی او کلکی ارادی - خاوند دی د حق او واقعیت په مستقیم خط په پوره اطمینان - او پوره ډاډ مخ په وړاندی ځی او له ناتوانه مسلمان څخه مراد هغه مؤمن دی چی له کلکی ارادی څخه محروم او د کوچنیو کوچنیو مشکلاتو په وړاندی ماتی خوری - تل د شک او تردد په نه رغیدونکی مرض اخته او تل یی تکرار وی - که داسی می کړی وای داسی به شوی وای او داسی به نوی شوی او . . . او . . .

اینما تکونوا یدرککم الموت ولو کنتم فی بروج مشیده . (سوره نساء ۷۸ آیه)

چیرته چی واست مرګ به موراګیر کړی - که څه هم په کلکو او محکمو ماڼیو کښی واست .

الک میت وانهم میتون . (سوره زمر ۳۰ آیه)

ای (پیغمبره) ته مړ کیدونکی ئی او د وی (ستا مقابل خلک) هم مړه کیدونکی دی .

کل نفس ذائقة الموت وانما توفون اجورکم یوم القیامة فمن زحزح عن النار وادخل الجنه فقد فاز ـ وما الحیوة الدنیا الا متاع الغرور .

(سوره ال عمران ۱۸۰ آیت)

هر نفس څکونکی د مرګ دی ستاسو مزدوری به خامخا د قیامت په ورځ تاسوته پوره درکړای شی ـ نو څوک چی د اورنه وساتل شو او جنت ته ننویستل شونو همدا کامیاب شو.

دلیږی ژوند بی له غولونکی متاع څخه بل څه نلری.

تشریح :

مؤمن څکه له مرګ څخه نه داریږی چی مرګ له ژوند سره تړلی دی ـ او په یوه ساه کښس به هرو مرو دی مرحلی ته رسیږی که مسلمان وی که کافر ـ پیغمبر، ولی او بل نیک سړی وی او که فاسد ظالم او . . .

دا تبوله دنیا کوم دوام د ارځیز ندی ـ دوام دار یوازی اخروی ژوند دی ـ او بس . نو پس هغه څه چی حتمی بی له استیازه په معین وخت کښی راځی د مؤمن لپاره هیڅ د دار عامل نشی کیدای .

له منافقانه اعمالو څخه ځان ژغورل :

عن ابی هریره رضی الله عنه قال ـ قال رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم : ایة المنافق ثلاث زاد مسلم وان صام وصلی وزعم انه مسلم ثم اتفقا اذ احدث کذب واذ اوعد اخلف واذا ائتمن خان .

(متفق علیه)

له حضرت ابی هریره رضی الله عنه څخه روایت دی چی رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمائی . د منافق نښی دری دی .

په مسلم شریف کښی ورسره زیاته شوی چی که څه هم روزه ونیسی او لمونځ وکړی او د مسلمانی دعوه کوی .

بیا په بخاری او مسلم شریف دواړو کښی لاندی نښی په اتفاق سره راغلی دی :

۱- کله چی خبری کوی درواغ وائی

۲- چی وعده وکړی نوماتوی ئی

۳- او چی باور پری وشی خیانت کوی

عن عبدالله بن عمرو قال ـ قال رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم : اربع من کن فیه کان منافقاً خالصاً ومن کانت فیه خصلة منهن کانت فیه خصلة من النفاق حتی یدعها .

اذا ائتمن خان واذا حدث کذب واذا عاهد غدر واذا خاصم فجر (متفق علیه)

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمائی :

څلور دی چی په چا کښی پوره موجود شول نو هغه کامل منافق دی ـ او که په چا کښی کوم یو له دوی څخه وی نو په هغه کښی د منافقت یو خوی دی ترڅو ئی چه پریږدی.

۱- چی امین وګڼل شی خیانت کوی

۲- چی خبری کوی درواغ وائی

۳- چی وعده وکړی ماتوی ئی

٤- او چی پــه جنګ شی نــو پــوچ وائی (تیری کوی)

تشریح :

پورتنی هر عمل منافقانه عمل دی ـ لدوی پغیر نورو اعمالو ته هم منافقانه عملونه ویل شوی : لکه قرآن کریم فرمائی (واذ اقامو الی الصلاة قامو اکسالی) کله‌چی لمانځه ته پورته‌کیږی نو په ناخوښی

سره پورته کیږی : او هم نور په ګڼو ایتونو او احادیثو کښی ښودل شوی مؤمن باید لدی تولو څخه عقیدة او عملا ځان په کلکه وژغوری .

سختی او نرمی :

والذین معه اشداء علی الـکفار رحماً بینهم.
(سوره فتح ۲۹ آیه)

کوم خلک چی له (محمد صلی الله علیه وسلم) سره دی هغه په کافرانو خورا سخت او په خپلو منځونو کښی خورا مهربانه دی .

تشریح :

د سختی او نـرمی معیار یوازی او یوازی لـه الله(ج) سره تر ارتباط پوری اړه لری پورتنی مبارک آیه (۲) حکمه بیان کړی .

۱- دا د مسلمان صفت دی چی پر کافوانو او د خدای پر دښمنانو به سخت وی چی تشریح ئی په لاندی مبارک آیات سره شوی.

لا تـجد قـوماً یؤمنوا بـالله والیوم الاخر یوادون من حاد الله ورسوله ولو کانوا اباأهم او ابناأهم او اخوانهم او عشیرتهم . سوره مجادله (۲۲) آیه

ته به هیڅکله داسی ونه مومی چی کوم خلک پر خدای او قیامت ایمان لری له هغو خلکو سره دوستی وکړی چی د الله او د هغه د رسول نه یی مخالفت کړی وی ـ که څه هم هغه ئی پلرونه یائی زامن ـ یائی وررونه یائی د کورنی خلک وی .

۲- مؤمنان په خپلو مینځونو کښی خورا مهربانه وی . ان تر دی چی له خپلی خوښی څخه د بل مؤمن وررور خوښی لومړی ګڼی . لکه چی لاندی مبارک آیه ئی بیانوی.

۳۱- یحبون من هاجر الهیم ولایجدون فی صدورهم حاجة مما اوتوا ویؤثرون علی انفسهم ولوکان بهم خصاصه. (سوره حشر ۹ آیه)

دوی (انصار) له هغو مؤمنانو سره چی ... ی ته ئی هجرت کړی مینه لری. او دوی مهاجرینو ته چی د (غنیمت له مال څخه) څه ورکړل شی نو (انصار) په زړونو کښی هم د هغو مالونو په لور امید نلری ـ او نورو ته پر خپلو ځانو ترجیح ورکوی که څه هم دوی (انصار) په خپله هم په احتیاج کښی وی.

۳۲-عن ابی امامة رضی الله عنه قال ـ قال رسول الله صلی الله علیه‌وسلم : من احب لله وابغض لله واعطی لله ومنع لله فقد استکمل الایمان.
ابو داود ـ ترمذی

له ابو امامة رضی الله عنه څخه روایت دی چی رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلی چا چی د الله لپاره دوستی وکړه ـ او دالله لپاره ئی دښمنی وکړه ـ د الله لپاره ئی ورکړه وکړه او د الله لپاره ئی لاس ونیولو نو په تحقیق سره ئی ایمان کامل کړ .

د ایمان ګټی :

ولاتهنوا ولاتحزنو او انتم الاعلون ان کنتم مؤمنین : (آل عمران ۱۳۹ آیه)

تاسومه سستیږی ـ مه غم ژن کیږی تاسو بری من ئی که چیری تاسو مؤمنان ئی .

سست مشوید! وکافران را بصلح مخوانید که شما برترید وخدا(ج) باشما است . وهرگز خدا(ج) اعمال تان را کتمان نکند . (سوره محمد : ۳۵)

وَلَا تَقُولُوا لِمَن يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَٰكِن لَّا تَشْعُرُونَ

خونین کفنان راه حق

یکی از موهبت های فیاضی که بانزولش سپیده دم هدایت و فلاح برافق مدآلود جامعه بشری می دمد، و با درخشش بی پا یانش تابندگی طلیعه «رحمت» به مرحله کمال و تتمیم می رسد، عبارت از همان سنت لایتغیر الهی است که هرگاه اهریمن شب های ظلم و ستم به جامعه ای مسلط شود و ابو الهول فساد و جهل مردمان سرزمینی را بزنجیر بکشد. و یا آنکه فرعونی ستم پیشه بر مردمان جامعه ای طبل و کوس عصیان و ستم گری بنوازد و بار و برج قصر هایش را برفراز جمجمه های درهم شکسته مظلومان و درد مندان بنانهد.

ناگاه در برابر این اهریمن، ابوالهول و فرعون بیدادگر مردانی قیام میکند که مهبط نور خدا(ج) و مظهر هدایت و رسالت اند.

این داعیان بزرگ با خدای شان میثاق و تعهدی می بندند، تعهدی که برطبق آن این شیفتگان حقیقت باید پروانه وار در آتش عشق الهی بسوزند، و باخون نشان محراب شهادت و ایثار را لاله گون سازند. و روشنائی وهاج این تعهد مقدس و ملکوتی در هر زمانی از ناصیه منور این نیک مردان می تابد. و درگیردار مبارزه و قیام برعلیه فراعنه و طواغیت، عده‌ای ازین بزرگ مردان برمواعده باصفای خویش باخداوند عالمیان وفا نموده شهید می‌شوند وعده‌ای منتظراند و هنوز کوله بار پرافتخار ولی وزین رسالت و دعوت را بدوش دارند، تا آنکه آخرین باز مانده این قافله نور نیز به پیمانش وفا می کند و قهرمانانه تاج شهادت و قربانی برسر می نهد. در زمین مرد خیز ما نیز وقتیکه ملحدین جبار و مرتد برسرزمین ما حاکم شدندوایادی شیطان و اعوان ظلم و ظلمت میراث

دار غیرمسؤل زمامداری مردم ماگشتند!
ناگاه در سال ۱۳۴۸ خداوند عزوجل عده ای از بهترین فرزندان این سرزمین را توفیق عنایت فرمود تا در برابر جباران و مارقین بشورند و باقیام شکوهمند شان رهگشای خورشید سعادت بار انقلاب اسلامی در کشور ما گردند.

تا اکنون که (۱۴) سال از آغاز این قیام حیات آفرین می گذرد عده این پیشتازان بزرگ به تعهد شان با خداوند توانا و مستعان وفاء نموده و دلیرانه شهادت را پذیرا شدند. که در جمله این ستارگان آسمان دعـوت و جهان، چهره درخشان و نورانی برادر شهید انجنیر محمد سعید برای همه سپاهیان اصیل نهضت اسلامی افغانستان آشنا و فراموش ناشدنی است.

او در سال ۱۳۲۸ در یکی از خانواده های با معرفت ومتدین ولسوال درزاب ولایت فاریاب پا به عرصه این جهان پرآشوب گذاشت و باتولدش به پدر دانشمند و بزرگوار خودمولوی نورالحق افتخار بخشید.

بسم الله الرحمن الرحیم

قال الله تعالی:

من المؤمنین رجال صدقوا ماعاهدوا الله علیه فمنهم من قضی نحبه و منهم من ینتظر و مابدلوا تبدیلا.

بامرور چند سال بعد،به اهتمام پدر علم پرورش روانه مکاتب ابتدائیه و متوسطه ولسوالی درزاب گردیده و بگونهٔ سائرشاگردان بدروسش ادامه داد، ولی این جوان دور اندیش وژرف نگر بدروس متداوله مکتب هم اکتفا نمی نماید و میخواهد از خرمن معرفت اسلامی در پهلوی سائر مصروفیت ها خوشه چینی نموده و خود را باحفظ

و نگهداری سوره های دلکش قرآن آشنا سازد، بحفظ چهار پاره از قرآن مجید کامیابی حاصل میدارد.

آری: این شهید همیشه جاوید انجنیر محمد سعید بود که با پشت سرنمودن دوره های اولیه مکاتب محلی به سال های ۱۳۴۸-۱۳۵۱ تحصیلات عالی خود را در دار المعلمین اساسی بلخ به پایان رسانید او در جریان تحصیلات خود فرد عادی نبوده که از محدوده صنفش بیرون فکر نکند و نسبت باوضاع نا به هنجار محیط همان وقت بی تفاوت بماند، بلکه شب و روز خود را در تحریک و دعوت برادران هم فکرش به پایان می رسانید، و در برابر دشواری‌ها چون پولاد آب دیده استواری می کرد، هرگز از روی خوف و جبن تسلیم به شرایط غیراسلامی نمی گشت و تا آخرین رمق حیات مدافع حق و دین خدا بود.

سال های ۱۳۵۱-۱۳۵۳ این شهید باهدف که سرگرم تحصیل در پوهنځی پولی تخنیک بود در تاریخ زندگی این شهید راد مرد - درخشان ترین دوره می باشد، زمانیکه ندای دعوتگرانه جوانان مسلمان برهمه گوشه وکنار طنین افگنده بود او در حلقه جوانان مسلمان بحیث عضو متعهد خالصانه تلاش می کرد هر دقیقه حیاتش در ادامه آرمان پاک نهضت و انتشار پیام اسلامی آن می گذشت.

شهید انجینر محمد سعید این چهره تابناک تحریک اسلامی کشور در سال ۱۳۵۴ که قیام های تاریخی تحریک اسلامی افغانستان پایهٔ های رژیم [illegible] آشام داؤد را به لرزه در آورده بود بنابر انجام مسئولیتهای تحریکی اش همراه بایکی از بنیانگذاران نهضت اسلامی کشور شهید داکتر محمد عمر رهسپار ولسوالی کشم ولایت بدخشان گردید و آنجا بنابر تعقیب چند روزه سر سپردگان رژیم وقت، بوسیلهٔ مؤظفین دولتی گرفتار شده و او را بلاتوقف به زندان دهمزنگ انتقال دادند و در آنجا مدت دو سال در حلقه های فکری و درس با یاران وفا دار و ناموس - داکتر محمد عمر - انجنیر سیف الدین - مولوی حبیب الرحمن، شرکت جسته و از نظر فضایل و اخلاق دراعماق قلب برادران زندانی قرار داشت.

شهید انجنیر محمد سعید بعد از اینکه مدت دو سال را با قبول هزاران شکنجه و رنج به پایان رسانده بود در سال ۱۳۵۶ از زندان و حشتناک داؤد رها شده و دولت دست نشانده وقت در همان سال او را جبراً به عسکری فرا خواند اما نتوانست باینکارهم او را در جایش - ساکت نشاند او در [illegible] فرقه عسکری هم، در ساز ماندهی مسلمانان تلاش می ورزید.

شهید انجنیر محمد سعید بدستور برادران نه تنها در ولایات بدخشان و تخار سرگرم مبارزه و دعوت بود بلکه در مناطق مربوط خود چون ولسوالی درزاب و گرزیوان موسس تحریک اسلامی به

شمار می رود وی بعد از فراغت از نظام عسکری تقریباً مدت دو سال از دست رژیم مارکسیستی تره‌کی و امین ملحد بطور مخفی هرجا شب و روز مخفیانه تلاش کرد. با اینچنین تلاشهای گسترده و دامنه دار زمینه قیام عمومی را در ولسوالی در زاب فراهم آورده بالآخره درمیزان سال ۱۳۵۸ با قیام مسلحانه ولسوالی درزاب را اشغال و نخستین کمیته تحریک اسلامی را تأسیس نمود.

موصوف در راه هرچه بیشتر تنظیم مسلمانان منطقه کوشیده و تصمیم گرفت تا به پشاور رفته مشکلات منطقه را بعد از آنکه زمینه جهاد عملی را فراهم ساخت با مسئولین حزب در آنجا حل و فصل نماید. در برج قوس ۱۳۵۹ با تعدادی از مجاهدین بمعیت برادر دلیرومجاهد انجینر مهدی قوماندان عمومی حوزهٔ طارق از راه ایران وارد پاکستان شد. در حمل. ۱۳۶۰ مسؤلیت تنظیم فاریاب و جوز جان را بعهده گرفت.

با بینش عظیم و تبحرانه در تنظیم گروپ ها و نحوهٔ نفوذ در هر دو منطقه فعالیت های بس اگاهانهٔ بعمل آورد.

زیرا فعالیت گروپها در منطقه بأثر تبلیغات سوء عناصر مشبوه و مفسدکه علیه زرمندگان واقعی اسلام براه انداخته شده بود مشکلات عظیمی را ایجاد میکرد که نمونه و شاهد بارزآن رزم ها و پیکار بی دریغ جوانان هدفمند در دو ولایت علیه مفسدین وگماشتگان دولت می باشد که در نتیجه بهترین جوانان هدفمند و انقلابی مان شهید این آرمان شده اند.

تشکل و اتحاد تنظیم های هفتگانه در جو پشاور وأثر ژرف و عمیق آن در منطقه انظار بسی از تشنه گان اتحاد را بسوی خود جلب کرد شهید موصوف از خاطرات دلخراشی‌که مبنی بر تصادم گروه ها در منطقه داشت این اتحاد را رمز پیروزی مسلمانان شمرده و شجاعتمندانه در جلب و جذب مردم بسوی وحدت ویکپارچگی همت گماشت.

براساس عملکرد و اخلاص عمیقش نسبت به اتحاد در سال (۱۳۶۱) بحیث مسؤل مالی کمیته نظامی اتحاد ازطرف شورای عالی اتحاد مؤظف شد.

با کمال امانت و بردباری از یکسال بدینسو این وظیفه خطیر و مهم را پیش برد و بالآخره بقضا و حکم خداوندی در (۲۷) رمضان المبارک در یک حادثه المناک تصادم موتر داعی اجل را لبیک گفت.

انا لله و انا الیه راجعون

روحش شاد و یادش گرامی باد

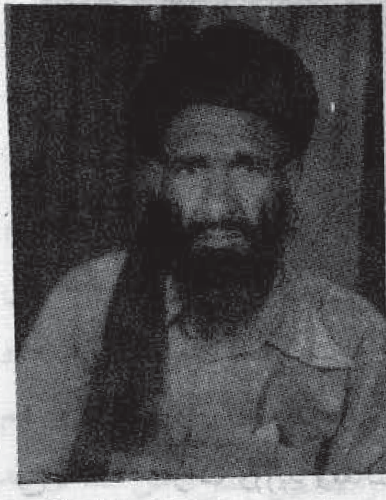

شهید ورور عبدالستار د بسم الله خان زوی د ننگرهار ولایت د خوګیانیو د ولسوالی د قیلغو د کلی په یوه دینداره کورنی کی زیږیدلی دی دینی زده کړه یې د هغی سیمی له علما ؤ څخه حاصلوله خو د ۱۳۵۷ کال د ثور د او وسی نیتی د فاجعی‌نه وروسته یې د اسلامی مسئولیت د درک‌په بنا زده کړه پریښوده او په‌اسلامی مبارزه یې پیل وکړ ترڅو چې د اسلام د لاری سرتیری مجاهدین د خوګیانیو سیمی ته را غلل د هغوی سره یو ځای شو. ده د شهید ورور ادم خان ای له هغه و روسته د شهید ورور رسول‌خان سره چې د خوګیانیو د جبهی قوماندانان وه په ډیرو جګړو کی ګډون درلود او په حصارک، خوګیانیو، سرخرود او چپرهارکی د ملحد رژیم په ضد و جنګید په پای کی په ۳-۱۰-۱۳۶۱ نیټه د سرهٔ استعمار د تیری کوونکو فوځونو د یوی لویی هوایی او مځکنی حملی په مقابل‌کی د زیات مقاومت‌کولونه‌و روسته د دوونور و همسنگرو ورونو سره یوځای شهید شو (انا لله و انا الیه راجعون).

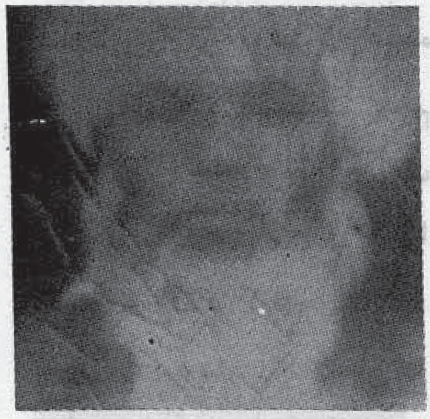

عبدالرحمن خان شهید فرزند فیض محمد مسکونه ولسوالی غورماچ و لایت بادغیس بتاریخ ۱۳۶۱/۵/۳ بدرجه شهادت رسید. (اناللهو انا الیه راجعون)

شهید انجینر نصرت الله «نصرت»
در سال ۱۳۳۳ هـ ش در ولایت
لوگر دریک خانواده متدین وعلم
پرور چشم بجهان کشود تحصیلات
خود را الی فراغت از صنف ـ
دوازدهم در لیسه امین الله خان
لوگری بپایان رساند ، بعد از
سپری نمودن امتحان کانکور
پوهنتون شامل پوهنځی انجینری
کابل گردید .

شهید «نصرت» متعلم صنف
دهم لیسه بود که شامل تحریک
اسلامی افغانستان گردید او در
دوره تحصیل پوهنتون نیزدر راه
پیشبرد امور تحریک اسلامی
زحمات زیادی را متقبل شد ؛
خصوصاً در زمان بوجود آمدن
رژیم ملحد «ترکی» که برادران
تحریکی پوهنتون مهاجر شدند ،
مسئولیت امور تنظیمی تحریک
اسلامی را در پوهنتون عهده
دارشد ، او هنوز در صنف پنجم
پوهنځی انجینری بود که تعدادی
از جواسیس دولت مزدور او را
تعقیب و قصد گرفتاری اش را
نمودند ، پیش از آنکه خلقی ها
موفق بدستگیری او شوند خود
را به ولایت لوگر رساند و در
صف برادران مجاهدش قرار
گرفت ، درآزاد ساختن علاقداری
چرخ لوگر از دست خلقی های
مزدور رول مهم را بازی کرد ،
درجنگ هاییکه در سال ۱۳۵۸
بین برادران مجاهد ولایت لوگر
و نوکران گوش بفرمان روسیه
رخ داد ، اشتراک ورزید وفعالت
های بارزی نمود او برعلاوه
وظیفه مهمی که در تحریک
اسلامی عهده دار بود لحظ ئی
هم از جهاد مسلحانه کنار
نمی گرفت ، در سال ۱۳۵۹
برعلاوه مسئولیت قبلی اش بحیث
قوماندان حوزه علیا ولسوالی
برکی برک تعین و مقرر گردید ،
این برادر درآزاد ساختن ولسوالی
برکی برک و امحای کندک سیار
کماندوئی که همه روزاز مرکز
و لایت الی ولسوالی رفت و آمد
میکرد سهمی ارزنده را به عهده
داشت ، شهید «نصرت» نه
تنها در حوزه مربوطه اش بلکه
در اکثر عملیات های چریکی
در کابل ، جدران ، وردک ،
محمدآغه و مرکز ولایت اشتراک
مینمود .

شهید انجینر «نصرت» در
ردیف برادران مجاهد و مبارز
تحریک اسلامی مقام ارزنده ئی
داشت ، از اخلاق نیکوی اسلامی

برخوردار بود ، توکل به خدای بزرگ (ج) و نهراسیدن از غیر خدا ، دلیری وشجاعت وانعطاف ناپذیری در برابر سازش های غیر اسلامی با خود فروختگان و بقایای دولت های فاسد گذشته از صفات ممیزه او بود .

شهید « نصرت » بعد از چهار سال جهاد مسلحانه دریک نبرد رویا روئی در مقابل روسهای وحشی و غلامان داخلی شان بروز دوشنبه ساعت چهار بجه مورخه ۲۱ جوزای سال ۱۳۶۱ بعد از شش ساعت مقاومت شدید بعد از اینکه تمامی مهمات شان به اتمام می رسد بایک عدهٔ ازهمسنگرانش بدرجه والای شهادت می رسد .

انا لله و انا الیه راجعون

معلم عبدالحنان شهید ،
ستارهٔ پرفروغ آسمان انقلاب

عبدالحنان شهید فرزند حاجی عبدالشکور درسال ۱۳۲۷ هش در دهکده زیبای نوبهار ولسوالی اندراب ولایت بغلان دریک فامیل مسلمان و متدین تولد گردید ، درسال ۱۳۳۴ هش به سن هفت سالگی اورا که شامل مکتب ابتدائیه سنگران نمودند، بعداز فراغت از صنف ششم آن مکتب ، در سال ۱۳۴۱ شامل دارالمعلمین مستعجل ولایت بغلان گرید ، بعد از سپری نمودن سه سال دوره تعلیمی در سال ۱۳۴۳ از صنف نهم فارغ و در سال ۱۳۴۴ هش شامل دارالمعلمین کابل گردید ، بعداز سپری نمودن یک سال تعلیمی از صنف دهم فارغ و به صفت معلم در ولایت بغلان مقرر گر دید و مدت شش سال وظیفه مقدس معلمی را صادقانه انجام داد ودر تربیه سالم نونهالان وطن از هیچگونه سعی و تلاش دریغ نمی ور زید , در سال ۱۳۵۱ هش در صنف یازدهم دارالمعلمین کندز شامل شد و بعد از دو سال تحصیل از صنف دو از دهم فارغ گر دید و بازهم وظیفه معلمی را برگزید وشروع به تربیهٔ شاگردان معارف نمود وچهره های کثیف کمونست ها را که اکثرا درلباس معلمین جای گرفته بودند تا نسل جوان مارا گمراه ساخته وحلقه غلامی روس و چین را به دست و پای آنها ببندند ، سخت افشاء مینمود و ومکر های زیر پرده شان رابر ملا میساخت .

در سال ۱۳۵۷ بعد از کودتای ننگین ثور مردم اندراب رابجهاد مسلحانه تشویق کرد و درسال ۱۳۵۸ ولسوالی اندراب را آزاد ساخت ، معلم عبدالحنان که وظیفه قوماندانی عمومی مجاهدین ولسوالی اندراب راعهده دار بود ، شب و روز در راه پیشبرد امور جهاد تلاش میور زید واین وظیفه را صادقانه پیش می برد ، در سال ۱۳۶۰ راهی راه مهاجرت گردید ، وبعد ازمدتی دو باره عازم سنگرهای خونین جهاد شد و این وجیبه مقدس ، یعنی جهاد علیه دشمنان رنگارنگ اسلام را ادامه داد ، تا اینکه بتاریخ ۱۴ اسد سال ۱۳۶۱ بدرجه والای شهادت رسید .

(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید ورور ملا نورالحق آخونزا ده د حاجی ملا عبدالباقی زوی د کندهار ولایت د پنجوایی ولسوالی د صالحان د کلی او سیدونکی ؤ نوموړی د دینی علومو

زده کړه تر ډیری اندازې پورې
سرته رسولی وه خو په ۱۳۵۷
کال یې زده کړه پریښوده او په
وسله وال جهاد یې پیل وکړ
دی یو تکړه راکټ ویشتونکی مجاهد
ؤ تر څو په ۴-۸-۱۳۶۰ نیټه
د سنګین په لاره باندی د دښمن
د مین په واسطه شهید شو.
(انا لله و انا الیه راجعون).

شهید ورور شیر الرحمن د
حاجی سید الرحمن زوی په
۱۳۴۳ کال د ننګرهار ولایت د
خوګیانیو د ولسوالی د وزیرو د
امل خیلو دا کاخیلو په کلی کی
وزیږید ، لومړنی زده کړه یې د وزیر
و په منځنی ښوونځی کی تراوم
تولګی پوری تر سره کړه خو
کله چی د غوایی کرغیړنه کودتا
تر سره شوه د خپلی کورنی سره
پاکستان ته مهاجر شو هلته یې
د دینی علومو زده کړه پیل کړه
او په ۱۵-۸-۱۳۶۱ نیټه د
ننګرهار ولایت د الله اکبر جبهی
ته ولاړ او په وسله وال جهاد ئی
لاس پوری کړ په پای کی په
۳-۱۱-۱۳۶۱ نیټه د روسی قواؤ
سره دیوی جګړی په ترڅ کی د
شهادت لوړ مقام تـه ورسید
(انا لله و انا الیه راجعون).

شهید ورور داد محمد د
حبیب الله زوی د غزنی ولایت
د قره باغ ولسوالی د جنجنال د
کلی او سیدونکی ۱۷ اسلام مین
او پیاوړی مجاهد ؤ په افغانستان
باندی دروسی قواؤ د مستقیم
تیری نه وروسته یې وسله وال
جهاد پیل کړ په ډیرو چریکی
بریدونوکی یې ګډون وکړ ترڅو
په ۱۱-۱-۱۳۶۱ نیټه د روسی
قواؤ او د هغوی د تالی څټو
سره د یوی جګړی په ترڅ کی د
قره باغ په ولسوالی کی له زیات
مقاومت کولونه وروسته شهید
شو (انا لله و انا الیه راجعون).

شهید ورور کتابخان د
عطاء محمد زوی د پکتیا ولایت د
خوست د نړۍ ولسوالی د پنګزیر
د کلی او سیدونکی په ۱۳۴۲ هـ

ش کال په نوموړی کلی کی
زیږیدلی دی ده خپله زده کړه
تر لسم ټولګی پوری بشپړه کړه او
په ۱۳۵۸ کال یې هجرت وکړ
څه وخت وروسته بیر ته خپلی
سیمی ته ولاړ او په وسله وال
جهاد یې پیل وکړ په اکثرو
جګړو کی یې د ګروپ د قوماندان
په توګه ګډون درلود ترڅو په
۲۳-۹-۱۳۶۱ نیټه د خوست د
لالیزی د تانی د فتح کولونه
وروسته د دښمن د وحشیانه بمباری
په وجه د ۱۹ کلو په عمر د
شهادت لوړ مقام ته ورسید. (انا لله
و انا الیه راجعون).

شهید ورور عبدالسلام د
الله داد زوی په ۱۳۳۰ کال د
هلمند ولایت د ناد علی په ولسوالی
کی زیږیدلی دی نوموړی د ملحد
رژیم په ضد په ډیرو جګړو کی برخه
اخیستی په پای کی د خوشحال
په کلی کی د ملحد رژیم د پلویانو
له خوا په شهادت ورسید. (انا لله
و انا الیه راجعون).

شهیدی از غور باستان

میر زامحمد قاسم خان «تایمن»
فرزند برومند محمد حسن خان باشندهٔ ولسوالی تیوره ولایت غورات درسال ۱۳۲۴ هـ ش ، در قریه یی بنام خواجه غار ، دیده بجهان کشود . چون تعلق بخانوادهٔ دانش پرور داشت به سن شش سالگی شامل مکتبش نمودند ، پدر بزرگوارش که شخص علم دوست متدینی بود پسرش را در پهلوی فراگیری دروس مکتب به آموزش علوم اسلامی نیز تشویق میکرد ، ثمرهٔ همین تلاشها بود که بعد از فراغت از مکتب ، از علوم بهرهٔ کافی داشت و شناخت خوبی . وی هنگامی به مأموریت رسمی استخدام شد که فضای کشور را جو مختنق استبداد و بیداد دودمان یحیی و در رأس آن ظاهرشاه بی بند و بارآلوده و متعفن ساخته بود ، کمونستهای بی - وجدان که داشتند اسلام را در دلها خفه کنند ، با برخورداری از پشتیبانی و حمایهٔ ظاهرشاه خاین دست به تلاش های مذبوحانه برضد مکتب توحید و پیروان آن زدند « تایمن » که نیز یکی از اعضای فعال تحریک اسلامی بود - درگیر این بحبوحه شده و جوانمردانه از اسلام عزیز پاسداری و دفاع میکرد - او نه تنها خود جذب تحریک اسلامی شد بلکه بسیاری از برادران دور و پیش و نزدیک و هم وظیفه اش را دعوت به تحریک و تنظیم کرد - در اندک زمانی در ساحهٔ وظیفه و منطقه صبغهٔ خاصی به نهضت بخشید.
او همزمان با به قدرت رسیدن کمونستها در کشور . . . زیر تعقیب شدید «تازیان گوش بفرمان روس» قرار گرفت ، گرچه بسیاری از همرزمانش را گرفتار کردند اما وی دانست که دیگر نمیتواند در ساحهٔ وظیفه دست به فعالیت زند ، روی همرفته ، ترک وظیفه نموده و از چخچران مرکز ولایت غور به زادگاه اصلیش آمد - و در آنجا به بسیج جوانان جهت براندازی سلطه کفر و کمونیزم دست یازیدند - درست سال - ۱۳۵۸ هـ ش بود و ۳۰ برج جوزا - در حالیکه اکثریت قاطع مردم ولسوالی تیوره خلع سلاح بودند زیر قومنده وی به ولسوالی ولانه خلقیهای بی- وجدان یورش بردند - درین جنگ حق و باطل دوتن از

براد ران مجاهد جا م شهاد ت نوشیدند وا کثر یت ملحد ین در سنگرگا هـای شان گرفتـار و خلع سـلا ح و به جزا ی اعمال شوم شان رسیدند . ولی متأسفانه طی طرح توطئـه یی با پنج تن برادران مجاهد از طرف کمو- نستها گرفتـا ر و در طـول راه زندان که وی را میخواستند به مرکز غور برنـد از طرف جانیـا ن تا ریخ — بتاریـخ ۸ سرطان ۱۳۵۸ به گلوله بسته شد و بدین ترتیب جا م شهادت بسر کشید .

انا لله و انا الیـه را جعون

شهید ورور ماخان د سنگینی زوی د هلمند ولایت د ناد علی د ولسوالی اوسیدونکی ؤ نوموړی په ۱۳۲۷ کال په نوموړی ولسوالی کی زیږیدلی او خپل زیات عمر یی په اسلامی مبارزه کی تیرکړیدی د ۱۳۵۷ کاله وروسته یی د کـفـری رژیم پـه ضد وسلوال جهاد پیل کړی او په

ډیرو جګړو کی یی ګډون وکړ په پای کی د بولان په جګړه کی د شهادت لوړ مقام ته ورسید.(اناالله و انا الیه راجعون).

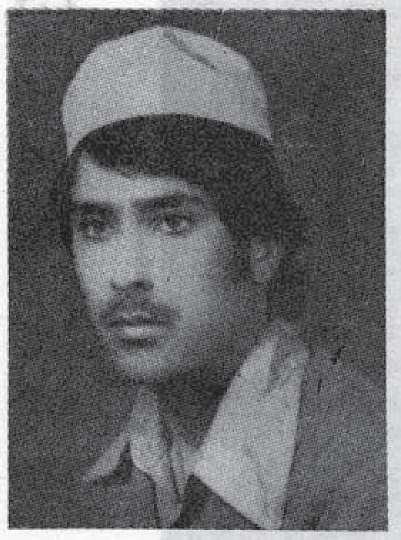

شهید ورور شیر افضل «احمد زی» د حاجی لونګ زوی د ننګرهار ولایت د کامی ولسوالی د بردارلګی په کلی کی په ۱۳۴۲ کال زیږیدلی دی په ۱۳۴۹ کال د لمه بوچ په لومړنی ښوونځی کی او په ۱۳۵۹ کال د ننګرهار په لیسه کی شامل شو خو په ۱۳۶۰ کال کله چی د ملحد حکومت د جاسوسانو له خوا د یوه مبارز مسلمان په صفت کشف شو نو زده کړه یی پریښو ده او په وسله وال جهاد یی پیل وکړ ده د یوه کال جهاد په موده کی په ډیرو جګړو کی برخه واخیسته ترڅو په ۲۴-۱۲-۱۳۶۱ نیټه د هغه ولایت دبهسودو د ولسوالی د بیګناه په کلی د دهری رژیم له قواؤ سره د شپږ ساعته مقاومت

کولونه و روسته د ۱۹ کلو په عمر شهید شو. (انا لله و انا الیه راجعون).

شهید ورور ثنا ګل د شرین دل زوی د وردګو د ولایت د سید آباد ولسوالی د سیاه چوب په کلی کی په کال ۱۳۳۰ هـ ش دنیا ته سترګی پرانستلی په اوه (۷) کلنی کی په ښوونځی کی شامل شو له نه کاله زده کړی نه وروسته یی د مامور په توګه د نده په غاړه واخیسته په افغانستان کی دکمونستانو د قدرت ته رسیدو سره یی وظیفه پریښووده او د هغی سیمی مجاهدینو ته ولاړ په ډیرو جګړو کی یی ګډون وکړ ترڅو په ۳-۱-۱۳۶۱ نیټه د دښمن له قواو سره د یوی نښتی په ترڅ کی د شهادت لوړ مقام ته ورسید .

(انا لله وانا الیه راجعون)

مؤمنین راستین و بندگان حقیقی خداوند هیچگاه در برابر آوای کفر وظلم مهر سکوت برلب ننهاده

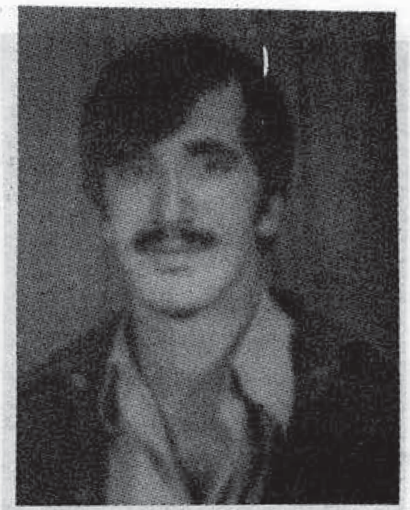

و مردانه وار زنجیر های عبودیت وبندگی غیر خدا را از دست وپای خویش و دیگران درهم شکسته وبا شمشیر مروت و مردانگی تا پای جان دسایس دشمنان انسانیت را نقش برآب میسازند ، وچون یاران با وفای پیامبر ﷺ درمیادین قتال فریاد می زنند که ای هستی بخش بزرگ ! اگر مارا باشکست .واجه میسازی شهادت راکه عالیترین آرزوماست بما از زانی‌فرما! وازین جمله یکی هم حفیظ الله‌شهید مشهور به‌معلم داؤد فرزند حاجی الماس که دریک خانوادهٔ متدین‌متولد گردید ، اوتحصیلات دوره ابتدائی ، متوسطه و لیسه را در سال (۱۳۵۳) درلیسه شیر خان کندز به پایان رساند. وی جوان با احساس وبادرکی بود ، واز اوضاع اجتماعی جامعه خود رنج می برد ، و درین اندیشه روزها غرق بود که اگر این ژریم فاسد وغیر اسلامی بیش ازین ادامه یابد وجوانان مسؤولیت خویش را در روشنی ایمان و وعقیده نشناسند روزی خواهد رسید که استعمار سرخ حاکم برسرنوشت ماگردد ، لذا این جوان منزل شخصی خویش را برضد استعمار شرق و غرب مرکز تجمع جوانان مسلمان ساخته بود. او با سهمگیری فعالانه خویش در قلب همه اعضای نهضت جای داشت ، در سال ۱۳۴۹ عضریت پر افتخار نهضت اسلامی را کسب نمود ، وی همیشه به برادان بزرگ نهضت پیشنهاد نا بودی و از بین بردن عناصر وابسته استعمار را در سطح کندز مینمود ارتباط او با برادران نهضت ادامه داشت که کود تای ثوربوقوع پیوست در اواخر سال ۱۳۵۷ دستگیر و محبوس شد و بعد از سپری نمودن دو ماه زندان رها گردید و شدید اًتحت تعقیب عمال دولت قرار داشت ، تا اینکه در او ایل سال (۱۳۵۸) مهاجر شد .

بعد از چند مدت مهاجرت ، روانه ولسوالی‌ازره‌گردید و در فتح حصارک اشتراک نموده

او درماه ثور سال ۱۳۶۰ به ولایت کندز رفت و روح تازه یی به پاسداران اسلام بخشید ، در نخستین عملیات که میخواست بالای شهر کندز نماید بتاریخ (۱۱) جوزای سال ۱۳۶۲ از طرف دشمنان که در نزدیکی بالا حصار کندز برایش کمین گرفته بودند ، بدرجه والای شهادت می رسد .

(انا لله وانا الیه راجعون)

محمد خان شهید فرزند زمان خان مسکونـه قریه قلعتک ولسوالی قرغه یی ولایت لغمان در یک فامیل متدین متولدگردید، باروی کار آمدن حکومت الحادی دست بجهاد مسلحانه زد، بالاخره در وقت عملیات چریکی بالای خانه یک نفر کمونست بتاریخ ۱-۱-۱۳۵۸ بدرجه شهادت‌رسید (انا لله و انا الیه راجعون).

سراج الدین شهید متخلص به «ثاقب» (۳۸) سال قبل در دهکده باغشاه ارگوی بدخشان دیده بجهان کشود ، در سن هفت سالگی به مکتب سیدعبدالکریم حسینی شامل شد ، بعداز فراغت از صنف ششم، به نسبت مشکلات متعدد نتوانست به تحصیل خود ادامه دهد .

برادر «ثاقب»، در سال

۱۳۵۶ هـ ش در جمله مجلوبین عسکری اعزام ، همینکه کودتای ثور بمیان آمد ، درفرقه قرغه کابل دربین قطعه عسکری دست بفعالیت زد ، وروحیه یک عده عساکر را برضد کودتای بدنام تحریک نمود ، او بعد از قتل یک صاحب منصب عسکری زندگی خود را درخطر احساس میکند وروانه زاد گاهش میشود که در آن وقت انقلاب اسلامی درآنجا پیاده

شده بود ، برادر ''ثاقب،، بزود ترین فرصت درپهلوی برادران مجاهدش قرار میگیرد شهکار بهای بیشماری را در راه پخش دعوت و جهاد از خود نشان میدهد نامبرده از اخلاق بس نیکو پسندیده اسلامی برخوردار بود همه مردم اورا نهایت دوست میداشتند .

او بالاخره دریک تهاجم وسیع وهمه جانبه روسهای وحشی و متجاوزو مزدوران داخلی شان بتاریخ (۱۸) رمضان (۱۳۶۰)هش بعد از مقاومت شدید واز پادر آوردن عده زیادی از روسها خود نیز بدرجه والای شهادت رسید .

(اناالله وانا الیه راجعون)

شهید ورور سخیداد د الله داد زوی د هلمند ولایت د نادعلی د ولسوالی په یوه متدینه کورنی کی په ۱۳۲۵ کال زیږیدلی دی دغه ورور د ثور د کرغیړنی کودتا په راتلو سره وسله وال جهاد پیل کړ ژوند ترا خیره پوری په ډیره میړانه او زړور توب سره و جنګید تر څو د مارجي په سیمه کی د دښمن د قواؤ سره په یوه نښته کی شهیدشو. (انا لله و انا الیه راجعون).

شهید ورور عبدالبصیر د ملا نور زوی د هلمند ولایت د ناد علی ولسوالی د مارجی په کلی کی په ۱۳۳۰ کال زیږیدلی دی د خپل عمر ډیره برخه یی د دینی علومو په زده کړه کی تیره کړه ی د کفري رژیم د پلویا ...ره په وسلوالو نښتو کی پ...ه میړانه ښودلی او له هیڅ راز قربانی نه یی دریغ نه کاوه په پای کی په ۱۰-۷-۱۳۶۱ نیټه د مارجی په کلی کی د دښمن د قوؤ په یوه لویه حمله کی د شهادت لوړ مقام ته ورسید. (انالله و انا الیه راجعون).

. شهید ملا محمد الله د ملا

امیر خان زوی د سروبی ولسوالی د تهزین خاص د کلی او سیدونکی ؤ په ۲۲ کلنی کې له مجاهدینو سره یو ځای شو ، بالاخره په کال ۱۳۶۱ د قوس میاشتی په نهمه نیټه د دښمن له خوا شهید شو (انا لله و انا الیه راجعون).

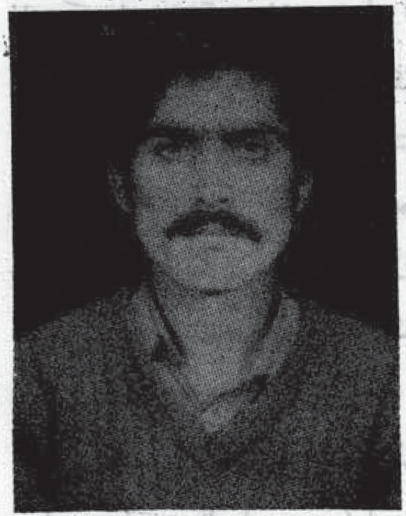

شهید ورور همیشه خان د خیر الدین زوی د پکتیا ولایت د خوست د لویي ولسوالی د ملیو د کلی اوسیدونکی د اسلام یو زړور او فداکار مجاهد ؤ چی د ډوی خو نړی جګړی په ترڅ کی د دښمن د قواؤ له خوا شهید شو .

(انا لله وانا الیه راجعون)

مناجات به بارگاه ایزد متعال!

در کوته قلفی دولت ملحد افغانستان

مولوی محمد ابراهیم «همیم»

اله من اله من اله ذوالجلال من
قدیم و قادر و قیوم وحی لایزال من
شهنشاه دو عالم راز دان و خالق کونین
خدای بی زوال من اله بی مثال من
لطیف و کارساز مهربان و حاکم مطلق
حضورت عرض دارم خالقم بشنو مقال من
ز دست ظلم و ظلمت ها گرفتارم به کربتها
درین ماتم سرا روزم شده مثل لیال من
لیالیی که بی فجراست وایامی که پرازدرد
شهور عشر بگذشته ز روز و ماه و سال من
ز تعذیب‌های گوناگون که شداجرابه‌جسم من
جگر زخمی، شدم محزون، شکسته پر و بال من
بشر دوستی و هم نوعی ترحم رفته است از بین
ندیدم کس کند رحمت به حال پرملال من
بزندان جفا اکنون گرفتارم و در بندم
ز «کوته قلف» جابر هابسی تنگ است بال من
ز غمازی غمـاز ها و تهلی تهام ها

شده حالم بدین منوال نمیدانم و بال من
غریب و مضطر و مأیوسم از جمله مخلوقات
ز انسانهانمی بینم کسی پرسد ز حال من
من بیچاره و در مانده و مسکین و هم دلگیر
ندیدم کس که مسموعش فتد این قیل و قال من
اله من حضورت عرض خود تقدیم کردم من
بکن عرضم قبول الله بکن احسن مآل من
ازین زندان ازین هجران ازین غمهای پرسوزان
رهائی ده خداوندا اجابت کن سوال من
من بنده سر افگنده رجا دارم ز در گاهت
ز رحمت بنگری الله بسوی من قبال من
به فریادم برس الله امیددارسی دارم
ازین زندان بده امر خلاصی و فصال من
شده عرضم طویل از بسکه غمهاشد فزون از حد
اجابت ده خدای من به این عرضی طوال من

ای مسلمان ولسه!

محمد نعیم «تائب»

ای کړیدلیه مسلمان ولسه !
ای د مظلوم افغانستان ولسه !

تا په نړی کی دښمنان در لودل !
ستا ښاو خواکی ظالمان خښمیدل !
د اتولو خلکو گاونډیا نولیدل !
ستا د تسخیر لپاره ډیر کړیدل !

ای ځوریدلیه پهلوان ولسه !
ای کړیدلیه مسلمان ولسه !

ستا د عزت او جسارت په وجه !
ستا د غیرت او د جرأت په وجه !
ستا د پلرو د شجاعت په وجه !
ستا د نیکونو د وحدت په وجه !

شوی ارزوگانی ی خزان ولسه !
ای کړیدلیه مسلمان ولسه — !

ها د انگلیس تور استعمار د سیسی
ها د یورپ د سرسالار د سیسی
ها د زاړه دښمن غدار د سیسی
د مکرجن او د مرمار د سیسی

شنډی کړی تا په پاک ایمان ولسه !
ای کړیدلیه مسلمان ولسه !

تا د تاریخ وړانگوکی سپین و ینمه !
که زرغون که دی شین و ینمه !
دښمن د ستاله لاسه خوړین و ینمه !
تا د غلیم په سر ناورین و ینمه !

و یاړی تاریخ دی په نښان ولسه !
ای کړیدلیه مسلمان ولسه !

اوس د اسور پوزی استعمار د مسکو
دابی عفته لوی بدکار د مسکو
یا په داخل کی خدمتگار د مسکو
غواړی چی تا کړی استثمار د مسکو

پام کړه دښمن ده د انسان ولسه !
ای کړیدلیه مسلمان ولسه !

منم چی تبښتی درنه دا سره وحشیان
په ټانگ کی گرزی درنه دا ځنگیالیان
نلری توان ستاد ټوپک په میدان
درنه گوښه ساتی مزدور او خپل خان

فخر په تا کړی بی وزلان ولسه !
ای کړیدلیه مسلمان ولسه !

پو هیږم چی ښه قوی ځگر لری ته !
د محمد(ص) غوندی رهبر لری ته — !
په لاس تیره توره خنجر لری ته — !
قرآنی داد ځانته سپر لری ته — !

نه دی شته ویره له شیطان ولسه !
ای کړیدلیه مسلمان ولسه !

روس چی د جنگ له لاری و ځوریدو
په هر سنگرکی په سر و ټکیدو
خپل مزدوران هم ورنه و تښتیدو
اوس په ژړا «کدوئیار» ته و نښیدو

په مکر سر شود افغان ولسه !
ای کړیدلیه مسلمان ولسه !

د ایوشوم پلان ده غواړی تاغلی کړی !
ستاد بر چی واراو گذار غلی کړی !

چې انقلاب بې غواړي

محمد معروف «فروغگر»

چه انقلاب بی غواړی

مونږ د مؤمنی جامعی ساز او سامان جوړوو
دخلافت په نیاو ښایسته ښکلی دوران جوړوو
د کمونیزم رسوا شوی خیره
د مادیت دا بی پایانه غوسه
د عیاشی د سر ناولی نشه
د «تنازع» د فلسفی انگیزه
د کور کالی ډوډی پریشانه نغمه
د ښکیلاک گرو دغه شومه نقشه :

نه ! نه ! دایوهم ندی !
چه انقلاب بی غواړی

مونږ د آدم(ع) له اولادی نه روغ انسان جوړوو
گردی نړی نه یوټا ټوبی د امان جوړوو

نه ډانګ پیلی مفتخواره ملنگان
نه د خوسا عشرتکدی لیونیان
نه د رفاه دا نازولی زلمیان
نه د چړچو دا درباری غلامان
نه دالحاد په مینه مست گوډاگیان
نه ! نه ! دایوهم ندی !

چه انقلاب بی غواړی

مونږ د انسان د واقعی ښی جهان جوړوو
نوی هیواد د عقیدی او د ایمان جوړوو
دا د پردو د هو سونولیوان ؟،!
دا د تاریخ پیژندل شوی جانیان ؟ ! !
دا د کلونو کر غیړن تپوسان ؟ ! !
دا د انسان د قتل سره قصابان ؟ ! !
دا د ځنگل مردار خواره بیزوگان ؟ ! !
دا د چنگیز د ناکرد و وارثان ؟ ! !
نه ! نه ! دایوهم ندی !

هم د ټوپک دی ډزتکار غلی کړی !
یادی په منځ کی یونفاق پلی کړی !

نیسه دی فکر د خپل ځان ولسه !
ای کریدلیه مسلمان ولسه

تا ته دو که ده چی و نه غولیږی !
همت دی ټینگ که چی و نه لړزیږی !

په دی امید ورته و نه ېرزیږی !
د غمی جال ته چی و نه دریږی !

واوره «تائب» نه دازمان ولسه !
ای د مظلوم افغانستان ولسه !

ملا کفیل ماما

زه په جبهه کی وم ـ ټول مشران مهربانه خلک
ؤ خود ملا کفیل اخند د مهربانی اوزړه سواندی
معیارچا هڅو سنجولای نه شوای.

زه نوی له محبس څخه را خلاص شوی وم ـ
په ملا کفیل ماما بالکل ښه لگیدم. یوه ورځ داسی راغله
چی کفیل ماما ټول یاران په خپل فراق باندی و
ژړول اوزه ئی هم. د سره غره په وچو او ډار ونکو
سخروکی تنها پریښووم ـ هغه په مورچل کی کارتوس و
خوړ او بیا دښمنانو کافرانو په اور وسوځاوه زما قلم
د ملا کفیل ماما د قربانی لپاره دغه ډالی وړاندی کړه.

عیسی محمد عصمت قانع

سور غره ستاد سرو څوکو په سر —
او رژ بغړاند شومین تن و سوزید —
هغه ده و گوره کـکـره وسوه —
هغه ده و گوره بدن و سوزید

عجیبه اور دی او عجیب نغری دی
چی کـکـری د ییـور لانـو سوځـی
په تـود وخی بـاندی ئی لمر گرمیږی
خو وچ هډوکی د خـوارانـو سوځـی

ای اولاد خـوره انقـلابـه واوره
خپل بچی خوری او بیانوډک غوندی شی
چی لږ څوا کمن شی او قوت پیدا کړی
بیانوزمونږ په سر کوتک غوندی شی

مونږ خوبه سوځو او حتمی به سوځو
زمونږ په زړه دمینی اور بلیـږی
دغـه دمینی تـقـاضـاً ده مـنـم
چی پتنـگان دی په لمبو سوځیږی

نمـروده وازمـویـه دا او روازمـویـه
چی مونږ جوهر د اسلامیت از مویو(۱)
نن د اتوم په مزخرف جهان کی
خبیـث قـوت د خـباثت از مویـو

ښه ده چـی وسوځولمـبـه لمبه شو
گوندی انگار موبیوزلان تاوده کړی
د خزان سوړ باد به تل نه چلیږی
د غرو نغری به لیونیان تاوده کړی

مونږ د بلشویک د ما شینگنو په اور
د سیخ کباب په شان به وځغیږو
د شپی په تور زړه کی دنور په خاطر
مونږ به د شمعی په څیروژړ یږو

خو درباری باده نوشان و گوری
زمونږ د وینو رود نیل څرخوی
د قربانی د جولانگاه لـه مینځه
ایـری بدن د ملا کفیل خرڅوی

زابل ۱۳۵۹

(۱) د علامه اقبال یو شعر ته اشاره ده

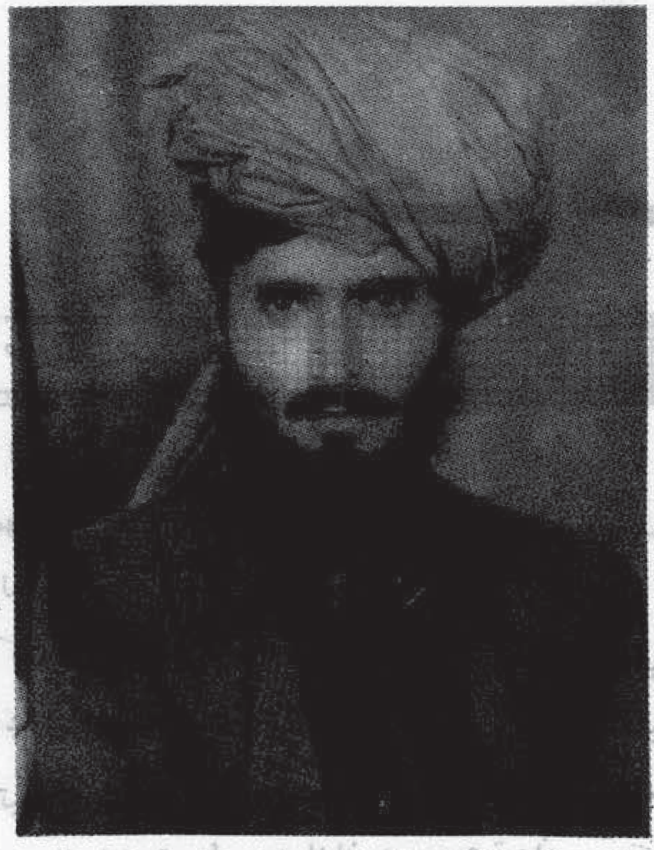

ملا سید شاکرین (جهادیار) فرزند محمد الدین مسکونه پیران خوست در سال ۱۳۳٦ هجری شمسی متولد گردید، موصوف در هفت سالگی شامل مکتب گردید، بعد از فراغت از صنف ششم، شروع به تحصیل علوم دینی نمود، او باشوق وذوق خاص به فراگرفتن علوم دینی همت گماشت، در پهلوی تحصیل علوم دینی در پیشبرد امور تحریکی نیز فعالانه حصه میگرفت در بسیاری مدارس کشور و بعداً در مدرسه (حقانیه) اکوړه ختک تحصیلات خود را ادامه داد، او باروی کار شدن حکومت ملحد تره کی در هفت ثور سال ۱۳۰۷ دست به فعالیت زد، علیه حکومت ملحد شروع به جهاد مسلحانه نمود، در اکثر جبهات ولایت پکتیا جهاد مقدس فی سبیل الله را با شهامت و مردانگی کامل به پیش برد، او منحیث یک مجاهد با شهامت در جنگ های منځکی، نری، زیروک، تهانه دو آبه، پیر کوتی ارگون، وزی، خندق، ستی کندو، گومل، تعمیر، برگی، پیره، دبگی اشتراک، نمود، بالاخره نسبت درایتی که داشت بحیث قوماندان عمومی جبهات خوست برگزیده شد، بعداً در جنگ های نادرشاه کوټ، برى ثهانه و دبگی تهانه اشتراک نمود بالاخره به ساعت دوبجه یوم جمعه ششم حوت سال ۱۳٦۱ در یک جنگ شدید در مقابل قوای کفر بدرجه رفیع شهادت نایل شد (انا لله و انا الیه راجعون).

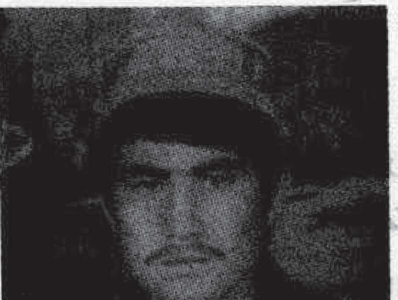

شهید ورور محمد کبیر په آغا «شیرین» سره مشهور، ۲۰ کاله پخوا د لوگر ولایت د محمد آغې ولسوالی د کتب خیلو په کلی کی په یوه غریبه مسلمانه کورنی کی وزیږید نوموړی د ځینی سیمی له علماؤ څخه یوه اندازه دینی زده ډېره حاصله کړه کله چې د غوایي منحوسه کودتا رامنځ ته شوه په اسلامی مبارزه یې پیل وکړ او په ۱۳۵۹ کال یې دوسله وال جهاد لپاره ملا و تړله په پای کی په ۱۳٦۱-۲-٤ نیټه د خپلو دوو همسنگرو ورونو سید شاه او لعل گل سره یوځای د دښمن د هاوان توپ د فیر په واسطه شهید شو. (انا لله و انا الیه راجعون).

د مجاهد پت

د محمد آصف صمیم زیاړه

د اسلام د قدر من پیغمبر(ص) عادت و ، چې کله به جهادته ، ته ، نوله خپلوهرو دوو ملګرونه به یې یوله ځان سره جهاد ته بیوه ، اوبیا به یې د مجاهد د کورنیو چارو د سمبالښت او نور وار تیاوو لپاره په ښارکې پرېښوده.

دتبوک دجنګ پروخت یې د سعید بن عبدالرحمن او ثعلبه بن انصاري ترمنځ همد اشان دوړ وری‌تړون وکړ ، سعید یې له ځان سره بوت او ثعلبه یې په ښارکې پرېښود.

یوه ورځ د سعید میرمنې دځه کارپه لړکې دپردی ترشاله ثعلبه سره خبری کولی ، دی غوبدا د ثعلبه و بدی نفسي وسوسې او هوس و پاراوه ، او له ځان سره یې وویل : ډیره موده وشوه دابښځه درسره دپردی ترشا غږیږی ، بوځل خوبی ووینه چې دپردی ترشاځه دی او ځوک در سره غږیږی ؟ شیطاني تصوراتو او نفساني هوسونو دومره و پار اوه چې نوري خپل سر غرانده او هوسګر نفس نشو مهارولی ، ورنژدی شو ، پرده یې لرې کړه ، او سترګې یې پرې ولګولې ، ګوری چې د خوار لسمې سپوږمې د حیا په اریځوکې نغښتې ده. په یوځل کتوې زړه دومره بایلو د او نارامه شو چې له ورنژدی کید و سره یې لاس وروا چاوه ، خوپدی خطر ناکه او حساسه شیبه کې هم دسعیدمیرمنې پرې چیغه کړه ویلې :

«ثعلبه ! ته دابه ګڼې چې د خپل مجاهد ورور د پت پرده څیرې ؟ د ادر ته ښه ښکاري چې هغه د خدای په لارکې جنګیږی او ته یې پت لوټې ؟ او بدور ته ګوری ؟»

خبره نه وه د ثعلبه پر مغزویو اسماني کاڼې و ، چې پریووت ، کوکه یې کړه او له کوره ووت ، چیر ته لرې پر غرونو او ډاګونو سرشو ، د یوه غره په لمن کې غمجن او نارامه کیناست ، پرژړا اوزاری یې لاس پورې کړ ، ویلې :

«خدایه ! ته په ښښنه مشهورېی او زه‌ګناهګاریم»

مودی و او ښتې او ده همداشان په ډاګونوکې کوکې، سوری وهلې ، او د ګناه عذرېی د پرودګار حضور ته وړاندې کاوه ، او ښښنه به یې غوښته.

رسول الله(ص) د ملګر و سره له جهاد نه را ستون شو ، سعید هم ورسره و ، چې څنګه پرکور ننووت د واره یې د ثعلبه پوښتنه و کړه ، میرمنې یې ورته ټوله کیسه تیره کړه، ویلې: همدا اوس هم له غم او پښیمانیو سره لاس و ګریوان دی.

سعید سملاسې ورپسې ورووت ، یوځای یې هم ورپسې پرې نښود، اخیرېی د یوګټ ترشاوموند چې لاسونه یې پرسر ایښې ناست دی او په لوړ آواز لګیادی :

وای پریشانیو او پښیمانیو !

وای رسوایي !

وای د سرکوزي او د قیامت ورځې !

سعید ور نژدی شو ، په غیږکې یې ټینګ ونیو ،

د لاسایي کړ ، او ورته وې ویل :

«وروره ! پاڅیږه چې خواخوږي پیغمبر ته لاړ شو د دې درد درمل پکار دی ، دارنځ «شفاغواړي» ثعلبه وویل : چې وای هرو مرود پیغمبر اکرم(ص) حضور ته ورسم نو د تښتیدلو مړیانو په څیر می لاس ترلي او غړوند ورولهٔ. سعید نه ناچاري لاسونه ور و ترل ، او مدینې ته یې روان کړ ، «حمصانه» د ثعلبه ایکی یوه لوروه ، چې د پلار له راتګه خبره شوه ، په منډه منډه ورغله خو چې څنګه یې پرې سترګې ولګیدې سترګوبې داري و کړې ، ویلې : دا په څه ورځودی وینم ؟

ثعلبه وویل : لورې ! د الا په د نیاکی د ګناهګار و ورځ ده ، چې د اخرت سرکوزي او رسوایي به یې څه وي؟ روان وو ، د یوه صحابي پرکور تیریدل د کاله خاوند راووت ، خو چې په جریان پوه شو ، ثعلبه یې دیر وکړه ، وې ویل : ورک شه ! و ډیریږم چې په کړې خیانت به په الهی عذاب اخته شې ، څه چې ستا به ناوړه کړوز ما ګوریوان و نه نیسي.

له هرچا سره‌به چې مخ کیده ، داراوه به یې او له ځانه به یې ساره ، چې پدې کې امیرالمومنین حضرت علي(رض) ته ورغی ، هغه ورته وویل : ثعلبه! ته نه پوهیدی ، چې د خدای(ج) مهرباني او لوروني پر مجاهدینو تر هرچا زیاتی دی ؟ څه د رسول الله(ص) حضور ته ورشه ، که خطا دی وبښل شي.

ثعلبه په هماغه حالت لاړاود حضرت پیغمبر(ص) وره ته و درید ، په لوړ آواز یې وویل. «المذنب» یعني ګناهګار راغلی ، رسول الله(ص) اجازه ورکړه ، له ورننوتو سره یې تری پوښتنه و کړه ، «داولي ؟» ثعلبه ورته کیسه به لنډو تیره کړه.

رسول الله و فرمایل : «لویه ګنا او ستره خطا درنه شوی ، لاړشه له خدای سره راز و نیاز وکړه او ښښنه تری و غواړه ثعلبه د رسول الله(ص) له کوره را و ووت او مخ پر بیدیا شو ، لورېي بیانځی ته ورغله ، ویلي : «پلاره ډیردر باندی در دیږم ، زړه می غواړی چې ته چیرته ځې ، زه در سره اوسم : خو چې رسول الله(ص) رټلی یې ، زه هم در سره نه ځم».

ثعلبه په‌بیدیاووکی زړیده ، پرځمکه به رغښت او همدا به یې ویل :

خدایه ! هرچا و شړلم پرسینه یې د نهیلی (مأیوسی) سوک را کړ.

ای د بیکسو مله ! که ته می هم‌لاس و نه نیسی څوک به لاس را کړي ؟ که ته می عذر و نه‌منې ، څوک به یې ومنې؟

یوځه ورځې همداسی سوی سپیاني ګرځیده ، او شپې یې په ژړا او نیاز رڼولی ، اخرد ما زیګر لمانځه پر وخت د حق پیغام راغی او پر حضرت پیغمبر(ص) یې دا آیت ولوست :

«و الذین اذا فعلوا فاحشة او ظلموا انفسهم ذکر وا الله ، فاستغفروا بذنوبهم و من یغفر الذنوب الا الله ، و لم یصروا علی مافعلوا و هم یعلمون.

(۱) آل عمران - (۱۳۵ ایه).

ژباړه : «نیکان هغه دي ، چې که یو ناوړه کارو کړي ، یا پرځانو ظلم و کړي ، خدای یاد کړي ، او دربار ته یې د ګناهونو تو به و باسي ، له خدای نه پرته څوک دی ، چې ګناهونه و ښښی ؟ دوی داسی کسان دي چې پر خپلو کړویي تینګار و نکړ ، څکله د ګناهونو پر ناوړ تیاهوه دی».

د وحې پرښتې جبریل امین عرض وکړ : «یا رسول الله خدای(ج) فرمایي ، له مونږ نه د ثعلبه

ښښنه و غواړه.

رسول اکرم(ص) له واره حضرت علي او سلمان(رض) په ثعلبه پسې ولیږل، په لارکې یې له یوه - شپانه نه د ثعلبه پوښتنه وکړه، شپانه وویل: دلته د شپې یو سړی راځي او تردې ونې لاندې ژاړي، حضرت علي او سلمان(رض) ورته ترشپې همالته ایسار شول، ثعلبه راغی، ترهماغې ونې لاندې یې د نیاز لاسونه د بې نیازه پروردګار په دربارکې او چت کړل، او عرض یې وکړ:

خدایه! نوروبې برخې کړم، که ته مې هم و وشړې، چاته مخ ورواړوم، او له چانه چاره وغوارم، د اوخت د حضرت علي(رض) سترګې ډکې شوې وروړاندې شو، ویلې:

ثعلبه! زیرې مې در باندې، ته خدای وبښلې مونږ رسول الله په تاپسې را لیږلي یوپر عظیم الشان پیغمبري دتوبې هغه نازل شوې ایت ورواوراوه.

ثعلبه پاڅېد او له علي(رض) سره مدینې ته روان شو، له واره نبوي جومات ته ورننوت، پیغمبر(ص) د ما سختن پرلمانځه ولاړو، علي، سلمان او ثعلبه هم ورپسې اقتداء وکړه، د فاتحې ترلوستو و روسته رسول الله(ص) «تکاثر» سورة پیل کړ، چې څنګه یې لومړی ایت. «الهکم التکاثر» (تاسې ډیروشتو او بچو د خدای له یاده سخت غافل کړې یاستې، ولوست ثعلبه چیغه کړه: او چې دویم ایت وحتی زرتم المقابر، (چې ګورسوولید او قبرونوته لاړې) یې ولوست، بیایې چیغه کړه، او چې دریم ایت «کلاسوف تعلمون» (پوه به شې چې تر مرګ و روسته مو په برزخ کې څومره سختې په مخکې دې) یې واورید، د ثعلبه له خولې ناڅاپه یو در دوونکې کریکه ووته او پرځمکه را نسکور شو، ترلمانځه و روسته رسول الله امروکړ او به یې راوړې، او پرې وې شیندلې، خوپه سد نشو، و چه دره پرځمکه پروت و، چې ښه ورته ځیر شول، پوه شول چې ثعلبه ځان حق ته سپارلی دی.(۱)

د ایمان نقش...

جاهلیت تسلط نه زغورلی دی.

په دې اساس مؤمن انسان د رسالتونو او پیغمبرانو په عملي داستانو کښې د خپل ژوند، مبارزې او مقاومت مشعل پیدا کوي او په دې برخه کښې هغه په پوره ډاډ او اطمینان قدم اخلي.

هغه که هرڅومره د خپل تیاره محیط جاهلانه تسلط او په هغه کښې د دبدبې او زور ښودلو ویره وونکې سیما له خوا جاهلانه ګواښونه او احمقانه چلنجونه هم واوري او ویني خو هغه د یوه هم پروانه ساتي او د هغوی په سست او وراسته عاقبت پورڅه باور او ایمان لري.

هغه پوهیږي چه د ده د وخت فرعون او فرعونیانو، نمرود او نمرودیانو، ابو جهل او ابو جهلانو د تیرو درسو او سر په کاسه لویدلو فرعونیانو، نمرودیانو او ابوجهلانونه زور ور او قوي نه دي بلکه باور لري چه عاقبت هر فرعون د خپل وخت د مؤمن موسی په وړاندې را پرځي او د تاریخ د ذلت کندې ته لویږي هوداد امید مقاومت داسې مؤمن انسان د رسالت د عهده دارو رجالو (اشخاصو) له ایمان ښونکو مواقفو او داستانو نو څخه زده کوي نو په تطبیقي ساحه کښې هغه عملي کوي هم.

ایمان پر رسالت مؤمن انسان ته الهام ورکوي چه د هغه د سعادت او نیکمرغي په خاطر را لیږل شوي پیغمبران د دې معنې لري چې انسان دومره عزت او کرامت چه د آسمانونو خالق خدای هغه

له نظره نه غورځوي او په دي توګه په ځمکه کښې لويدلی انسان بيرته د آسمانونو او پورتنی عالم سره پيوند پيدا کوي او د همدي پيوند په لړکښې د مؤمن انسان انګيرنه ، عقل ، فکر ، عاطفه او ټول استعدادونه اعتلائي وده اورشد کوي.

د تاريخ په اوږدو کې...

حجاج : وايم ويې وژنئ . . . دا متمرد انسان ووژنئ ! ! !

سعيد : انی وجهت وجهی للـذی فـطر السموات والأرض حنيفاً وما أنا من المشرکين» (الانعام ۷۹)

ترجمه : ما خپل مخ د هغه ذات په لورو ګرزاوُ چې اسمانونه او مځکه يې پيدا کړيده ، د حق پلوی يم او د مشرکانو څخه نه يم.

حجاج: مخ يې د قبلې څخه وګر زوی .

سعيد : «فاينما تولوا فثم وجه الله» (البقرة ۱۱۵)

ترجمه : هر لور ته چه مخ واړوی همغه لوری کښې خدای شته .

حجاج: پر مخ يې وغور ځوی !

سعيد : «منها خلقنا کم وفيها نعيد کم ومنها نخرجکم تارة اخرى» (طه ۵۰)

ترجمه : د مځکې څخه مو ړا پيدا کړې او بيا سو هلته ورستنوم ، او بيرته مو يو ځل بيا ورڅخه را باسم.

حجاج: سرې ور پرې کړئ. . . د ده زښت ډير آيتونه زده دي . . .

سعيد : أشهد أن لا اله الاالله وحده لا شريک له، واشهد ان محمداً عبده ورسوله . . . حجاجه ، بدی پوه شه د قيامت په ورځ هرو مرو سره مخاسخ کيږو. زما څخه هم در واخله ! او داسی دعاء يې وکړه : «ای خدايه زما څخه وروسته دحجاج لاس پرچا مه برکوه دا دعاې وکړه او د ظالم حجاج د جلادانو له خوا شهيد شو - رحمه الله رحمة واسعة

ترجمه : شاهدی وايم چه يې له خدايه بل معبود نشته خدای يو دی شريک نلري . او محمد يې بنده او پيغمبر دی.

حجاج د دی پيښې څخه وروسته يوازی «۱۵» شپې ژوندی ؤ او په پای کښې د روحې ناروغی له مخې مړ شو. . .

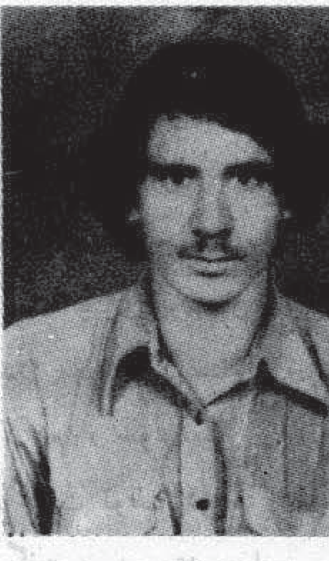

- شهيد ورور غلام حيدر د محمد جان زوی د ننګر هار ولايت د خوګيانيو د ولسوالی د توتو د کلی او سيدونکی د خدای د لاری يوتکړه او فدا کار مجاهدؤ د اسلام د دښمنانو په وړاندی يې په ډيرو جګړو کې فعاله ونډه درلوده بالا خره په ۲۳-۱۰-۱۳۶۰ نيټه د ملحد دولت يوه لويه قوه د خوګيانيو سيمی ته راغله او د جنګ په ترځ کی نوموړی مجاهد هم په شهادت و رسيد (انا لله وانا اليه راجعون).

محمد معروف «فروغگر»

جوان بی تفاوت

روز های زمستانی بود و سرمای شدید . روی اسمان نیلو فری آهسته ، آهسته چادر ابر سفید به رخ میکشید آفتاب کمنور در لاهای ضخیم ابر فرو میرفت ، باد ، تندسیوزید : (ومن) عجله داشتم که موتر بیاید ، در ایستگاه عمومی موتر و دیگر عراده‌ها ایستاد بودم، باران وقفه وقفه میبارید، شدت گرفت و از هر سونا وه د انهای منازل جاری شدند: بین دو مشکل فکر میکردم (نداشتن خانه و غربت و بارش شدید) در این هنگام روش جوانی توجهم را بخود جلب کرد که از سوی مزرعه و دهکده یی بسوی سرک عمومی میامد ، بسیار جدی معلوم میشدو تصور میکردم که حتماً چیزی برسرش آمده است توجهم دوچندان شد ، خواستم باستقبالش بشتابم ، چون از جایم حرکت کردم او خود سیرش راتغییر داد وبسوی من د ویدن گرفت توقف کردم ، بمن خوبتر نزدیک شد ، سلام گفت ، پیوسته جواب سلامش گفتم ، پهلویم ایستاد ، او بمن نگران بود و بمن باو ، هردوی مایکی دیگر خودرا میشناختیم اماگذشت زمان و بعد پرماجرای مدتها درقسمت شناخت ما ایجاد فاصله کرده بود ابرهای غلیظ ومتراکم حوادث چهره های مارایک اندازه متغیر نشان میداد ، پس از اندکی تأمل ازوی پرسیدم: شما «فلان» نیستید ؟! گفت : بلی! مقابلتاً آنها ازمن پرسیدند : شمامگر «فلان» نیستید ! گفتم : بلی هستم ! سپس یکی دیگر مانرا در آغوش کشیدیم ، معانقهٔ بسیا رگرم و پر حرارت وصمیمانه صورت گرفت ، هردوی ما را باران خیلی خیس وترو پر کرده بود و از سرتا پای ماآب میبارید ، از گذشته های یکدیگر پرسیدیم ، قصه هاکردیم ، خوش شدیم و حسرت خوردیم (!) صحبت جریان داشت‌که پهلوی ما موتری ایستادشد ، سوار موتر شدیم ، هنگامیکه از موتر پیاده شدیم ، قرار گذاشتیم و وعده کردیم که (روزسه شنبه همین جمعه باهم صحبت مفصل خواهیم کرد) آدرس خانه شان را یادداشت کردم چون مهاجرت بود وقبل از این پیشآمدخانهٔ شان را ندیده بودم روز موعود فرارسید , از خانهٔ برادری خارج و بد نبال دوست قدیمی ام شتافتم ، بوعده گاه نزدیک شده رفتم ، دیدم در جای معینه ییکه قراربود در آنجا ملاقات کنیم ، سپس خانه رویم ، دوستم را درحالی دیدم که منتظر من بود ، باهم ملاقی شدیم وپس از احوال پرسی به خانهٔ شان رفتیم : به رسم پذیرایی بسالونی دعوتم کرد ، داخل شدم وبر کوچی تکیه زدم ! راستی هم ، سالونی بود که از لحاظ فرش و . . . کمبودی نداشت و کاملاً نمایندهگی از پولداری و ثروتمندی دوستم میکرد، او مرا تنها گذاشت و برای آوردن چای از اطاق برون شد .

من از کوه پایه ها آمده بودم ، از کوه پایه های سربفلک کشیده افغانستان عزیز ، از کوه پایه هاییکه رزمنده‌گان تربیت یافتهٔ مکتب قرآن بااستفاده از کمینهای آن «بزرگترین شیطان نظامی جهان» را بزانو در آوردند وبار اول بعد از جنگ دوم جهانی

بشکست مفتضحانه رو بروی شان ساختند ، معمولاً باکر وفر و برق و زرق زندگی چندان آشنایی نداشتم مقایسهٔ زندگی مردم افغانستان و خانه و کاشانهٔ شان با این خانه مرا باچنان اندیشهٔ سرسام آوری فرو برده بود که اصلا نمیتوانستم درباره چیزی دیگر فکر کنم در این گیرودار فکری و فشار طاقتفر سایکه از این ناحیه عاید حالم شده بود ، حتی به ورود دوستم و ترنگ و ترونگ چاینک و پیاله و پتنوس نفهمیدم . دوستم به رسم قدیم صدای ظرافتامیزی نموده گفت . تو مانند سابق بالای موضوعات خورد وریزه فکر میکنی بعوض اینکه قوای فکری تو در موضوعات مفید مثمر بکار افتدو مصرف گردد ، خود را ناحق و بیجا آزار میدهی ! آخر ترا چه شده است ! نمیبینی که روز تا روز ضعیف میشوی ! موهایت همه ریخت !!! ریشت سفید شد !

به همصنفانت ببین ! بهمسالانت نگاه کن ! که در چه نشاط جوانی بسر میبرند و چه سان از شادابی جوانی برخوردارند وتو از امروز پیر شدی رویت چین و چرک شده ، شانه هایت برآمده و از گونه هایت خاک میریزد ! تو ممکن مسأله از دواج (این امرحیاتی) را نیز در نظر نداشته باشی! میخواهی عقیم بمانی و بعد از مرگ خلفی نداشته باشی که دعای خیرت کند ؟ ! !

سخنان تلخ اوراشنیدم و از لذتش چشیدم ، مجبور شدم . چیزی بگویم که اوراقانع ساخته توانم ، زانو زدم و گفتم . برادر عزیز ! فقط چهار سال قبل تورا دیده بودم و از تمام «کان و کیف» زندهگی تو خبر داشتم ، بامن ارتباط ایدیو لوژیکی سیاسی داشتی مردی بودی مصمم و انعطافنا پذیر ، جوانی بودی پرشور و مبارز ، سیاست مداری بودی که سرخط پروگرام های انقلابی تورا «اسلام» مزین کرده بود ، داد از اعمار جامعهٔ اسلامی میزدی و فریاد سرمیدادی که «اسلام باید حکومت کند» در دورهٔ لیسه ، فاکولته وظیفه و ترک وظیفه از طرز تفکر و جهان بینی بخصوص سرسختانه دفاع میکردی و میگفتی : تسلیم معنی مرگ را دارد ، آنگاه که مسلمان به کمونزم تسلیم شد ، دیگر زنده نیست» با کمال طمطراق مدعی بودی که «اگر در افغانستان احدی از مردم باقی نماند تا از اسلام دفاع کند و خواهان تاسیس حکومت اسلامی باشد ، من خواهم بود که تنهای تنها با کفر و کمونیزم و الحاد مبارزه خواهم کرد و تاپای جان در این راه خواهم رزمید ! چه شد آنهمه ادعا های تو ! تو دیروز پهلوی سرک «پچکی» کمپهای برادران آواره اتراندیدی که دران شدت سرما و باران به چه حالت نکبتبار زندگی میکردند ! از این غافل بودی که دران خیمه ها علیه برادران خواهران مادران ما چه میگذرد ؟

از همه جالبتر اینکه : جوانی راندیدی که سالم راه میرفت ویکپایش را درنبرد حق و باطل از دست نداده بود . وضع فعلی میهنت افغانستان عزیز راچطور بررسی میکنی ؟ اگر به جبهات سری نمی زنی ، اقلا از مجاهد ینیکه این جا میآیند خواهی پرسید که بر سر مردم افغانستان و مجاهدین جان برکف چه میگزرد ؟ دهاتیکه بمبارد میشوند چه خساراتی درآنها بار میآید . و نتیجهٔ حملهٔ قوای دشمن بریک منطقه چیست ؟ آخر این همه بیخبریها برای چیست ؟!

بیاد داری روزها پیرا که همیشه برایت توصیه میکردم که : مطالعه زیاد و غذای ناکافی سبب این همه تکلیف های عصبی در وجود تو بوده ، اگر میخواهی از صحت بهره مند باشی غذایت را باکیفیت مطالعه و تحقیق و تدقیق درکتب هماهنگ ساز !

من این سخنها را به این منظور برایت میگفتم که بسیار لاغر و نحیف بودی ، دلم برتو میسوخت و بر حالت حسرت میخوردم امابر خلاف

آنچه که توقع میرفت امروز که ملت ما با خاک و خون و آتش بازی میکنند و تقریباً تمام هستی شان را در راه دفاع از حریم اسلام عزیز از دست داده اند ، تو بحدی چاق و فربه شدئی که توقع آن را نباید از جوانی چون تو کرد ! من تورا خوب میشناسم و سویه اقتصادی توبمن خوبتر معلوم است این همه آسایش مادی زندگی توکه تورا طوری جلوه میدهد ، از کجاشد ! و از کدام مدرک باین حال رسیدی ! من اصلاً درباره تو چنین نمیاندیشیدم که تو در تنعمی زیست کنی‌که ملت از خون خاسته ات را فراموش و خود غرق عیش و نوش در دیـار بسر بری .

جوان در حالیکه سراپاگوش بود و محور تمرکز فکرش را سخنانم ساخته بود ، تکانی خورد و گفت : من اصلاً با این تنظیمها و قیادتهای بی شماریکه در هر کوچه و بازار عرض وجود کرده و دفتر باز نموده اند ، سازشی ندارم ! زیرا آنها نمیخواهند افغانستان آزاد شود و در آنجا حکومت اسلامی تشکیل و آغاز بکار کند : زیرا اگر آنها میخوا ستند این کار شود کثرت تنظیم ها از برای چیست ! ومن کثرت تنظیمها را بمثابه اصالت نفاق بین رهبری مجاهدین افغانستان تلقی میکنم .

همهٔ سخنانش راشنیدم و پاسخم را چنین آغاز کردم : برادر خیلیها گرامی ! انتقاد شما در این جاوارد نیست بلکه مطلب از این تکثیر (اجتهاد) است ، اجتهادیکه جریان آن بحق منتج میشود نه به گمراهی و نفاق خانمانسوز و اگر سخن شما راست باشد ، در شرایط فعلی این سوال (تنظیمها) مطرح نیست بلکه اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان درچار چوبه کاملا اصولی مطرح است (!) پس چرا آرما نهایت راکه سالها دردل میپروراندی در این اتحاد پیاده نمیکنی ! جای سوال است یا چیزی دیگری میخواهی؟!!

دوست قدیمی ام کاملاً خودرا باخته بود و در عرق ندامت خیس معلوم میشد ، لق لق بطرفم نگاه میکرد آثار شکست در سیمایش خوانده میشد ، از کرده هایش پشیمان بنظر میر سید ، در این اثنا بمن خوبتر نزدیک شد دستش راسرزا نویم گذاشت و گفت «نفقهٔ عیال فرض است» و من جهت ادای این فریضه ، چون در افغانستان ساحه زند گی برمن تنگ شده بود و کمونستها گرفتارم میکردند ، همه چیز را ترک گفته و با ینجا آمدم ، بشما معلوم است که من «انجینر» هستم و رشتهٔ اختصاصی ام تقاضا میکرد که دریکی از موسسه های تخنیکی تنظیمهای جهاد ، ایفای وظیفه نمایم اما این جا قانون تنظیمها چنان بود که در مقابل کار زیاد مزدکم برایم بدهند و این مزد از عهدهٔ اعاشه و اباتهٔ فامیلم برآمده نمیتوانست از روی مجبوریت در مؤسسه ایکه (. . . ها) در آن کار میکردند ، استخدام شده شروع بکار کردم ، در اندک زمانی علاوه از اعاشهٔ فامیلم ، صاحب موتری شدم که در داخل افغانستان به کرآکشی مالهای قـا چاق مصروف بـوده و از راه . . . به پاکستان باربری میکند ! ! ! این تویو تارا که روی دروازه حویلی ما میبینی نیز به پول شخصیم خریداری شده است و در این خانه که اکنون بود وباش دارم درمقابل شصت هزار روپیه نزدم گرو است ! ! آیا اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان میتواند این همه حوایج زنده گیم را رفع سازد . تو خود قضاوت کن که من در انتخاب راهم چه اشتباهی را مرتکب شده ام .

دیگر سلسله پرگو ییهای دوستم را قطع نموده

گفتم : دوست ارجمند ! اگر هدف از زندگی مسلمان فقط جمع کردن پول است ، از خدا (ج) دور است اوگرچه زنده است از جمله اصحاب القبور است، جادهٔ شریعت را ترک گفته وبه ضلالت و گمراهی سر شده است . در غیر آن مسلمان راکجا شاید که در مقابل ثروت اسلام را فراموش کند ، ملت بخون خفته و از خون خاسته اش فراموش کند ، رسالت اسلامیش را پشت پازندو بالاخره بی‌تفاوتی ازوی ساخته شودکه چون مادیون همه چیز را در پول خلاصه کنند ، فرق نمیکند اگر به قیمت بربادی شرف و آبرویش نیز تمام شود !

از شهدای غنوده بخون برایش حکایت کردم و از ستبداد استعمار سرخ در افغانستان از دربه دری مردم افغانستان برایش صحبت کردم و از حال زار بینوایان و فقراء . از آواره‌گان خارج از کشور برایش قصه کردم و از ویرانگریهای «خانه سوزان و ویرانه سازان قرن بیستم» از بیوه زنان ، یتیمان ، اسیران و معیوبان برایش داستانها گفتم و از اختناق مرگبار و دهشت افزای رژیم حاکم و افزودم که بی تفاوت ماندن در برابر این همه بیدادگریها ظلم است ، فسق است و کفر . میترسم از آنکه بدامان کثیف مادیت سقوط نکرده باشی . تورا چه کسی باین حال نکبت بار آورد که تیمیزراه را از چاه کرده نمیتوانی و حق را از باطل ؟ ! چه بلای بزرگی برسرت آمد تو از هرحیث فاج هستی ! نامی از جهاد ومبارزه نمیگیری ودمی از فداکاری و قربانی نمی زنی تو هستی‌وباد د اشتهای پولی ویاوه سراییهای مجنون‌ثروت جنون ثروت بسرت زده و اسیر هوای نفس شد بی تو در خواهشات نفسانی چنان منهمک هستی که همه چیزت را باخته ای وبه بیچاره بی میمانی که برسرچهار راهی قراردارد و بدون اشاره های ترافیکی مورد حملات عراده‌ها قرار گرفته ، گوشت و خون و مغز و پوستش طوری کوفته شده است که تفکیک و شناخت هر جزوبدنش محال مینماید . از تو باید چه ساخت ؟ بطور کلی تغییر شخصیت نموده ای و«کسی» نیستی که چهار یا پنج سال پیش بودی !

باشنیدن سخنان حق ، دوستم غرزنان فریاد کشید : بس است ! بس است دیگر حوصله تحمل این نصیحت های پدرانهٔ شما . . . صاحب را ندارم و از یاوه سراییهای تو و امثال تو بی‌تفاوت هستم خیلی پرگفتی ، برایت حوصله کردم ، اگر جز شما کسی دیگری میبود آنگاه میدانستم که باوی چه معامله کنم ! راه من صحیح است ، نه راه تو و امثال تو ، دیگر باید حد خود را بشناسی ! من از موقفم دفاع میکنم . روزی خواهد رسید که بامن هم نظر شوی آنگاه خواهی دانست که بغلط رفته بودی وراه من صواب بود . من که دیگر از سخنان میانتهی آقا خیلی خسته شده بودم از جابر خاستم و برایش گفتم : راه من اگر صحیح است یا غلط بتوچی . چون تو قضاوت نداری ! فاقد ضمیر هستی ! وجدان نداری ! واگرا حیاناً قضاوت داشته باشی عدم وجدان و فقدان ضمیر سالم تورا به انزوا از مسایل اهم انسانی اسلامی و امیدارد و بد ینترتیب احساس مسؤولیت نمیکنی و در مکتب ما ، کسیکه بیتفاوت است و در برابر تعهداتش احساس مسؤولیت نمیکند جای پایی ندارد. من سر از امروز تورا نمیشناسم ! خدا (ج) هادی و حافظ تو!! جای سردشدونا صرف شده ماندوبن خانه را ترک گفتم و درراه باخود میگفتم : (احساس مسؤولیت) ! (بی تفاوتی) !! (نفرین برتو پول که چه جوانان بااحساس را بنده خودساختی و از خدا (ج) بیزار شان کردی) !!!

مُسلمان سرتیری د طاغوت په زندان کی څه ډول ربړیږی؟

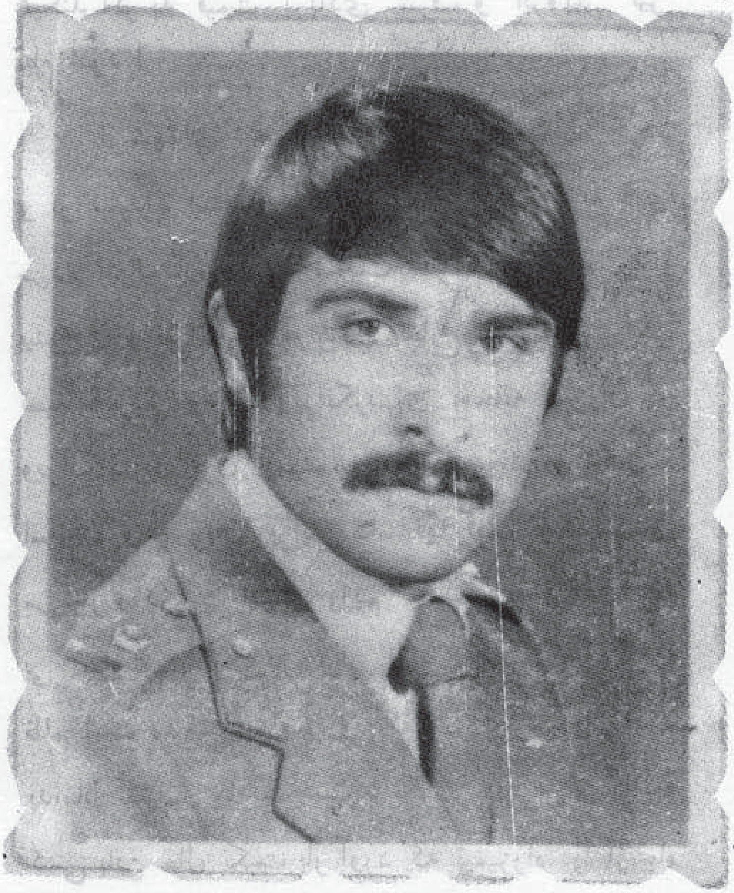

* دافغانستان د مؤمن ملت پاخون په دتول اسلامی ختیځ لپاره دلوی ژوند پیلامه وگرزی.

* په خدای (ج) باندی پوخ ایمان لرل دهرراز کړان اوربړ زغملو یوه ډیره ښه وسیله ده.

* افغانی مسلمان زندانیان له خپلو معتقدا تو څخه خیبر(رض) دوله دسرپه بدل دفاع کوی.

لکه چې عباد الله ورور عقیده څرگنده کړیده ،
نه ایلیدونکی مؤمن ملت په خپل ویاړلی اسلامی
پاخون سره نړی ته و ښوده ، چې د اسیا په زړگوټی
انقلابی افغانستان کی لا اوس هم د ایمان حرارت او
گرمی په پوره اندازه شته ، داسی حرارت او گرمی
چې د شاوخوا ډیر نور اسلامی هیوادونه به هم که
خدای (ج) کول ـ د پتمن ژوند د گټنی لپاره وپار
ولای شی .
هو !

د سرېغور کمونیزم د پراختیا غوښتنی پرخلاف
د افغان برسیال اولس حماسه زیږوونکی جهاد به یوځل
بیا په ټول اسلامی ختیځ کی د انقلاب ولولی هماغه
شان ښیرازه او پیاوړی کړای شی ، لکه چی یی
د پرنگی جابر طاقت پرضد څپل لومړنی پاخون سره
د اسلامی هیوادو پرله پسی پاخونو ته لار اواره
کړی وه .

څکه خو علامه اقبال هم د اسلام
د تیربرم د بیا ژوندی کولو په برخه کی خپل امیدونه

په دغه اتل قوم پوری تړی ، لکه چی ویلی یی دی :

آسیا یک پیکر آب و گل است
ملت افغان در آن پیکر دل است
از فساد او فساد آسیا
از کشاد او کشاد آسیا

د ډیر ویاړ ځای دی چی د اسلام د پت او عزت د بچاو لپاره داخل هم لوی خدای (ج) د افغانستان د مسلمان اولس په وسیله د دغه ستر رسالت د ترسره کولو اراده وفرمایله : که څه هم د اسلام د پت او عزت د ژغورنی په لاره کی دغه اتل قوم له راز راز ابتلاگانو او ازمیښتونو سره مخامخ شو ، خوله ښه بخته له هیڅ راز ربړ څخه یی غاړه ونه غړوله ، پرهجرت سربیره څه د پاسه یو میلیون شهیدان ورکول ، او په سوونو زره بندیا نیدل یی دغه حقیقت ښه په ډاگه کوی ، دیته له اسلام سره د والهانه مینی او عشق څخه پرته نور څه ویلای شو ؟

د اقبال د دی لاندی شعر په مصداق :

زومز زندگی بیگانه تر باد
کسی کو عشق را گوید جنون است

د لته د ننگرهار ولایت د کامی ولسوالی له «عباد الله» ورور سره د یوی مرکی په ترڅ کی ځینو هغو ربړونو ته چی د اسلام د عزت او ناموس په لاړکی پر دغه اتل اولس تیر شوی اولا تیریږی د قلم د عفت په پام کی نیولو سره ، لنډه شان اشاره کوو :

پوښتنه :

د خپلی مبارزی پر پس منظر که یوڅه رڼا واچوی ؟

ځواب :

دخپلو نورو مبارزو ملگرو ترڅنگ می د زده کړی په ټوله دوره کی له حربی ښوونځی نه‌واخله بیا د حربی پوهنتون تر پایته رسونی پوری ، په کابل ښار کی د روسی ښکیلاک او په تیره بیا د خلق او پرچم په نامه د دوی د چاکرانو د بانډونو د واقعی څیری په بربنډونه کی د هیواد د ننه د مجاهدینو له تنظیمونو سره تر خپلی وسی مرسته کوله ، چی په نتیجه کی په همدغه تور (!) د گوډاگی دولت د مزدورو پولیسو لخوا زندانی او په دوه کاله بند محکوم کړای شوم .

سره لدی چی د بند په موده کی له ډیر کړاو او تعذیب سره مخ شوی یم : خو په خدای (ج) باندی پوخ ایمان لرل او د اسلامی انقلاب له بری سره بی کچه مینی دغه هر څه پرما اسان تیر کړل .

هو ! د بندی توب د دغه په ظاهر له مشقته ډکو شپو ورځو په زړه پوری یاد به د خوښی په ډیرو ښو شیبوکی هم زما له ذهن څخه ونشی وتلای .

پوښتنه :

د یرغلگر روس د مظالمو د بربنډولو په منظور که یوڅه زیات معلومات را کړی ؟

ځواب :

لکه چی پورته موویل د بند په ټوله موده‌کی له راز راز کړاوونو او تعذیبونو سره مخ شوی یم ، چی د لته یوازی یو دووته په اشاره بسیا کیږم .

کله چی صدارت ته د تحقیقاتو د بشپړولو لپاره وروستل شوم نو پوښتونکی (مستنطق) د جرم په باب له پوښتنی نه مخکی ، له ویښتانو نیولی پرځمکه راوپرځولم ، ښه شیبه وروسته چی له ځمکی نه را پاڅیدم او پرسرمی لاس را ښکه . پوه شوم چی موتی موتی ویښتان می وتی دی :

بل !

چی د پوښتنو پر وخت راته د ژمی په هغه سخته یخنی کی له واورو ډک بیرل ته د ورغورځیدو وویل شو ، نو غم را سره د دی خبری شو ، چی چیرته رانه بیرل وانه وړی ، او دمستنطقینو(پوښتونکو) غصه نوره هم ونه پاروم ، خیر بیرل ته خو ورولویدم ، خو وهلو د وسره بی سده کړی وم ، چی په سوی او خوبړلو پوهیدم .

څو ساعته وروسته چې له واورين بيرل نه برق بخاری پلوته بوتلل شوم ، په لومړی سرکی خومی گوسان وکړ ، چې گنی زما پر بدحالی به یی زړه سوی وی ، خو وروسته جوته شوه چې له ما او زما په څير له ډيرو نورو ازادی مينو سره د دوی انسانی ضد سلوك او چال چلن د کمونيزم هغه شوم سوغات دی چې څمونږ وطنی کمونستان یی په صفتونو نه مړيدل .

پوښتنه :

د مسلمانو زندانيانو کومه ځانگړی اتلواله (قهرمانی) په وياړ سره ياد ولای شی ؟

ځواب :

لکه چې ښکاره ده مسلمانو زندانيانو پر افغانی ټولنه باندی د گران اسلام دوا کمنولو په لارکی زښتی ډيری اتلوالی يادگار پری ايښی دی ، چې د اسلامی انقلاب پيښليك (تاريخ) به ئی بڅپل وار په ځلنده ټکوثبت کاندی ، خو کومه ځانگړی اتلواله چې زمونږ د انقلاب ماهيت ښه ترا ښودلای شی دا وه چې : د نوی (روسی) جاهليت پلويانو . د زاړه غربی ، جاهليت د پلويانو په څير د مسلمانو زندانيانو د روحی تعذيب لپاره د دوی په وړاندی د اسلام د ستر پيغمبر (ص) په باب ځينی نا کاره کليمات کارول . په مقابل کی مسلمانو زندانيانو به سره لدی چې پوهيدل ، چې د خپلو مقدساتو او معتقداتو دفاع او ننگه کول ډير سخت ربړونه له ځان سره لری خو بيايی هم خبيب (رض) ډوله د سر په بيه د خپلو اسلامی عقايدو څخه په مزه دفاع کوله .

قوی اميد لرم ، د مسلمانو افغانی زندانيانو دغه اتل واله د نورو ترستم لاندی اسلامی ټولنو لپاره د ايمان تاندولو يو پياوړی محرک وگرځی .

پوښتنه :

د خپلو مجاهدو او مهاجرو وروڼو لپاره څه پيغام ورکول غواړی ؟

ځواب :

د جهاد د سره سنگر اصيلو وارثانو مجاهدينو لپاره زما پيغام دادی چې څومره ژرکيدای شی د نړيخور کمونيزم د يرغلگرو لښکرو په وړاندی به د «بنيان مرصوص» جوړونی لپاره خپل بيلا بيل صفونه يو موټی کاندی . دا ځکه چې الهی نصرت او مرسته تل له يووالی سره مله وی .

لکه چې حديث شريف دی :

يد الله مع الجماعة

بل ، خپلو ټولو مهاجرو وروڼو ته په لوړ آواز وايم چې :

د گران اسلام د عزت او ناموس په لارکی ستاسی سرښندنی او اتلوالی د زښتی ډيری ستاينی وړدی . څه دی چې په دغه پټمنه لارکی مو له لاسه ورنکړل ؟

رښتياهم ستاسی په ورين تندی د اير د له کړانه ډك ژوند تيرول بايد د يو لوړ هدف د حصول لپاره وگڼل شی .

خو بد بختانه د اسلامی انقلاب د ستی دښمنان مذبوحانه هلی ځلی کوی چې زمونږ وياړلی انقلاب د اسلامولی له جادی څخه په بيلا بيلو چلونو بی لاری کړی . چې نور ختيځ وال د انقلاب له دغه روڼ مشال څخه د پټمن ژوند گټنی په لارکی گټه وانه خيستلای شی . او په دی توگه لا ډيره نوره موده هم د استعمار لپاره شيدی ورکړای شی .

نو تاسی باد ر ده او با احساسه مهاجر ورونه به په پوره هوښيارتيا د لويديځ د گمارل شوؤ شوم پلانونه هم لکه د ختيځ هغو په شان په نطفه کی شنډ کړی .

ډاډ درکوم چې د استعماری ځواکـونـو د ناځوانمردانه توطئو سره سره بياهم زمونږ وياړلی انقلاب د بری په لور اوچت گامونه اخلی ، چې د ټول اسلامی ختيځ لپاره به په نږدی راتلونکه کی د نوی ژوند پيلامه وگرځيدلای شی .

د دغسی ورځی د ژر را رسيدو په هيله !

ـ د خدای په آمان ـ

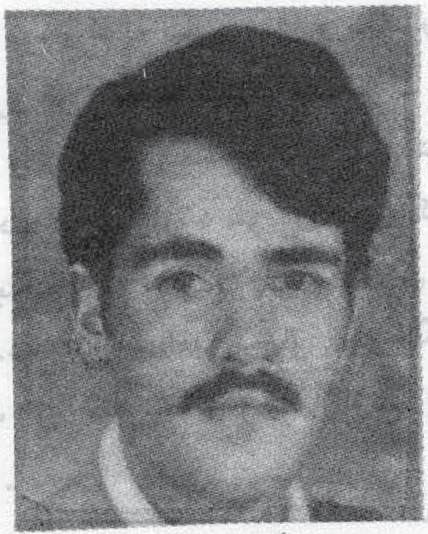

شهید وروړ محمد صادق «زرین خیل» د ملا محمد عالم خان زوی د سید آباد ولسوالی د لړمی د کلي اوسیدونکی په ۱۳۳۱ کال په نوموړی کلي کې زیږیدلی دی د ښوونځي په درس برسیره ئې د دیني علومو زده کړه هم څه ناڅه ترسره کړه په ۱۳۴۹ کال یې د اسلامي تحریک دعوت ومانه او د هغه غړی وګرځید په ۱۳۵۱ کال د سید آباد له لیسي څخه فارغ شو او د خپل ماموریت په دوره کې یې په اسلامي مبارزه کې فعاله ونډه د رلوده د لعین حفیظ د حکومت په وخت کې بندی کړ شو خو په افغانستان باندې د روسانو د نظامي یرغل نه وروسته بیرته خوشي کړ شو له هغه وروسته ئې د وسله وال جهاد ډګر ته ورود انګل ترځو په ٤-٥-۱۳٥۹ نیته د یرغلګرو روسي قواؤ سره د یوی لویې جګړې په ترځ کې د شهادت لوړ مقام ته ورسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

- شهید وروړ ملا محمد عمر چې اصلي نوم یې محمد حسن ؤ د ملا دین محمد زوی د هلمند ولایت د نهر سراج ولسوالی د قلعه ګزر د کلي او سیدونکي ؤ لوموړی زده کړه ئې ترشپږم ټولګي پوری د قلعه ګزر په ښوونځي کې تر سره کړه په هغه بر سیره ئې د دیني علومو زده کړه په خصوصي توګه تر یوی اندازی بشپړه کړه ترځو چې په افغانستان کې د سره استعمار ګوډاګي رژیم را منځ ته شو په ۱۳۵۷ کال په هجرت کولو مجبور شو کله چې د وسله وال جهاد ډګر تو د شونو لومړی زابل او بیاو روسته هلمند ته ولاړ په ډیرو جګړو کې د دین او وطن د دښمنانو سره و جنګید نوموړی د ښو اخلاقو خاوند ؤ په ۱۳۵۷ کال د هغې جګړې په ترځ کې چې د ګر شک - هرات په لویه لاره د روسي قواؤ د یوه کاروان سره و نښته د شهادت لوړ مقام ته ورسید (انا لله وانا الیه راجعون).

شهید وروړ عبدالرشید چې اصلي نوم یې نظر محمد دی د ګلزار خان زوی د لوګو ولایت د برکی برک د ولسوالی دڅلوز یو د تویکي په کلي کې زیږیدلی دی لومړنی زده کړه یې د څلوزیو په لومړني ښوونځي کې او ثانوی زده کړه یې د برکی برک په لیسه کې په ۱۳۵۷ کې پای ته ورسوله او له هغه وروسته یې د سره استعمار د لاس پوځي رژیم پر ضد په وسله وال جهاد لاس پوری کړ دغه وروړ ډیر متقي او امین شخص ؤ په ډیرو جګړو کې یې ګډون وکړ او د اسلام او وطن دښمنانو ته یې غابس ماتوونکي ځواب ورکړ دغه نومیالی مجاهد د ۱۳۶۱ کال د منی په لومړیو

وختو کې یوه ورځ له لسوتنو نور و مجاهدو ورونو
سره د کفري قواؤ څخه د لحاظ خان سړک د ساتلو
په غرض ولاړ کله چې د دښمانو قوا دوی ته
راورسیده دجنګ ډګرتو د شو بې شمیره کمونستان
په دغه جنګ کې له منځه ولاړل په پای کې د اسلام
د لارې دغه اتل مجاهد دخپلو تولو ملګرو سره
د شهادت لوړ مقام ته و رسید (انا لله وانا الیه
راجعون).

شهید ورور جمال ناصر د حاجي روزي
خان زوی د ننګرهار ولایت د رودات
ولسوالۍ د کوټه سنګي په کلي کې په ۱۳۳۸ ه ش
کال زیږیدلی دی دغه ورور لومړی په خصوصي

توګه دیني او عصري زده کړه وکړه و روسته په
۱۳۵۳ ه کال د محمود هوتکي دښوونځي په شپږم
ټولګي کې شامل شودی په هر ټولګي کې اول نمره ؤ د
۱۳۵۸ ه د جدي د شپږمې نیټې و روسته یې هجرت
وکړاو په پاکستان کې یې د مجاهدینو په دفتر کې
کارکاو څه وخت و روسته د وسلې وال جهاد کولو
لپاره بیرته وطن ته ولاړ په پای کې د ۱۳۵۹ کال
د قوس په اولو ورځو کې کله چې د ملحد دولت او
یرغلګر و روسي فوځونو یوه لویه قوه د ننګرهار
ولایت د مجاهدینو په یوه لوی مرکز (توره
بوره) باندي یرغل وکړ د زیات مقاومت کولو نه
و روسته دغه ورور په ۵-۹-۱۳۵۹ نیټه د شهادت
لوړ مقام ته ورسید (اناالله وانا الیه راجعون).

شهید ورور خان امیر د ملا شرف الدین زوی
د میدان او وردګو د ولایت د سید آباد د ولسوالۍ
د غابني د کلي اوسیدونکی د اسلام د لارې یو قهرمان
او زړور مجاهد ؤ نوموړی د جغتو د جبهې د فرهنګي
مسئول استاد اقامیر مشر ورور ؤ چې د ملحد دښمن
په ضد ئې په ډیرو بریدونوکې ونډه د رلوده په پای کې
په ۳۰-۱-۱۳۶۱ نیټه د ګربت په سیمه کې د یوې
جګړې په ترځ کې د شهادت لوړ مقام ته ورسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

. شهید ورور عبدالرشید چې فرعي نوم
یې رستم ؤ د شهید محمد قاسم زوی د هلمند ولایت
د موسی قلعه د ولسوالۍ د خواجه داد د کلي او
سیدونکی ؤ زده کړه یې د موسیٰ قلعه او تر ینکوټ

په لیسوکی سرته ورسوله نوموړی د اسلامی احساس
له مخی په ۱۳۵۰ کال په اسلامی تحریک کی شامل
شو په هغه جنګ کی چی په ۱۳۵۲ کال د موسی
قلعه په لیسه کی د اسلامی مبارزینو او کمونستانو
ترمنځ و نښت او دوه کسه کمونستان پکښی تپی
شول دی هم پکی شامل ؤ نو ځکه دی او پنځه
کسه نور ملګری یی د داؤد د مستبدرژیم له خوا
په یوه کال اولس میاشتی حبس محکوم شول کله چی
له جیل نه خلاص شو او په افغانستان کی ملحد رژیم
را منځ ته شونو د وسله وال‌جهاد په لور یی د دعوت
دنده پیل کړه او د کندهار په ښار کی یی د چریکی
فعالیتونو دقوماندان په توګه کار کوه خود افغانستان
په حریم باندی د سرو فرخونو د مستقیم تیری نه
وروسته بیاد دښمنانو له خوا ونیول شواو د ځو
ورځو شکنجو او تعذیبونو په لید و سره د شهادت
لوړ مقام ته ورسید (انا لله وانا الیه راجعون).

- شهید ورور اختر ګل د نور جان زوی
د ننګر هار ولایت د شیرزاد علاقداری د مرکی خیلو
او سیدونکی د خدای (ج) د لاری یو مخلص
او پیاوړی مجاهدؤ په ۲-۳-۱۳۵۸ نیته یی په
وسله وال جهاد لاس پوری کړ او په دی لاره کی
یی زیاتی هلی ځلی وکړی په پای کی په
۲۸-۱۱-۱۳۶۰ نیته دیر غلګر و روسی قواؤ له خوا
په یوه جګړه کی شهید شو. (انا لله وانا الیه
راجعون).

. شهید ورور نیاز بت خان د چټ خان زوی
په قوم منګل د پکتیا ولایت د لژی ولسوالی اوسیدونکی
د اسلام د لاری یو پیاوړی مجاهدؤ په ډیرو جګړو کی
د دهری رژیم د قواؤ سره وجنګید په پای کی
د ۱۳۶۰ کال د ثور په میاشت کی د ملحد رژیم
د هغی قوی سره د برید په جریان کی چی د لژی
له لاری خڅه ګردیز ته روانه وه د شهادت لوړ مقام
ته ورسید. (انا لله وانا الیه راجعون)

. شهید ورور وړوکی بلبل جان د شهید خان امیر
زوی او د استاد اقامیر و راره د میدان او وردگو
د ولایت د سید آباد ولسوالی د غابنی د کلی اوسیدونکی
یو تکړه او سرتیری مجاهد ؤ د ملحد رژیم په ضد په
ډیره میړانه سره وجنګید ترڅو په ٣٠-١-١٣٦١
نیته د گربت په سیمه کی د خپل پلار سره یوځای
د دښمن د قواؤ سره د یوی نښتی په ترڅ کی شهید شو.
(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید ورور خان جندر خان د سید عمر
خان زوی د ننگر هار ولایت د تیر زار د علاقداری
د مرکی خیل کلی او سیدونکی ؤ نوموړی په
٨-١٠-١٣٥٧ نیته د دهری رژیم پرضد وسلوال
جهاد پیل کړ او په ٢٨-١١-١٣٦٠ نیته د نملی په
سیمه کی د سره استعمار د فوځونو له خوا په یوه
جگړه کی شهید شو (انا لله وانا الیه راجعون).

- شهید ورور خان د شاه حسین زوی د
میدان او وردگو د ولایت د چک ولسوالی د بکسمند
ددری او سیدونکی د خدای (ج) د لاری یو تکړه او
سرتیری مجاهد ؤ چی د ١٣٦١ کال په اوړی کی
د ملحد رژیم د قواؤ سره په یوه خونړی جگړه کی
شهید شو (انا لله وانا الیه راجعون).

شهید ورور صفت خان د حاجی میرا جان
زوی د پکتیا ولایت د ځمکنیو د ولسوالی داور کاره
او سیدونکی په ١٣٤٥ ه ش کال په نوموړی کلی کی
زیږیدلی دی صفت خان ورور د تکړه او وفادارو
مجاهدینو څخه ؤ او د اسلام په لاره کی د اسلام د
دښمنانو په وړاندی په نه ستړی کیدونکی توگه جنگیدلی
دی ترڅو په ٧-١-١٣٦٢ نیته دشهر نو په غند باندی
د یوه برید په ترڅ کی د دښمن د فرش شوی مین
په ذریعه د شهادت لوړ مقام ته و رسید (انالله وانا
الیه راجعون).

- شهید ورور حکمتخان د یاغی خان زوی

د پکتیا ولایت دځکمنیو د ولسوالی داور کاره او سیدونکی یوزړور او مخلص مجاهدؤ نوموړی د پکتیا ولایت دسید کرم او شهید عارف په جبهو کی په پوره میړانه سره د دهری قواؤ په مقابل کی و جنګید ترڅو په ۱۷-۱-۱۳٦۲ نیټه د شهر نو په ۱۷ غ:د باندی د یوه برید په وخت کی د دښمن د کار شوی مین د چاودنی په اثر شهید شو (انا لله وانا الیه راجعون).

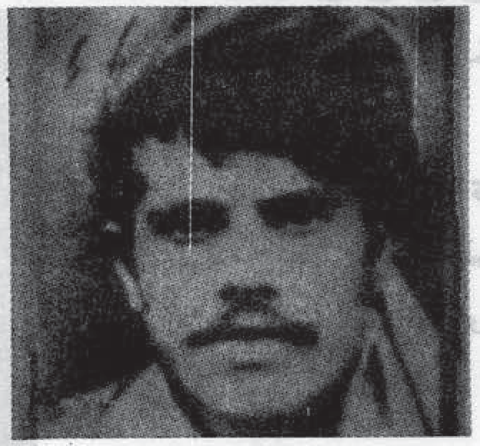

- شهید ورور عرب خان د محمد عمر زوی

د میدان او وردګو د ولایت د چک د ولسوالی د بکسمند د دری او سیدونکی د اسلام یو تکړه او زړور مجاهدؤ نوموړی ورور د ۱۳٦۱ کال په اوړی کی د دهری دشمن د قواؤ سره د یوی خونړی جګړی په جریان کی په شهادت و رسید (انا لله وانا الیه راجعون).

- شهید ورور ظاهر خان و خبط خان زوی

د ننګر هار ولایت د رودات ولسوالی د چپر هار علاقداری د غزو په کلی کی په ۱۳۲۰ ه ش کال زیږ یدلی دی نوموړی یوه اندازه دینی زده کړه په خپل کلی کی ترسره کړه. ده به همیشه د ملحدینو د فعالیتونو د خنثی کولو په لاره کی مبارزه کوله او په ۱۳۵۷ کال یې په وسله وال جهاد لاس پوری کړ د جلال آباد په هوائی ډګر او چپر هار کی یې هم په ډیرو جګړو کی برخه واخیستله په پای کی په ۲٦-۱۱-۱۳٦۱ نیټه د یوی جګړی په ترځ کی شهید شو (انا لله وانا الیه راجعون).

ولا تحسبن الذین قتلوا فی سبیل الله امواتا بل احیاء عند ربهم یرزقون

د جهاد د سره سنګر شهیدان

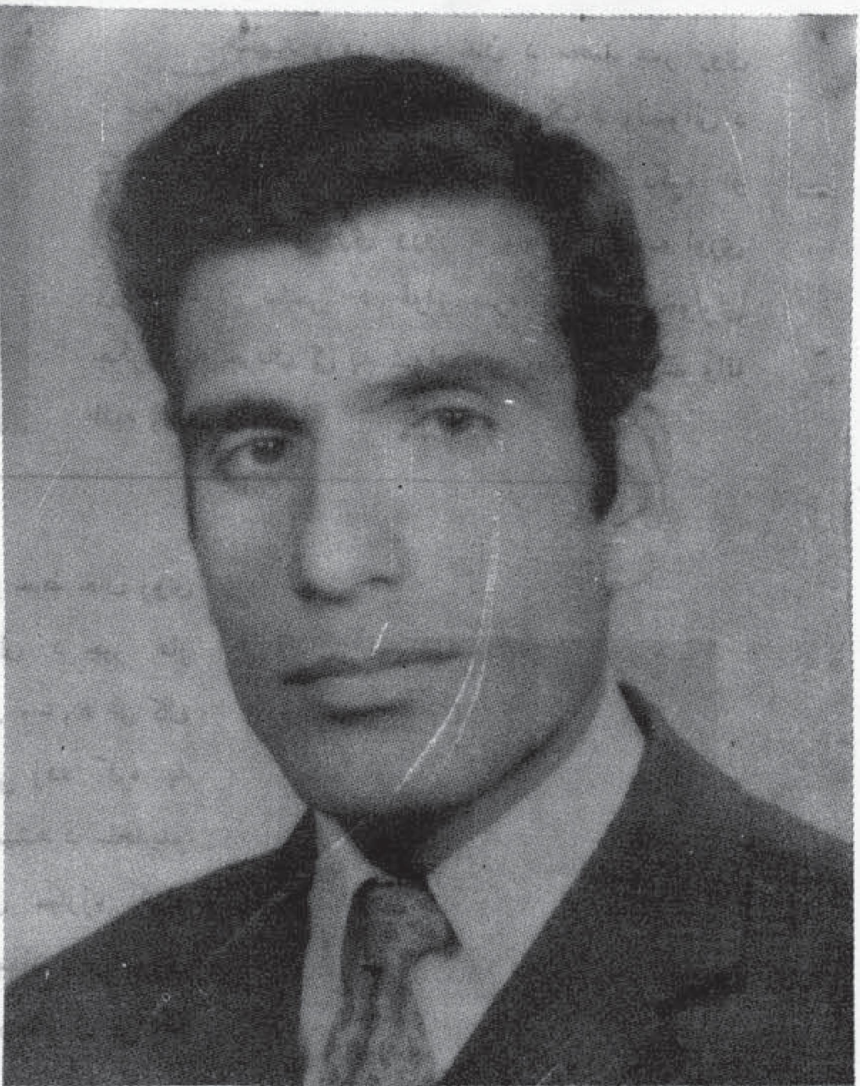

«شهید استاد ګلا جان»

له هغه ځایه چه د هر فکری نظام دعینی تجسم ، عملی حاکمیت او قیام له پاره سنبال شوی ټولنیز قوت ته ضرورت ده. له همدی کبله ده چه داسلام مبارک دین د ټولنیزو واقعیتونو په جریان کی ددی فکری سیستم د عملی قیام په وړاندی د فکری ، فرهنګی ، سیاسی او ټولنیزو خنډ ونو د له منځه وړلو لپاره د اصلاح شویو افراد ونه مرکب اجتماعی ځواک په جوړ ولو ټینګار کوی.

په دی ترتیب مخکی لدی چه په ټولنه کښی په یوبنسټیز او پراخ اجتماعی بد لون او اوښتون کارپیل کړو . باید پخپله د اید یا لوژی په اثر یوبدل شوی افرادی ځواک و لرو د چاچی موروثی او محیطی شخصیت په یو فکری او اید یالوژیک شخصیت بدل شوی وی د همدی حقیقت په پام کی نیولو سره د مجاهد افغانستان ځوان اسلامی غورځنګ د خپل ټولنیز ژوند په او پړدوکی د عقیدی په لیاره کی د خپل ایډیال د تحقق په لوری ډیر قربانی ته چمتو ځوانان دی تاړاک ځپلی ټولنی ته وړاندی کړی دی .

زمونږ د تاریخ په بستر پرتی رنځوری ټولنی ته د اسلامی غورځنګ د زرهاوو پیشکشو څخه یوهم شهید استاد ګلا جان دی چاچه

د خپل ژوند په بیه د خپل خدای فکر او تولنې په وړاندې د تعهد لوړه پرخای کړه.

شهید استاد ګلا جان د اخند عنایت الله خان زوی ده په په ۱۳۲۵ لمریز کال د پکتیا ولایت مرکز ګرد یزکې داخ و دب نه ډکې نرۍ پرمخ سترګې و غوړولې او د خپل عمر په اوه‌کانې کې د ګردیز په منځنی ښوونځی کې شامل او ترنهم تولګی پورې یې خپل‌زده کړه په نو موړی ښوونځی کې ترسره کړه وروسته بیاد کابل په دارالمعلمین کې شامل شو اوپه ۱۳۴۶ کال د نوموړی دارالمعلمین له فارغیدو وروسته پکتیا د سید کرم په منځنی ښوونځی کښې د ښوونې دنده ور وسپارله شوه. شهید استاد ګلا جان په ۱۳۴۹ کال د کابل پوهنتون‌د کانکورله‌از موینې نه په بریالی تیرید وسره د ساینس په پوهنځی کې شامل شو. په دغه وخت کې د افغانستان د رنځوری تولنې د افق تیاره لمنی د اسلامی غورځنګ په روڼ سبا روښانه شوی وی.

استاد په بشپړه ایمانی اراده او ټینګ هوډ ددی روڼ‌سبا پلوشوکی د خپلی رنځیدلی تولنی د خطرناکی راتلونکی په درک کولو سره د فکر سیاسی او فرهنګی انحطاط او فساد وړاندې د اتلوالی مبارزې ویاړ وکاته.

شهید ګلا جان د خپلو کوونیو ملا ما تونکو ستونز وسره سره د تحصیل په دوران کښې د اسلامی غورځنګ یو وفادار او فعال غړی و. په ۱۳۵۲ کال شهید استاد د ساینس له پوهنځی څخه فارغ او د زرنت په لیسه کښې د ښوونې د دندې ورته وسپارله شوه.

هغه په نو موړی لیسه کې د خپلو درسی مسؤلیتونو ترڅنګ د شاګردانو فکری عقیدتی او اخلاقی سمبالښت ته زیاته پاملرنه او هلته‌ئې د کمونیزم د منحط فکر دبی‌ناموسه پیروانو‌په‌خلاف په زړه پوری مبارزین و روزل د غوائی د رسوا فاجعې په رامنځ ته کید وسره استاد د خپلو مسلمانو ورونو د اذهانو د تنویر او دځان پلورلی کمونستانو ناولی ماهیت د رسوا کولو کار لا جدی کړ.

په ۱۳۵۸ کال د زرمت د مسلمانو خلکو د عمومی قیام سره سم استاد وسله په لاس کې واخیسته او په ډیر شهامت ئې د کفر او کمونیزم په خلاف جهاد وکړ. دهمدی کال په ژمی کې ئې پاکستان ته هجرت وکړ. خود دریو میاشتو د تیرید ونه وروسته له اسلام او خپل مظلوم ملت سره هغه مینې او عشق چه دده د زړه او ضمیر په تل کې ئې ځای وهلې زیات اوسیدلو ته پرې نه ښود او بیرته د جهاد تاوده سنګرته ستون شو - هلته ئې د وسله‌وال مقاومت ترڅنګ د سیمې په جهاد او انقلاب پورې تړلیو ستونزو اوپرا بلمو نوپه حل کې فعاله ونډه درلوده.

رښتیاهم چه شهید استاد ګلاجان په واقعی معنی د حق او عدالت د سنګر په زړه پوری پاسداروُ له یوی خواکه د کمونیزم او فساد په وړاندې د هغه مقاومت حماسې - زیز ولی له بلی‌خواد هغه فکر عمل او ژوند د اصیل او انقلابی اسلام پـه زړه پـوری ممثل وُ.

د خدای د لاری دا اتل مبارز د ۱۳۶۰ کال د قوس د میاشتې په ۱۶ نیته د خدای (ج) د رضا د ترلاسه کولو اوتل پاتی‌ژوند ته د رسید وپه تکل د زرمت په سیمه‌کې د روس د وینې څښونکی عسکر وسره پـه یـوه لاس او ګریوان نښته کښې د فانی نړی نه سترګی پټی کړی. (انا لله وانا الیه راجعون.)

له یوی مسلمانی کورنی څخه دری تنه شهیدان

د کنړ ولایت د پیچ په دره کی د گنډ گل په کلی کی یوی مسلمانی او دین پالی کورنی د اسلامی انقلاب د شهیدانو له و یاړه ډک کاروان ته داسی ځوانان وړاندی کړی دی چی هریوئی د الله(ج) د کلمی د لوړولو او په افغانستان او نړی کی د اسلامی عدل د حاکمولو لپاره له خپل ځان، مال او هرڅه نه تیرؤ او د دوی له لویو آرزوگانو څخه یوهم شهادت ؤ چی هر یوی په خپل وار سره د غی سپیڅلی آرزو ته و رسید او ځنی ی ورته سترگی په لاره دی مونږ په داسی حال کی چی د نوموړو شهیدانو څخه په لاندی توگه مختصراً یادونه کوو دوی او پاتی کسانو ته ی له لوی څښتن تعالی څخه اجرونه او جمیل صبر غواړو.

الف: شهید وروړ عبدالحمید د مولوی گلزار زوی او د مولوی فضل کریم وروړ ؤ.

مولوی فضل کریم چی په سعید الله سره مشهور دی د اسلامی تحریک د لومړیو وړځو څخه ی د خپل اسلامی احساس او مسئولیت له مخی د اسلام د د ښمنانو پر ضد مبارزه پیل کړی وه په دی اساس د جلاد داؤد رژیم و نشوز غملای چی حتی د افغانستان په یوه لری پر ته گوښه کی دی هم د هغه په خلاف څه وویل شی او یا کوم عملی قدم پور ته شی هغه ؤ چی د ۱۳۵۳ ه ش کال د روژی په میاشت کی د رژیم له خوا څخه یو قومندان او د وه تنه عسکر له وسلی سره د دوی کلی ته ورغله او مولوی فضل کریم ی د کلی په جوماټ کی پیدا کړ او وی نیو که څه هم د کلی خلکو د مولوی صاحب د پریښو دلو لپاره ډیری هلی ځلی وکړی خو و نه منلی شوی په دی وخت کی د هغه وروړ عبدالحمید چی په کورکی ؤ خبر او د امتل ی په مغزوکی راو گرځید چی وایی: «کړه خوله په سوک سمیږی» خپل توپک او کمربند ی را واخیستل او قومندان ته ی دری ځله وویل چی مولوی صاحب پریږده خو هغه و نه منله نو عبدالحمید د توپک د زور باندی و کړکله چی هغه پاید و لگیدنو ولوید له هغه و روسته د دوی ترمنځ جگړه و نښته قومندان، یو تن عسکر او یو تن له کلیوالو څخه چی د دولت پلوی ی کوله و وژل شول په دی ترڅ کی نومیالی وروړ عبدالحمید د شهادت مقام و

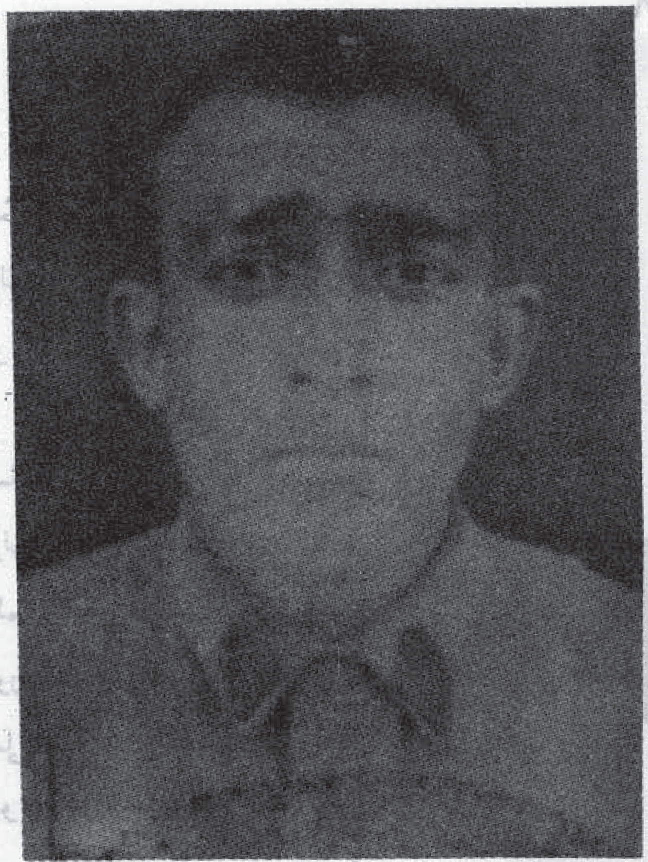

گا ته (انا لله و انا الیه راجعون)
مولوی صاحب فضل کریم کله چی ورور یی شهید شو د هغه ټوپک او کمربند یی څنی و اخیستل او غره ته ولاړ خودوهم عسکرو تښتید او په یوه بل کلی کی پټ شو.

ب : شهید ورور معلم میرانګل چی د مولوی فضل کریم وراره ؤ د اسلامی تحریک یو مخلص او وفادار غړی ؤ د اسلام په لاره کی یی نه ستړی کیدونکی مبارزه کړی ده دغه ورور د داؤد د فاشیست رژیم په دوره کی بندی کړ شو خود بند په وخت کی هم ده له اسلامی مبارزی څخه لاس وا نه خیست ترڅو په محبس کی د رژیم د جلادانو له خوا په ډیره بی رحمی او ناځوا نمردانه توګه په شهادت و رسول شو. (انا لله و انا الیه راجعون).

ج : شهید ورور جګتورن محمد تراب هم د مولوی فضل کریم وراره او د ذکر شو و شهیدانو تره زوی ؤ نوموړی یو مسلمان او مبارز منصبدار ؤ چی د الله د کلمی د لوړولو په لاره کی یی هر راز قربانی په ځان منلی وه کله چی په افغانستان کی د سره استعمار ګوډاګی رژیم رامنځ ته شو ده خپله مبارزه لاپسی ټینګه کړه هغه ؤ چی د تره کی د ملحد رژیم له خوا بند ته و غورځول شو او هلته د ډیرو تکلیفونو او شکنجو له تیرو لوو روسته د شهادت لوړ مقام ته ور سید (انا لله و انا الیه راجعون).

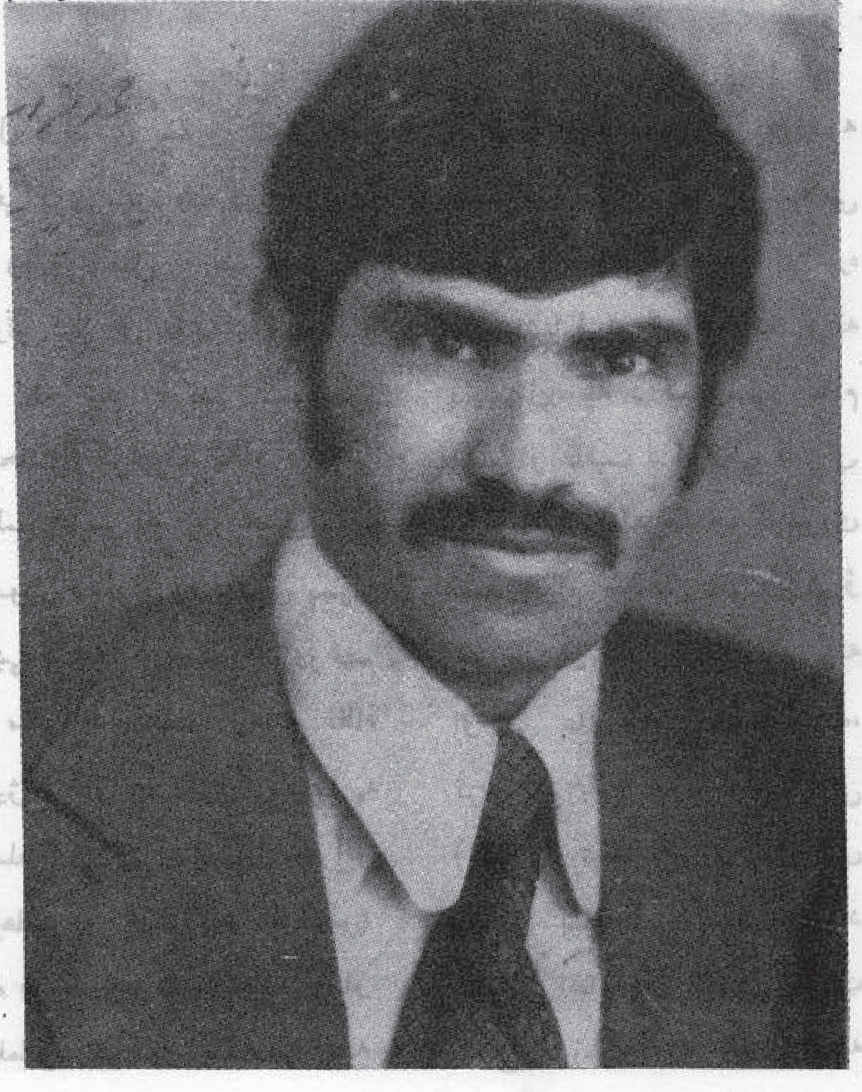

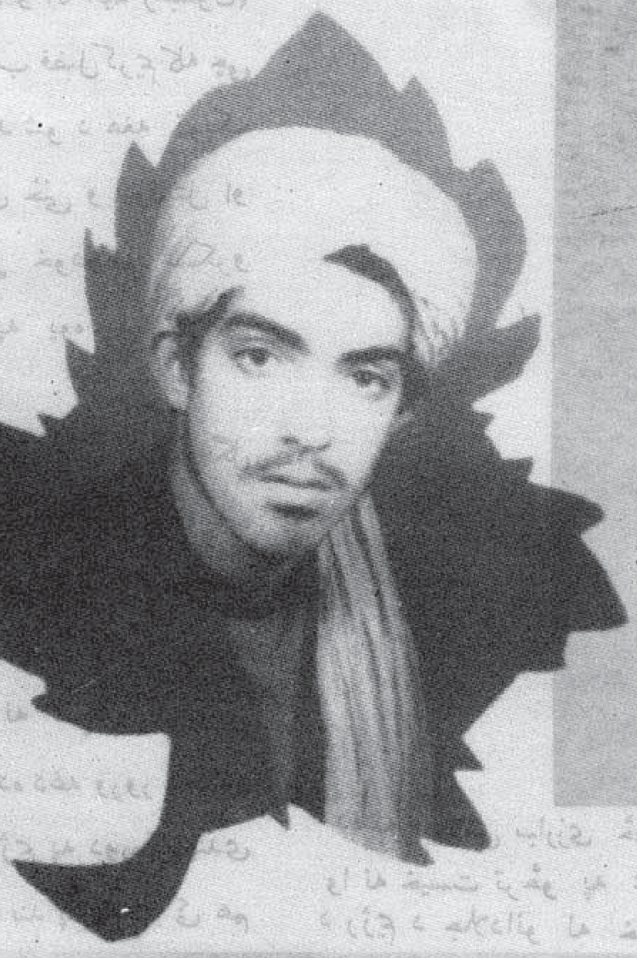

د یوه ځوانیمرګ (نیمه خواه) شهید لنډې سوانح

څرګنده او په ډاګه ده چه هر مولود پر اسلامي فطرت زیږی خو چا پیریال ، ښوونه او روزنه او ورځنی حاکم قوتونه د انسانانو د نیکمرغی یا بد مرغی سرنوشت کی مؤثر دی خو بیا هم سالم ، انګړ او سپېڅلی ، مؤد به کورنی د یوه ماشوم په فکری او عملی جوړښت کښی ډیر رول لوبوی. پوره شل کاله پخوا ۱۳۴۱ کی د قندهار ولایت ، پنجوائی ولسوالی او زنګی آباد کلی کښی په یوه متدینه ، مسلمانه او مبارزه کورنی کښی شهید محمد نسیم آغا دغه فانی دنیا ته سترګی را ېرانیستلی ، د دوی د پلارنوم (سید محمد نبی آغا) چه په (لعلی جان اغا) مشهور دی - او د نیکه نوم ئی سید عمر جان دی (چه د قندهار د ساداتو یو محور او عالیقدر شخصیت ؤ) .

نوموړی شهید د ماشومتوب په لومړنیو شیبو کښی د پوهنی او علمیت سره ډیره ېریمانه او بیحده مینه درلوده ، ترڅو په خصوصی توګه ئی زیات متداول علوم زده کړل - سید محمد نسیم اغا ډیر غوره او او چت اخلاق درلودل چه د سیمی اوسیدونکی ټول د همدی سترو اخلاقو له مخی پری مین اوپه ډیر درناوی ئی ورته کتل ، د ټولو په زړونو کښی ئی ځای نیولی ؤ .

کله چه مرتد کمونیستی (الحادی) کړغېړن نظام د مؤمن اولس په سر په زور تحمیل شو ، نوموړی د ځوانی په لومړنی پسرلی کښی د ښه درک او ژور فهم له مخی دا کثیف بیدینه نظام وپیژاند او د فکری دعوت په سلسله کښی ئی د نورو مشرانو (پوهانو او روشنفکره ځوانانو) سره یو ځای د مؤمنو عناصرو او مسلمانو ېرګنو پـــه را بلنه مشغول او لګیا شو ، ځکه نوموړی ځوانیمرګ د اسلامی شریعت د لومړنیو مباد یو سره پوره اشنا ؤ او په زغرده ورته بریښیدل چه د کمونیستی نظام انجام او عاقبت د اسلامی دین ختمول دی. که څه هم نوموړی نیمه خواه مجاهد ډیر وړوکی ؤ خو فکر او بلنه ئی ډیره او چته او ډېر عالی او زیاته لوړه وه، ترڅو د بلنی په څنګ کښی (چریکی عملیات) یا ګوریلائی کاروائی پیل شول - نوموړی د اسلامی اتحاد په تنظیمی چوکاټ کښی د زمری په څیر په دغه

فعالیتونو کښې مخ په وړاندې
روان ؤ .

د چریکي جګړې د زیاتو
بریالیتوبونو په لړکښې ئې په یوه
منظمه جبهه کښې د مجاهدینو د
علمي او ذهني ودې لپاره د
غوره ابتکار له مخې د خپلو
اندیوالانو علمي سویې ته
پوره توجه او کامله پاملرنه وکړه
ځکه هغه پوهیدی چه د اسلامی
انقلاب راتګ د علمي او فکری
بعد او ثقافتي اړخ د غوښتنکیدلو
نه پرته نا ممکن حتی محال دی.

دغه اتل او قهرمان ځوان
په ډیرو شبخونونو او د ورځې
په ډاګه معرکو او جهادونوکښې
فعاله ونډه درلوده خو د دې
معرکو په جریان کښې ئې هر
وخت د یو بختور هیله ښودله -
ترڅو اخر الامر د (۱۳۶۱ هش)
د رمضان المبارک په (۱۷) نیټه
پداسې حال کښې ئې د حق
داعي ته لبیک وواېه چه د
دښمن قواؤ ته ئې زیات ځاني او
مالي زیانونه واړولي وه او نوموړی
ځوانیمرګ اتل د غښتلي زمري
په شان پر دښمن (خونخوار
کمونیزم) ورداننګل - روح ئې
ورکړه .

(انا لله وانا الیه راجعون)

لاره دې تل او تلونکې دې
سوبمن وی .

شهیده غمګین مشه ستا ارمان دی
را سره
په کینې لاس کی خنجر ، ښی کی
قرآن دی را سره)

شهید ورور عبدالصبور د
عبدالقدوس زوی په کال ۱۳۳۳
هش د کابـل ولایت د چهـار
آسیاب د ولسوالی د موسهی د
علم جان په کلی کی زیږیدلی دی
او په کال ۱۳۴۲ ئې برسیره پر
دینی زده کړه د موسهی پهلومړنی
ښوونځی کی زده کړه پیل کړه په
کال ۱۳۴۸ له هغه ځخه فارغ
او د چهار آسیاب پـه منځنی
ښوونځی کی شامل شو په کال
۱۳۵۵ ئې د ۱۲ ټولګی دفراغت
بری لیک ترلاسه کړ او د فوائد
عامې په وزارت کی د مامور په
توګه مقرر شو د ۱۳۵۷ کال
غوایی د فاجعی نـه وروسته ئې
ماموریت پریښود په وسله وال
جهاد ئې پیل وکړ او په ډیره
امانتداری او صداقت ئې د جهاد
چاری اجرا کولی ترڅو پـه
۱۳-۲-۱۳۶۰ نیټه د ملحد
دولت قواو د موسهی د جبهی
په مرکز باندی وحشیانه یرغل
وکړ او د مجاهدینو د زیات
مقاومت په نتیجه کی دبرکمونستان
ووژل شول او زمونږ دغه ورور
هم له خپلو (۷۰) تنو همسنګرو
ورونړو سره د شهادت لوړ مقام
ته ورسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید ورور فضل محمد د
فیض محمد زوی د غزنی ولایت
د قره باغ د ولسوالی د کریمخان
د کلی او سیدونکی یوتکړه او سر
تیری مجاهد ؤ نوموړی پـه
کوچنیوالی کی د وسله وال جهاد
لپاره ملا و تړله او په زیاته مینه
سره ئې د چریکی ګندک په فاروق

ګروپ کی جهاد ته دوام ورکړ
ترڅو په ۱۱-۱-۱۳۶۲ نیټه د
قره باغ په ولسوالی کی د دښمن
د قواؤ سره د یوی نښتی په ترڅ
کی له هغه و روسته چی مړی
ور سره خلاصی شوی په شهادت
ورسید. (انا لله وانا الیه راجعون)

د الله(ج) په مینه مست شهید عبدالله «سرشار»

د افغانستان اسلامی هیواد د انقلابونو زانگو ده په دی هیواد کی ډیر اسلامی قیامونه پیل شوي اودلوی او قادر خدای(ج) په مرسته بریالی شویدی او د هغو په نتیجه کی هر جابر او تیری کوونکی قدرت په گونډه و شوی او د خپل کبر او غرور څخه لویدلی دی. د دی هیواد مسلمان او میړنی ولس دهر تیری کوونکی استعماری قوت په وړاندی په ډیر شهامت سره د خپل ایمانی توان په زور په تش لاس د جگړی په ډگر کی ډغری وهلی او د ښمن ته یی د سر په کاسه کی او به ورکړی دی دښمن هیڅکله دا موقع نه ده پیدا کړی او نه به ئی پیدا کړی چی په دی ملت باندی خپل ناوړه غرضونه تر سره کړی ځکه په دی ملت کی ډیری داسی کورنی دی چی تل یی د کفری او استعماری تیری کوونکی قوتونو په مقابل کی د مبارزی او جهاد د سنگر لپاره اتل او قهرمان ځوانان تربیه کړی اوز مونږ په اسلامی تاریخ کی یی د خپلو قربانیو او ویا ړونو یادگار د را تلونکی نسل لپاره په زرینو ټکو ثبت کړی دی چی له هغی جملی څخه یو هم د لغمان ولایت د قرغیود ولسوالی د کڅ د کنده غر په کلی کی یوه دینداره او پوهه کورنی ده چی د زمانی د طاغوتیانو او مستکبرینو د مقابلی لپاره یی ډیر غښتلی او د لوړی ارادی خاوندان زا من روزلی دی اوهر یوه یی د ملحد اوبی دینه رژیم د رانسکوزولو او د اسلامی انقلاب د کامیابی په لاره کی نه ستړی کیدونکی هلی ځلی کړیدی نوځکه هم د اسلام د ښمنه رژیم له خوا د دی کورنی د وه تنه اسلامی مبارزین د جیل په تورو ونو کی اچولی خو د کورنی پاته غړو خپله اسلامی مبارزه لا نوره هم وړیسی ټینگه کړی او ډیر ځوانان یی په دی لاره کی قربانی شویدی چی یویی هم شهید ورور عبدالله «سرشار» دی دغه و رور چی اصلی نوم یی عبدالعزیز ، فرعی نوم عبدالله او تخلص یی سرشار دی د مرحوم نظر گل زوی او په ۱۳۳۹ هـ ش کال زیږیدلی دی لومړنی زده کړه یی په ۱۳۴۶۵ کال د کڅ په منځنی ښوونځی کی پیل کړه په ۱۳۰۴ کال ئی د کڅ په سیمه کی د اسلامی تحریک دورونو سره ارتباط ونیو او د

تحریک یو فعال او مخلص غړی وگرځید په ۱۳۰۰ کال د مزار شریف د نفت او گاز تخنیکم د مسلکی لیسی په لهم ټولگی کی شامل شو هلته یی د تحریک دورونو سره ارتباط ټینگ کړ او د ملحد و عناصرو د فعالیتونو په ضدیی مبارزه کوله د ۱۳۵۷ کال د جوزا په میاشت کی یی خپل تحصیل چی تر یوولسم ټولگی پوری یی رسولی ؤ پریښو د خپل کورته ولاړ د کم وخت تیرو لو وروسته سرحدی سیموته ولاړ او هلته پټ گرځیدو ترڅو په ۱۳۵۸ کال یی د خپلو مخلص ورونو سره یوځای د ننگرهار ولایت پر «جکی» نامی سیمه کی وسله وال جهاد پیل کړ د شهید ورور «ادم خان» تر قومانده لاندی یی د جکی ، و زیر و او سرخرو د په سیمو کی په ډیرو جگړوکی گډون وکړ او د سروبی د ولسوالی په جنگ کی یی د مجاهد ورور «زاهد» تر قومانده لاندی په بریالیتوب سره و جنگید ، د ذکر شو و ورونو په مشوره یی د ۱۳۵۸ کال د حوت په میاشت کی د خپلو مخلصو مجاهد و ورونو په کومک د کڅ جبهه جوړه کړه د کڅ او قرغیو شاو خوا سیمی ئی له کمونستا نوڅخه پاکی کړی و روسته یی د قرغیو په ولسوالی باندی څوځله برید و کړ چی په یوه برید کی نوموړی په سینه باندی ټپی شو همدار از د سرخکانو او درو نتی ترمنځ یی د کابل ـ جلال آباد په لویه لاره باندی د ملحد دولت او د هغوی د بادا رانو په فوځی کاروانو نو باندی ډیر بریدونه وکړل په هر برید کی به یی د دښمن له قواؤ نه څو ټانگونه او نقلیه وسیلی و بجاړولی.

شهید ورور سرشار د قوی ایمان ټینگی ارادی او ښو اخلاقو خاوند ؤ د جهاد په ډگر کی ئی ډیوه برجسته او غښتلی قوماندان په توگه تبارز وکړ له دښمن څخه یی هیڅوخت تیښته نه کوله د مجاهدینو د تنظیم په برخه کی یی خاص مهارت درلود په هغه برسیره په شعر او شاعری کی یی ښه استعداد درلود د ده ځنی انقلابی شعر و نه د «مجاهد آوازه» په کتاب کی هم چاپ شوی دی.

په هغه نښته کی چی د ۱۳۵۹ کال د عقرب په پنځمه د نوموړی جبهی د مجاهدینو او د روسی قو او ترمنځ د کڅ د پروټ په سیمه کی و شوه روسی قواو ته زیات تلفات و اوښتل دری تنه د اسلام د لاری مجاهدین شهیدان شول (انا لله و انا الیه راجعون) او د سرشار ورور دلاس گوتی هم ټپی شوی څه موده و روسته یعنی په ۱۸-۸-۱۳۵۹ نیټه روسی قواو د تور غره د کڅ جبهه ترسخت یرغل لاندی ونیوه چی د اجگړه د ده د ژوند و روستی اوتر ټولو سخته جگړه وه او په ډیر زیات تعداد روسی فوځونو د زیات شمیر ټانکونو ، زرهپو شونو ، هلیکو پترو او جیټ الوتکو په حمایه هغه سیمه تراور لاندی ونیوه او محاصره یی کړه خود اسلام د سرتیرو له خوا ور سره په ټینگه مقاومت و شو او د دښمن قواوی تیښتی ته مجبوری شوی د هغی ورځی په سبا (د عقرب په ۱۹) د دښمن فوځونو د کڅ جبهه له دریو خو او څخه تر برید لاندی ونیوه او سخته جگړه و نښته او د تیری ورځی په شان د دښمن قواؤ ته زیات تلفات و ورسیدل چی ددوه ورځنی جنگ په نتیجه کی د دښمن (۱۳۰۰) تنه فوځیان و وژل شول او د جنگ په دو همه ورځ (په ۱۹-۸-۱۳۵۹ نیټه) د اسلام دغه اتل قوماندان له ۲۱ تنه مجاهدینو سره دزیات مقاومت کولونه و روسته د شهادت لوړ مقام ته ور سید.

(انا لله و انا الیه راجعون).

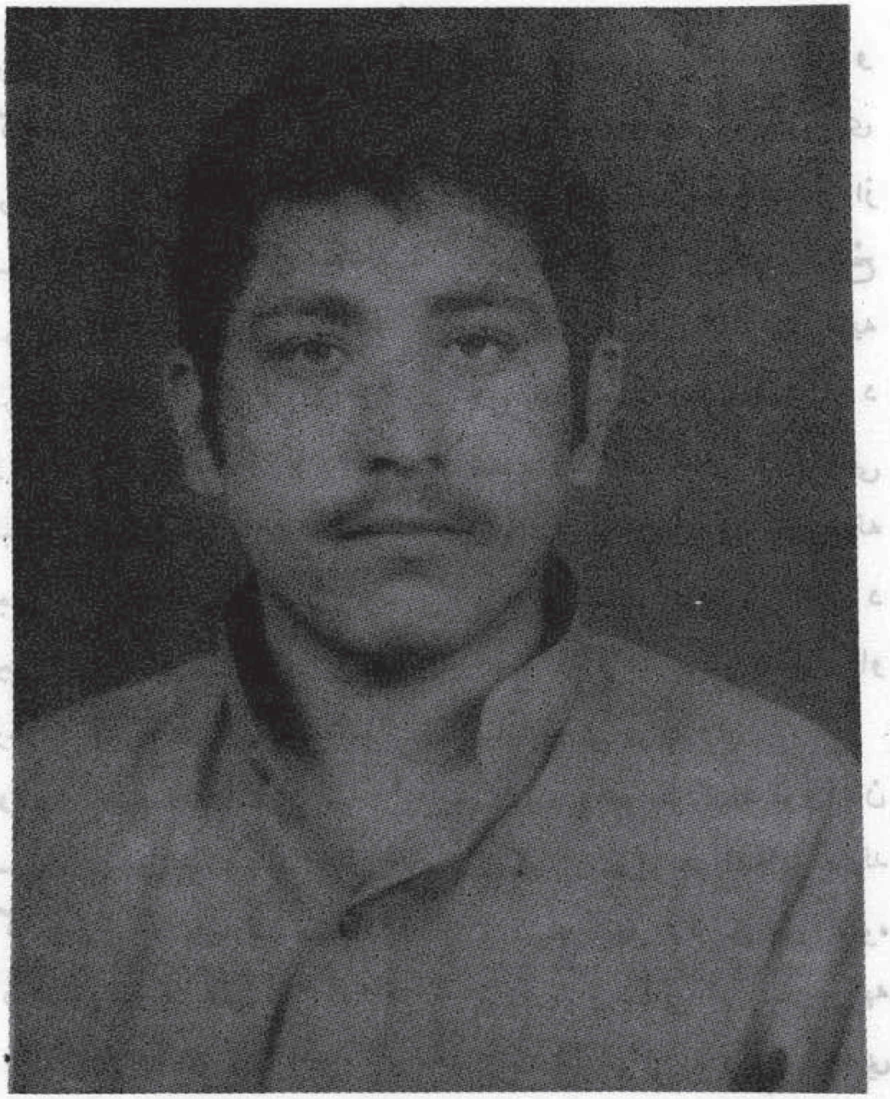

«خوشال» خوشاله شو ،

خو !

د ډېرې و غمول .

د افغانستان د روان اسلامي انقلاب د ډېرو تاريخي او سياسي لاسوند و نوا و دستاويزونو له مخې په ايمان، عقيده ، ميړانه او اخلاص پيل شوي او په بشپړبري انشاءالله پای‌ته رسيدونکی دی .

ترڅوچي د افغانستان د مؤمن ملت د ذهن په کرونده کې د سربښندنې ، هوډ ، دټولنيزوناخوالو د ذغم ، او اسلامي قيادت بوټي ناندوي ، ترهغې د اسلامي انقلاب د بې لارې کيد و اټکل قدري هم ناشونې دی ، او ترڅوچي زموږدسر تيرو مجاهدينو په ارادوکې د «سعادت پر شهادت گټنې» تصور زرغون وي ، ترهغې به دا ملت په بشري ټولنوکې سرلوړی او مخکښ وي .

د افغانستان پر اسلامي خاوره، دوينې تويېدنې شهکار څه د کال دوو ، ياڅوکالو خبره نده ، بلکې دلته د عقيدې د اتاند بوټي له پېړيو راهيسې په وينو پايېدلې راغلي دی ، البته د وينې تويېدنې کيفيت وخت پر وخت سره بېلابېل و ، د اوينې کله د جبارانو ، طاغوتيانوا و اسلام د ښمنو و اکمنانو په سياه چالونوکې تويې شويدی ، کله په سره سنگر کې او کله يې د بې کورۍ ، بې کسۍ اوبې و سۍ په ترڅ کې څمکه سره کړيده ، غايه او نصب العين صرف يوو او يو به وي .

زموږ د شهيدانو د کاروان د جهادي تاريخ د زرين باب يوه پانه هم د «خوشال» شهيد د ځوانيمرگ ژوندانه د رامې د که کړه .

يوه مقوله غوندې ده ، چې : «الاسماء تنزل من السماء».

داته د «خوشال» د اخلاق حيثيت د تللو پروخت هميشه دغه مقوله سترگو سترگو ته کېږي چې يره ! دغه نوموونه به رښتياله اسمانه راکوزيږي ياڅنکه ، «خوشال» د داسې «اسم بامسمی» د شخصيت خاوندو.

«خوشال» له ننګيوويشت کاله مخکې د کامې په کندې کې وزيږيد ، د کورنۍ د اخلاق حيثيت او تربيوی چاپېريال په باب يې همدومره پس دی چې کورنۍ يې پردومره اخلاقي او اسلامي معيارونو ولاړه وه ، چې دې يې ترور و ستې شيبې همداسې د اسلامي اخلاقوپه گڼه سمبال وروزه .

په (غالبا) ۱۳٤۷ هـ گی د میاشتر لومړنی ښوونځی پخپلو شاگردانوکی و شمیره ، دلومړنیو زده کړو ترپای ته رسونی و روسته پری د کامی مراد علی لیسی خپله علمی ځولی خوره اوغوړوله ، اودزده کړی پدی ټول دوران کی یی د یوه و تلی او وځار (ممتاز) شاگرد په توگه تبارز وکړ ، اوتر ۱۳۵۸ کاله یی ځان دولسم ټولگی ته رار سولی و ، چی د هیواد پر سیاسی اسمان د الحاد ، وریځی راخوری شوی وی ، ده د خپلی روحانی ارتقاء د مخنیوی له ویری د علم دغه دولس کلنه خواری سرساتی پریښوده ، او د فراغت سند اخیستل ورته نور عار ښکاریده.

لا به دلیسی په نهم لسم کی وچی دکورنی ترغیب له مخی یی د درسی پروگرامونو په لړکی د اصیل اسلامی فرهنگ اذان په غوړکی شو ، بیایی نو هغه د چا خبره د «لمد و ختولړی او بهبس وی» خپله مینه او استعداد پدی لارکی پوره ، پوره وگمارل ، او د همدغه خدای ورکړی جوهر له مخی هغه (شهید) پردی پوخ باور در لود ، چی د اسلام صوری او تطبیقی حیثیت لپاره اسلامی اخلاق بنیادی ټکی دی هغه ځان د رسول الله(ص) د دی وینا : «په ورین تندی ستری مشی جاریه صدقه ده» مصداق گانه څکه خو به یی هیچاته هم تندی نه و غوټه کړی . او همیشه به مسیده .

پر اسلام او مسلمانا نود هغه د زهیر تیا لپاره زماد هغی ورځی خاطره نه هیریږی چی د کامی پر مفتوحه او لسوالی روسانو لومړی ځل پر مجاهدینو بې کرکی بمباروکړ ، او پراولسی مستضعفا نـــوبی تټر ښه یخ کړ ، خلکو په جوماتونو کی د مجاهدینو لپاره د خدای به دربارکی لا سونه اوچت کړی وو ، «خوشال» ساه نیولی او غریونیولی ماته را غاړی ووت او د مجاهدینو در د اوخوا خوړی یی په کوکو او یوځو سو و ساند و جوته کړه .

ترڅوچی تری کیدای شوه په خلاص مټ یی شپه ورځ د مجاهدینو په هر رنگ خدمت کی ځان خولی خولی کړ ، خوځه وخت چی پری د کلی اولس د یره د ستوگنی لپاره را تنگه شوه ، نود هماغه ۱۳۵۸ په پای کی یی دهجرت سترسالت ترسره کړ

د لته هم د آرام لپاره نه و راغلی ، څه چی تری کیدای شول، او څه چی ورته د مسلمانا نو په گټه ښکاریده ، غاړه یی تری و نه غړوله ، کله د اسلامی تحریک په اداری ځانگوکی بوخت او کله نظامی فعالیت کړی کله د مجاهدینو د سمبالښت چاری ، اوکله پخپله یوسمبال مجاهد.

دی ټولو ستومانیو او غورځو پر ځوزیات دوام و نکړ او نوره به پاک خدای ته د ده د دی هلوځلو ادامه منظوره نه وه ، نود ۱۳٦۱ هـ د قوس دمیاشتی په دولسمه د شیوی په گوریک کی یوی داړه ماری دلی په ډیره بی رحمی او سبعیت د خپل بوځوان تروړزی اویو سپین ږیری ساما په گډون په شهادت و رساوه.

ارو ادی ښاده وی

(انا لله و انا الیه راجعون)

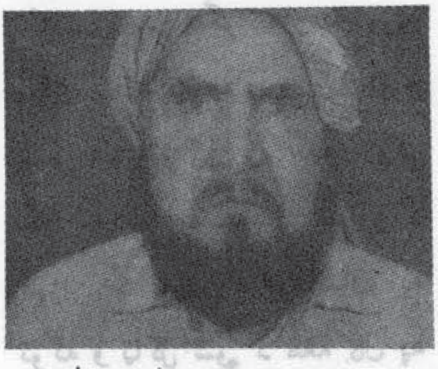

شهید وروز ممو خان

د حسن خان زوی د غزنی ولایت د قره باغ ولسوالی د حاجی جوښک د کلی اوسیدونکی یو تکړه او مخلص مبارز ؤ د اسلام د لاری له مجاهدینوسره یی ډیری منډی تړی وکړی په ۱۱-۲-۱۳٦۲ نیته دروس دیرغلگرو قواو لهخوا ونیول شو او په شهادت ورسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

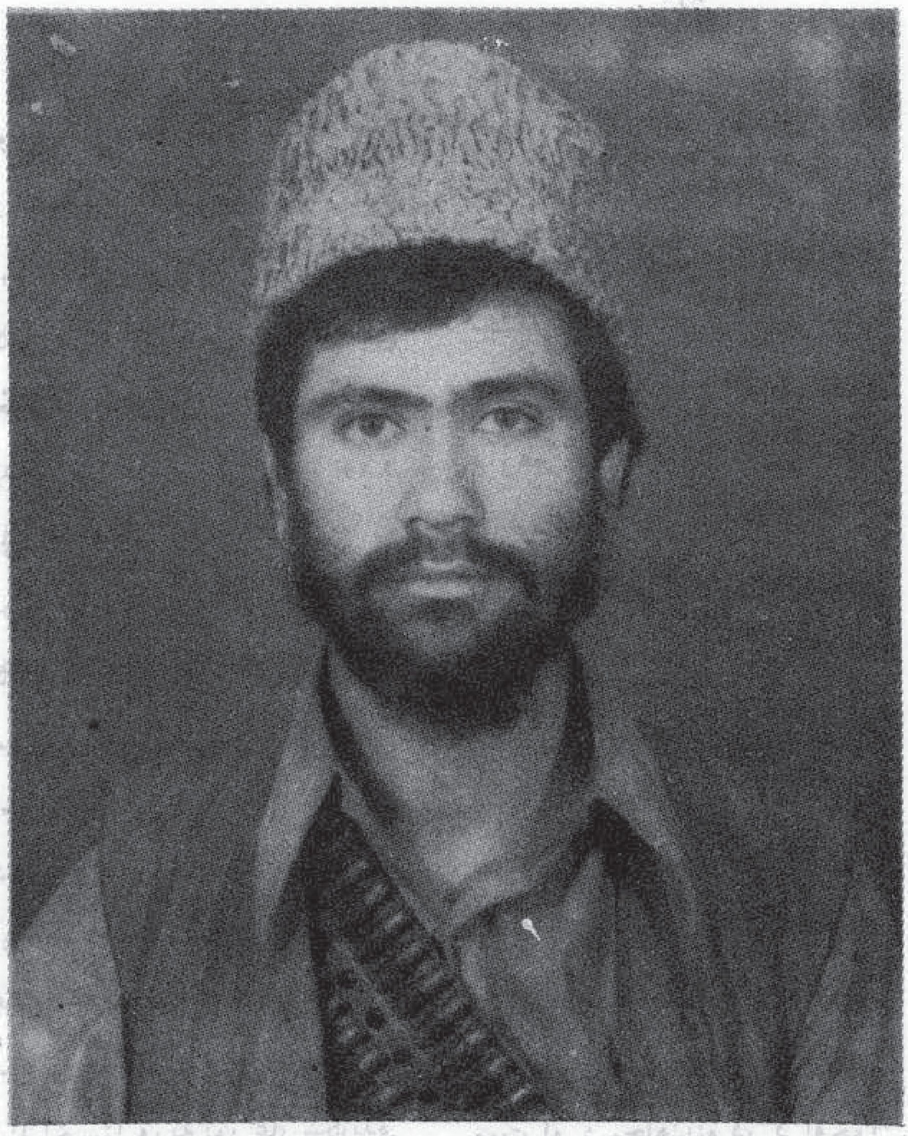

د شهید فیصل سوانح

شهید ورور فیصل چی اصلی نوم یی «قتلی» دی د سید گل خان زوی د کابل ولایت د سروبی ولسوالی د خاص تهزین په لوی کلی کی په ۱۳٤۱ هـ ش کال زیږیدلی دی.

لومړنی زده کړه یی د تهزان په لومړنی ښوونځی کی سرته ورسوله وروسته د کابل په عربی دارالعلوم کی شامل شو خو کله چی د ولسم ټولګی ته ورسید په افغانستان کی دهری رژیم رامنځ ته‌شو نو زده کړه یی پریښوده او په ۱۳۵۸ کال یی په وسله وال جهاد لاس پوری کړ په لومړی ځل کی د ننګرهار د توری بوری محاذ ته ولاړ او په ډیرو جنګی عملیاتو کی یی ګډون وکړ څه موده وروسته د سروبی د تهزین د جبهی د قوماندان په توګه و ټاکل شو د هغه کال په ژمی کی چه په کابل کی واوره پرته وه نو دی د خپلو مجاهدینو سره د سرخکانو سیمی ته ولاړ او په څیړی کی یی د کابل جلال آباد په لویه لاره باندی د دهری رژیم د فوځونو د کاروانونو مخی ته سنګر ونیو او په خپلو بریدونوکی یی ډیر ملحدین له منځه یو وړل او د هغوی وسایط یی ویجاړ کړل، د ژمی په پای کی بیرته تهزین ته ولاړ هلته یی د سروبی د ولسوالی په لیسه، د کابل د شیوه کیو په صحی روغتون، د شیوه کیو په لیسه، د بګرامیو د مرغداری په فابریکه د ببرک «روس مل» د کور په شمول په څنو کوروټو باندی ګوریلا یی بریدونه وکړل او ډیر کمونستان یی د خپلو شومو اعمالو په سزا ورسول. له هغه وروسته د پغمان د جبهی قوماندان مجاهد ورور عبدالحق او شهید ورور ضابط عبدالحلیم سره دپغمان سیمی ته ولاړ او هغه ځای یی د کمونستانو له موجودیت څخه پاکه کړه.

همدارنګه د اسلام د لیاری دغه پیاوړی قوماندان د خپلو مجاهدینو ورونو په کومک ډیر ځله د کابل او جلال آباد په لویه لاره باندی د تور سرک په سیمه کی د سره استعمار او د هغوی د مزدور رژیم په فوځی کاروانونو باندی بریدونه وکړه او دښمن ته یی اجازه نه ورکوله څو د ننګرهار، لغمان او کنړ د ولایتونه د مسلمانو خلکو دوژلو

او زورولو لپاره هغو ولایتونو ته ولاړ شي د ماهیپر د بریښنا په ستیشن یې برید وکړ او هم یې کله کله د پلچرخي محبس ، د بتخاک شاو خوا سیمی او د کابل د بالا حصار په برخه کې د کمونستانو هډې تر برید لاندې نیولې.

په پای کې ئې په ۱۳۶۲-۳-۱۸ نیټه د ماهیپر او پلچرخي ترمنځ د سپین خوړ په برخه کې د روسي قواؤ په یوه لوی کاروان باندې چې له جلال آباد څخه کابل ته روان وبرید وکړ او له سهار څخه تر ماښام پورې جګړه روانه وه د کفر د قواؤ څخه پنځلس عرادې ټانکونه او نقلیه وسیلې ویجاړې شوې ، له اتیاؤ څخه زیات روسان ووژل شول اوزیات شمیر یې ټپي شول په دغه وخت کې نومیالی ورور فیصل له دریو نورو تکړه مجاهدینو سره یوځای د شهادت لوړ مقام ته ورسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید ورور دینار د حاجي سید محمد زوی د پکتیا ولایت د زرمت دولسوالی دمینزواوسیدونکی ؤ نوموړی د ترهکی د ملحد رژیم د رامنځ ته کیدونه وروسته په وسله وال جهاد لاس پورې کړې او د زرمت غازیکوت د جبهې

یو تکړه او فعال مجاهد په توګه یې په ډیرو چریکي بریدونو کې برخه اخیستې ده په وسله وال جهاد برسیره له هیڅ ډول مالي کومک څخه یې هم دریغ نه کاوه. دغه ورور په ۱۳۶۱-۸-۳۰ نیټه د روسي یرغلګر پوځ د یوه کاروان له خوا د ګردیز زرمت په لاره باندې د شهادت لوړ مقام ته ورسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید ورور نظر ګل « خالد » د صاحب ګل زوی د لغمان ولایت د نورستان د ولسوالی اوسیدونکی یو تکړه او سرتیری مجاهد ؤ په ۱۳۵۸ کال د نورستان د ولسوالي د جبهې د قوماندان په توګه وټاکل شو په ډیرو جګړو کې یې برخه واخیسته په پای کې په ۱۳۶۱-۱۱-۳ نیټه د علینګار ولسوالي دهادر په پوسته باندې د یوه برید په ترځ کې له هغه وروسته چې (۸) تنه ملحدین یې ووژل په خپله د ۳۵ کالو په عمر شهید شو.

(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید ورور بشیر خان د عبدالقیوم زوی د کندهارولایت د سیر سرخ اوسیدونکی د اسلام د لارې یو تکړه مجاهد ؤ چې د افغانستان د روان اسلامی‌جهاد له پیل څخه یې په وسله وال جهاد لاس پورې کړې او په ډیرو چریکي بریدونو کې یې ګډون وکړ په پای کې په ۱۳۵۸ کال د لوی اختر په شپه د دین د دښمنانو له خوا په شهادت ورسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

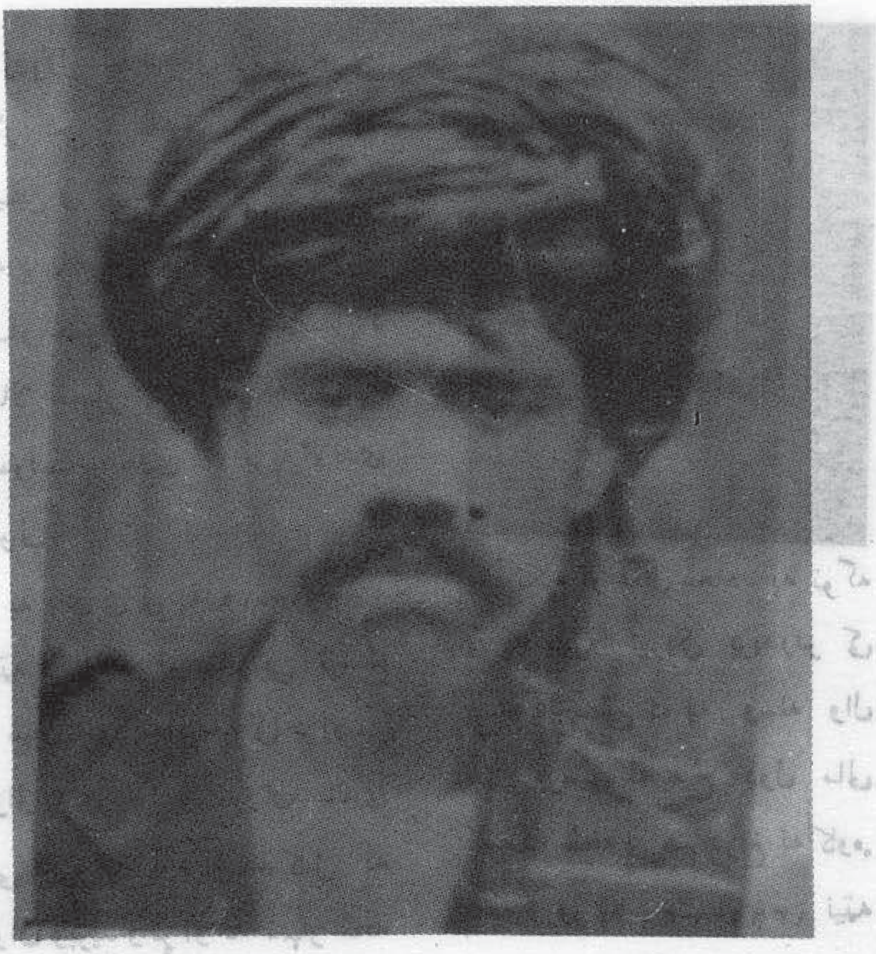

شهید عبدالرؤف د موسهی د جبهی قوماندان :

شهید ورور عبدالرؤف د حاجی عبدالغفور زوی په کال ۱۳۳۰ د کابل ولایت د چهار آسیاب د ولسوالی د موسهی د چهار سو کلی په یوه متدینه او مسلمانه کورنی کی د نیاته راغلی دی کله چه په افغانستان کی په کال (۱۳۵۷) د روس غلامانو په یوه توره او کرغیړنه کو دتا لاس پوری کړ او کمونیستی حکومت منځ ته راغی مجاهد عبدالرؤف د خپل ورور حاجی عبدالغنی سره یوځای د خپلی ایمانی جذبی په اساس په ډیره سینه او اخلاص په مقدس وسله وال جهاد پیل و کړ چه په ډیرو ګړیلائی او جبهه ئی جنګونوکی ئی زیات داخلی او خارجی دښمنان د دوزخ کندی ته ولیږل دا مجاهد د ډیری تجربی او په جنګی تکتیکونوکی د مهارت په اساس د موسهی د جبهی د نظامی آمر په توګه و تاکل شو چه د موسهی د جبهی مجاهدینو د ده د قوماندی په رناکی زیاتی کامیابی لاس ته راوړی خو کله چه په (۱۳-۲-۱۳۶۰) نیته د موسهی د مجاهدینو په مرکز روسانو او د دوی نوکرانو ناڅا په یرغل و کړ او د مجاهدینو د مقاومت په اثر ډیر روسان او د دوی غلامان و وژل شول په آخرکی دغه ورور عبدالرؤف له یو زیات شمیر غښتلو مجاهدینو سره یوځای د شهادت لوړ مقام وگاټه (انا لله و انا الیه راجعون).

شهید ورور امان الله چی په بابک مشهور ؤ د عبدالله زوی د کندهار ولایت د پنجوایی

د ولسوالی د زلخان د کلی اوسیدونکی ؤ نوموړی په ۱۳۵۷ کال وسله وال جهاد پیل کړ او په ډیرو چریکی بریدونوکی یی ګډون وکړ دغه سرتیری مجاهد په ۲۲-۷-۱۳۶۱ نیته د نظرخان د باغ په برخه کی د یوه برید په ترڅ کی دهاوان د فیر په ذریعه ټپی شو خو کله چی جوړ شو بیرته یی په جهاد لاس پوری کړ په پای کی په ۲۷-۱۲-۱۳۶۱ نیته د جمعی په ورځ کله چی د نورو همسنګرو ورونو سره د کندهار هوایی ډګر ته نیژدی د دښمن د قواؤ له خوا کلا بند شو د ډیر مقاومت کولو نه وروسته د شهادت لوړ مقام ته ورسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید حاجی عبدالغنی د موسهی د جبهی عمومی آمر

د حاجی عبدالغفورزوی چه په کال ۱۳۲۸ کی د کابل ولایت د چهار آسیاب د ولسوالی د موسهی د چهار سو کلی په یوه دینداره کورنی کی فانی د نیاته سترگی پرانستلی دی محترم حاجی صاحب د خپل عمر په اوږدو کی همیشه د حق او عدالت پلوی او د باطل او خیانت سره قاطعانه مقابله کوله په تیره خوکله چه په کال (۱۳۵۷) په افغانستان کی یو دهری او کمونیستی حکومت منځ ته راغی دازړور مجاهد په ډیره میرانه او صداقت د اسلامی جذبی په اساس د عملی او وسله وال جهاد په ډگرکی و درید او ډیر ژرئی د خپلی زړورتیا ، ښه دیانت او اخلاص په وجه د مجاهدینو او عامو خلکو په منځ کی زیات محبوبیت ترلاسه کړ چه په نتیجه کی د چهار آسیاب د ولسوالی د عمومی آمر په توگه و ټاکل شو هغه وچه د داخلی او خارجی دښمنانو په زړونویو نوی او مهلک داغ پیدا شو داځکه چه ده د کابل په ښار کی دننه خپلو گوریلایی عملیاتو ته په ډیره مد برانه توگه دوام ورکړاوهم یی د کابل او لوگر په زیاتو جبهه ئی جنگونوکی فعاله برخه و اخیسته او کامیابی ئی ترلاسه کړه خوکله چه په کال ۱۳۶۰ د ثور د میاشتی په (۱۳) نیټه روسانو د موسهی په قرارگاه وحشیانه او بی رحمانه یرغل وکړ او ځلور ورځی د دغه قهرمانو مجاهدینو له سخت مقاومت سره مخامخ شول په نتیجه کی نیژدی ۱۹۰۰ تنه‌روسی یرغلگر عسکر او د هغوی‌غلامان د خپلو فاسد و اعمالو په جزا ور سیدل خو په پای‌کی حاجی‌عبدالغنی له خپلو ځلورو ورونو او (۷۰) تنه مجاهدینو سره د شهادت لوړ مقام ته ور سیدل (انا لله و انا الیه راجعون) .

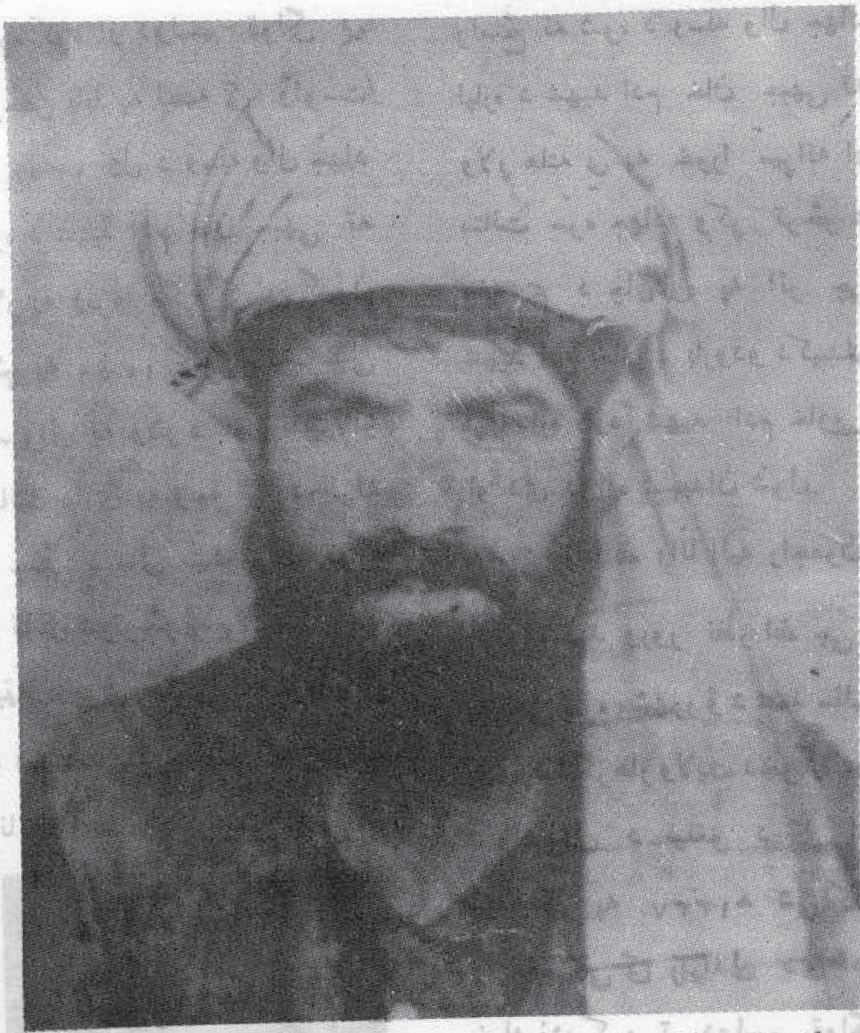

شهید ورور ذوالفقار د گلزار زوی د کابل ولایت د سروبی ولسوالی د آصف خیلو په کلی کی په کال ۱۳۳۰ه ش کی زیږیدلی لومړنی زده کړه یی د سروبی په

منځی ښوونځی کی سرته و رسوله د هغه و روسته د چهار آسیاب په لیسه کی شامل شو هلته یی تر یوولسم ټولگی پوری زده کړه

بشپړه کړه او دولسم ټولگی یې:
د رحمن بابا په لیسه کې ولوست
په ۱۳۵۸ کال د وسله وال جهاد
لپاره د شهید آدم خان جبهې ته
ولاړ په ډیرو جګړو کې یې ګډون
وکړ په ۱۳۵۹ کال بیرته خپلې
ولسوالۍ ته ولاړ د هغې تقوی او
امانت دارۍ په وجه چې یې لرله
د جبهې د مالي مسئول په توګه
و ټاکل شو ترڅو په ۱۳-۳-۱۳۶۰
نیټه د یوې جګړې په جریان کې
د شهادت لوړ مقام ته ورسید
انا لله و انا الیه راجعون).

شهید ورور قاري سیف الرحمن

چې اصلي نوم یې مرجه خان دی
د ګل رحمن زوی د ننګرهار ولایت
د کبیر کاریز د کلي اوسیدونکی ؤ
ده لومړی د دیني علومو په زده
کړه پیل وکړ خو د قرآن کریم
د حفظ سره یې ډیره مینه درلوده
د جلال آباد د حفظ القرآن
په مدرسه کې شامل شو او په
اوو(۷) کالو کې یې قرآن کریم حفظ
کړ کله چې دغوایي کرغیړنه کودتا

رامنځ ته شوه د وسله وال جهاد
لپاره د شهید ادم خان جبهې ته
ولاړ هلته یې په خورا میړانه او
متانت سره جهاد وکړ ترڅو د
هغه بم د چاودنې په اثر چې
شهید ادم خان د بارودو دکیښلو
لپاره اره کاوه شهید ادم خان
او دی دواړه شهیدان شول.
(انا لله وانا الیه راجعون)

. شهید ورور نظر الله چې
په لعلي سره مشهور ؤ د محمد سالم
زوی د ننګرهار ولایت دخوګیانیو
د ولسوالۍ د قیلغو د کلي او
سیدونکی په ۱۳۳۷ه شي کال
په هغه کلي کې زیږیدلی دی ده
خپله زده کړه تر دولسم ټولګي
پورې د ملکیار هوتک په لیسه کې
بشپړه کړه نوموړی په افغانستان
کې د دهری رژیم رامنځ ته کیدو
نه و روسته وسله وال جهاد پیل
کړ او په ۱۳۵۹ کال یې کورنی
پاکستان ته مهاجره شوه او ده
خپل جهاد ته په ډیره میړانه سره
دوام ورکړ په ۱۷-۳-۱۳۶۲ نیټه
د ملحد دولت یوه قوه دخوګیانیو
د ولسوالۍ د بیا فعاله کولو په
منظور هلته راغله خو مجاهدینو یې
په میړانه سره مقابله وکړه په
پای کې په ۱۹-۳-۱۳۶۲ نیټه د
وزیرو د ژوري په کلي کې نظر الله
له دری تنو نور و مجاهدینو سره

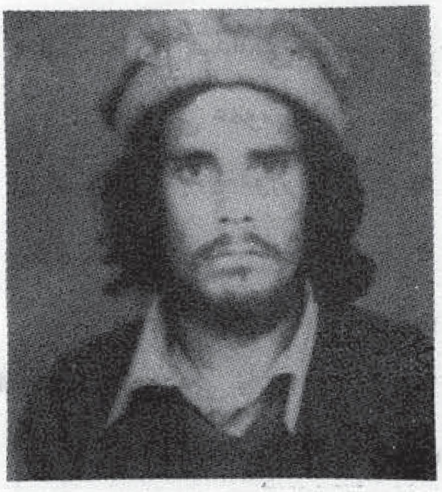

د شهادت لوړ مقام و ګاټه
(انا لله و انا الیه راجعون).

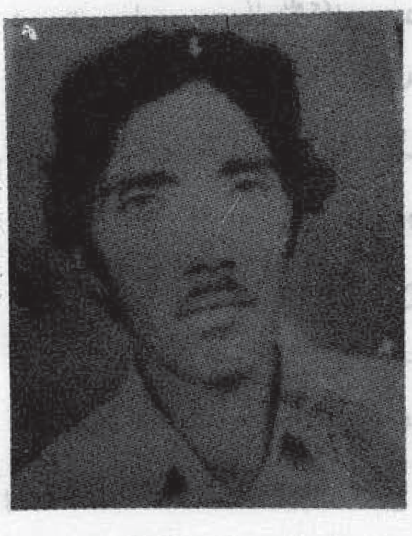

شهید ورور زر محمد د کشمالي
ګل زوی د ننګرهار ولایت د
کامې ولسوالۍ د ماما خیلو په کلي
کې په ۱۲-۵-۱۳۳۴ه ش کال
زیږیدلی دی لا د ځوړو کلو نه ؤ
شوی چې مور او پلار یې وفات
شول او دی یتیم پاته شو نوموړی
د ښو اخلاقو خاوند ؤ د دهری
رژیم په رامنځ ته کیدو سره یې
وسله وال جهاد پیل کړ او د سر
ګروپ په توګه به یې وظیفه
اجراء کوله په پای کې په
۱۲-۱-۱۳۶۰ نیټه د روسي پرا
شوتي قواؤ سره د جګړې په

ترخ کی له هغه و روسته چی
یوه هلیکو پتر الوتکه یی راو غور
څوله د دښمن د زهری بمونو د
استعمال له کبله د ۱٤ کسو
مجاهدینو سره د شهادت لوړ مقام
ته ورسید (انا لله و انا الیه
راجعون) .

شهید ورور غلام حسین
د قادر خان زوی په ۱۳٤۸ کال
د ننګرهار ولایت د هوایی ډګر
په سیمه کی زیږیدلی دی ده د
۱۳۵۷ کال د غوایی د کرغیړنی
فاجعی د راتلونه وروسته وسلوال
جهاد پیل کړی او د دښمن قواؤ
ته یی غاښ ماتوونکی ګذارونه
ورکړی دی ترڅو په
۱۳۶۱-۱۱-۲۹ نیټه د ګردی
کڅ په سیمه کی د دهری رژیم
د فوځونو د یوه یرغل په نتیجه‌کی
په شهادت ورسید .
(انا لله وانا الیه راجعون)
شهید ورور امیر محمد د
غزنی ولایت د قره باغ ولسوالی
د بشیر د کلی او سیدونکی ؤ

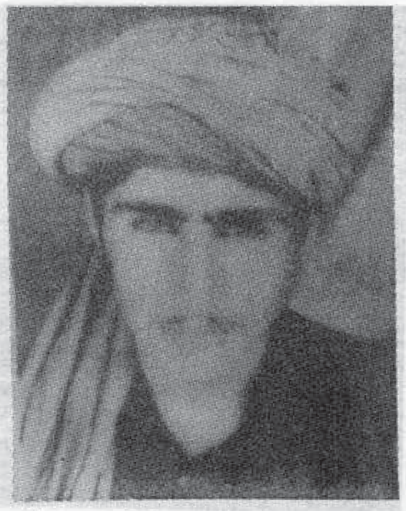

نوښوری د اسلام د لیاری یوتکړه
او په اسلام او قرآن مین مجاهد
ؤ چی د روان اسلامی جهاد په
شروع کی یی وسله په غاړه کړه
او سنګر ته ولاړ دراکټ لاینچر
په ویشتلو کی ماهرؤ او په ډیرو
چریکی بریدونو کی یی ګډون وکړ
په پای کی په ۱۳۶۲-۲-۱۱
نیټه د ماجد رژیم د یوی لوئی
قوی د حملی په ترڅ کی د زیات
مقاومت کولونه وروسته د قره
باغ په ولسوالی کی شهید شو
(انا لله و انا الیه راجعون).

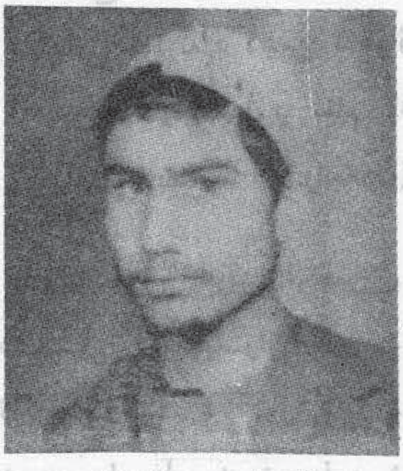

شهید ورور فتح محمد د
فیض محمد زوی د کندهار ولایت
د پنجوایی د ولسوالی د محله
جات د ګوشخانی د کلی اوسیدونکی
ؤ نوموړی په کوچینوالی کی د
ښو اخلاقو خاوند ؤ د دینی
علومو زده کړه یی ترلسم ټولګی
پوری په محمدیه مدرسه کی
بشپړه کړه له هغه وروسته ددهری
رژیم د مظالمو او غیر اسلامی
اعمالو په وجه دی مجبور شو
چی مدرسه پریږدی په افغانستان
باندی د روسی قواؤ مستقیم تیری
نه وروسته یی وسله وال جهاد
پیل کړ ترڅو په ۱۳۶۱-۱۲-۲۷
نیټه د جمعی په ورځ د کندهار
د هوایی ډګر په سیمه کی د روسی
قواؤ له خوا د یوی جګړی په
ترڅ کی شهید شو.
(انا لله وانا الیه راجعون)

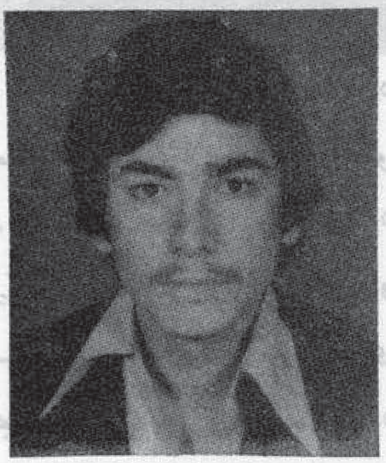

شهید ورور محمد عثمان
د حاجی بابا خان زوی د ننګرهار
ولایت د سرخرو د ولسوالی د
امرخیلو په کلی کی په ۱۳٤۱
کال زیږیدلی دی لومړنی زده کړه
یی د امرخیلو په لومړنی ښوونځی
کمتوسطه دوره یی د عزیز خان
د کڅ په منځنی ښوونځی کی

او دلیسی دوره ې د ننگرهار په
لیسه کې بشپړه کړه له هغه وروسته
یې وسله وال جهاد پیل کړ دی
د سید محمود «حیرک» له مخلصو
مجاهدو وروڼو څخه و چې په
۲-۱-۱۳۶۰ نیټه د بهدیالی په‌سیمه
کې له روسی قواو سره د یوی
جگړې په ترځ کې شهید شو.
(انا لله و انا الیه راجعون).

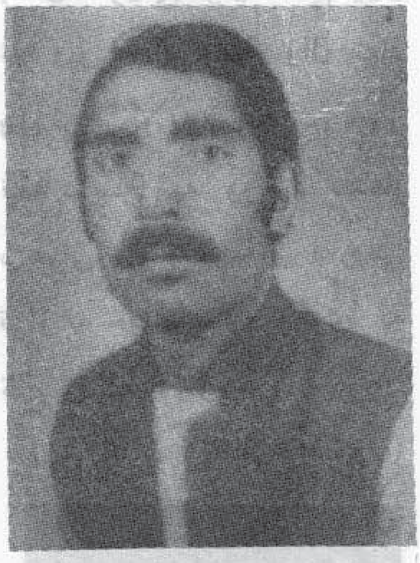

شهید ورور نذیر جان د
حاجی موسی خان زوی د وردگو
د ولایت د چک د ولسوالی د
بیک سمند د سرفراز د کلی او
سیدونکی یو غیرتی او سر تیری
مجاهد و چې په کال ۱۳۵۹ د
روژې په خوار لسمه نیټه د دښمن
د قواو د مقابلې په ترځ کې د
خپلو د وروڼو غلام سخی او
محمد ظاهرخان او وراره محمدیوسف
خان سره یو ځای شهید شو
(انا لله و انا الیه راجعون).

شهید ورور شیرو جان د
الله میر زوی د غزنی ولایت د

قره باغ د روښان په کلی
کې په ۱۳۰۸ هـ ش کال دنیا
ته سترگی پرانیستی چې وروسته
ئې د زابل ولایت ته له خپلی
کورنی سره کوچ کړی دی او هلته
د ډمد په کلی کې او سیدل که
چې د ثور ناولی فاجعه رامنځ ته
شوه پاکستان ته یې هجرت وکړ
او څه موده وروسته بیرته‌نوموړی
سیمی ته ولاړ او په وسلوال
جهاد یې لاس پورې کړ ترڅو په
۲۳-٤-۱۳٦۱ نیټه د روژې په
۲۱ ورځ د زابل ولایت د دروازگی
د تهانې خوا ته د دښمن د قواو
له خوا د شهادت لوړ مقام ته
ورسید. (انا لله وانا الیه راجعون)

شهید ورور عزیز الرحمن
دشمیـــلی د شهنواز زوی د
ننگرهار ولایت د کوز کنړ د
خیوی ولسوالی د دره نور د
علاقه داری د املی د کلی او
سیدونکی په ۱۳٤٥ هـ ش کال په
نوموړی کلی کې زیږیدلی دی په

۱۳٤۷ کال د دره نور په لومړنی
ښوونځی کې شامل شو خو په
۱۳۵۷ کال یې زده کړه نیمگړې
پریښووده او په وسله وال جهاد
یې لاس پورې کړ په اول کې د
شهید مولوی عبدالمتین په جبهه
کې د سلیمان په غره کې اوسیده
او په ۱۳۵۹ کال د دره نور
علاقه داری د بهدیالی په سیمه کې
د قاضی سید احمد خان جبهې ته
ولاړ په ډیرو جگړو کې یې گډون
وکړ او دښمن ته یې زیات ځانی
تلفات واړول نوموړی په شهادت
مین و که څه هم د ۱۳٦۱ کال
دروژې په میاشت کې یوځل تپی
شوخو بیا یې هم سنگر پرینښود
په ۲۰-۷-۱٦٦۱ نیټه پاکستان
ته مهاجر شو خو د جهاد سره د
زیاتې مینې له کبله ډیر ژر بیر ته
خپل وطن ته ولاړ ترڅو په
٤-۲-۱۳٦۲ نیټه د دښمن د
قواو سره د یوی جگړې په ترځ
کې د ۲۲ کلو په عمر شهید شو
(انا لله و انا الیه راجعون).

د شهيد حميد الله پيژندنه

شهيد ورور حميد الله د مولوى عزيزالدين زوى د كابل ولايت د سروبى په ولسوالى كى په كال ۱۳۳٦ كى زيږيدلى دى دينى علوم يې څه ناڅه له خپل پلار څخه ولوستل او په ضرورى مسايلو كى يې معلومات ترلا سه كړل خو د څنو مشكلا تو له كبله يې و نشواى كړاى چې زده كړى ته دوام وركړى مگر له دى سره سره يې د اسلامى تحريك له ورونو سره په ۱۳۵۰ كال كى ارتباط ونيو او په دغه لاره كى يې ډيرى هلى ځلى وكړى كله چې په ۱۳۵۷ كال د افغانستان سياسى قدرت د سره استعمار او كفر مزدورانو په لاس كى ونيو نودى د خپل اسلامى مسئوليت پەاساس مجبور ؤ چې د الحاد په ضد وسله وال جهاد شروع كړى هغه ؤ چې په ۱۳۵۸ كال زمينه ورته برابره شوه او جهاد يې پيل كړ د ده د تقوى ، امانت دارى او نيكى روېې له كبله ؤ چې په ۱۳٦۰ كال د خپلى جبهى د قوماندان په توگه و ټاكل شو ده په ډيرو جگړو كى گدون درلود او په هره جگړه كى به له نوروم‌جا هدينو څخه مخكى روان ؤ. ترڅو په كال ۱۳٦۰ دجدى

په مياشت كى دخپلو جنگى عملياتو په ترڅ كى د هغوسينونو څخه چې د ملحد دولت قواؤ د دوى د مخنيوى لپاره فرش كړى ؤ څنى ى خنثى كړل اوځنى يې په خپله د دولت په ضد استعمال كړل خود دغو عملياتو په دريمه ورځ په داسى حال كى چې هدف ته ور روان ؤ د يوه مين د چاودنى له كبله په ۱۳٦۰-۱۰-۳ نيټه د شهادت لوړ مقام ته و رسيد (انا لله و انا اليه راجعون).

شهيد ورور لعل مرجان

دمحمد جان زوى په كال ۱۳۳۷ هش د پكتيا ولايت د ځاځيو د ولسوالى د ستيا په كلى كى زيږيدلى دى نوموړى د ډير ديانت اوښو اخلاقو خاوندؤ د ۱۳۵۷ كال د ثور د كړغيړنى كودتانه وروسته يې په وسله وال جهاد لاس پورى كړ څه وخت

وروسته هجرت كولوته مجبور شو خو ډير ژر بيرته جهاد ته ستون شو او په مختلفو جبهو كى د دهرى رژيم پر ضد و جنگيد برسيره په هغه ده به تل خلك د

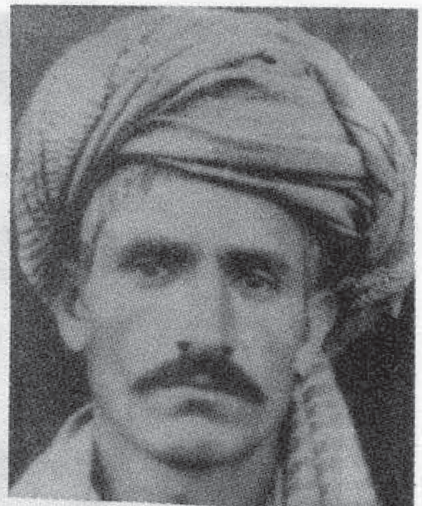

ماسور لعل خان شهید فرزند
محمدعطا خان باشنده و لسوالی
اندراب ولایت بغلان ، که بعد
از مدت ها جهاد مسلحانه به
اثر تکلیفی که در جهاد برایش
عاید گردیده بود بدرجه‌شهادت
رسید .
اناالله واناالیه راجعون .

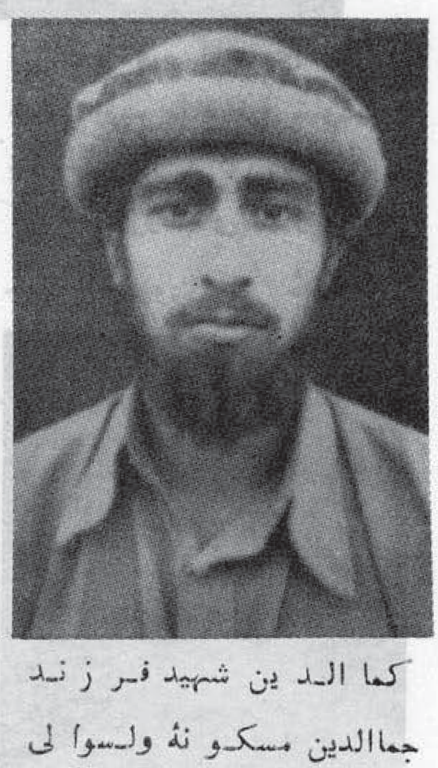

کمال‌الدین شهید فرزند
جمال‌الدین مسکونه ولسوالی
کامدیش که بتاریخ
۱۵ — ۱۰ — ۱۳۶۱ بدرجهٔ
شهات رسید.اناالله‌واناالیه راجعون

مولوی عبدالظاهر ولد
عبدالوهاب مسکونه کاریز کبیر

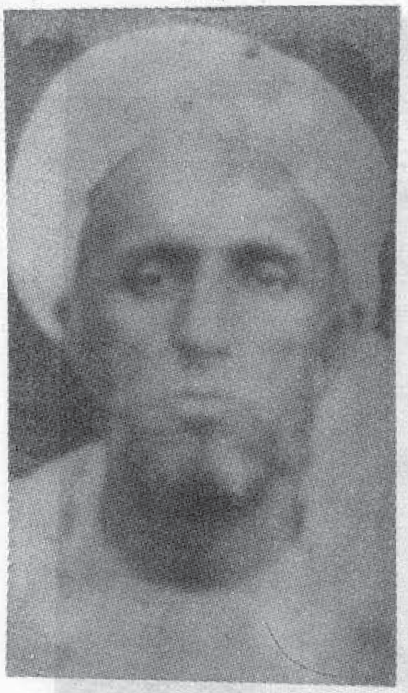

ولایت ننگرهار که باآمدن
روسها دست بجهاد مسلحانه زد
بالاخره‌بتاریخ ۱۳۶۱/۱۱/۲۹
دریک جنگ خونین علیه روسها
بدرجه شهادت نایل شد .
اناالله واناالیه‌راجعون .

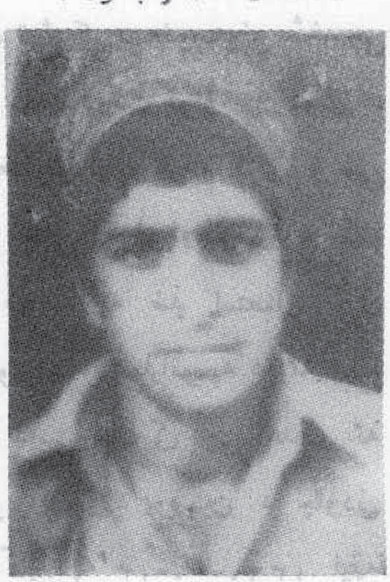

عبدالزاهد ولد شهید مولوی
عبدالظاهر مسکونه کاریزکبیر
ولایت ننگرهار که بتاریخ
۲۹/۱۱/۱۳۶۱ دریک نبرد
خونین علیه روسهائی اشغالگر
وکارملی در منطقه گردی کچ
ولایت ننگرهار بدرجه شهادت
رسید . اناالله واناالیه راجعون .

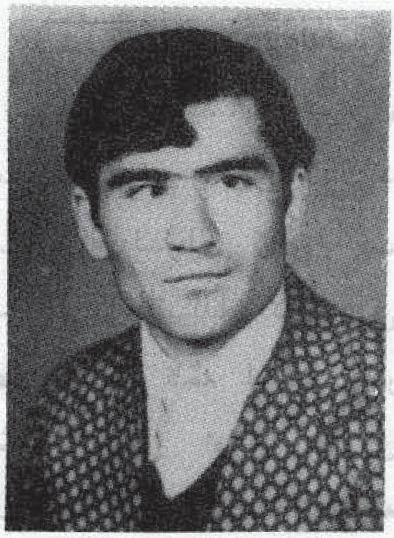

ضیاءالدین ولد عبدالمحمود
مسکونه بامچیان درایم ولایت
بدخشان‌در(۱۳۳۰)متولد گردید
موصوف نظر به مشکلات
اقتصادی نتوانست که تعلیمات
خودرا بدرجه عالی اکمال نماید
باشروع شدن جهاد مسلحانه
درافغانستان دست به جهاد
مسلحانه زد ، دراکثرجنگ ها
علیه ملحدین اشتراک میورزید
بالاخره ، دروقت حمله عمومی
روسها به درایم بعد از مقاومت
شدید بدرجه شهادت رسید .
اناالله و اناالیه راجعون

عزم‌الدین شهید فرزند

عبدالمحمود مسکونه بانجیان
درایم ولایت بدخشان جوان ٦ ،
ساله ، نظر به شوق وعلاقهٔ خاصی
که بجهاد داشت بابرادرش
ضیاءالدین یکجا درمقابل روسها
به جهاد شروع نمود وبعد از
مقاومت شدید بابرادرش یکجا
بدرجه شهادت رسید .
اناالله وانااليه راجعون .

عبدالرحیم شهید فرزند
محمد حیدر مسکونهٔ ولسوالی
تولک ولایت غورات که در
سنگر حق علیه باطل بدرجهٔ
رفیع شهادت نایل شد
اناالله وانااليه راجعون.

مرجان ولد بهرام مسکونه
سرخرود ولایت ننگرهار دریک
درگیری با قوای روسی بدرجهٔ
شهادت رسید
(اناالله وانا اليه راجعون)

زرین شهید ولد سنگین مجاهد
۱۹ ساله‌باشنده‌قریه‌ملی ولسوالی
محمدآغه ولایت اوگر که دراکثر
عملیات چریکی اشتراک میورزید
موصوف بالاخره‌دربرج میزان‌سال
۱۳۶۰ در یک نبرد خونین در
ولسوالی شکردره بدرجه شهادت
نایل شد.
اناالله و انااليه راجعون

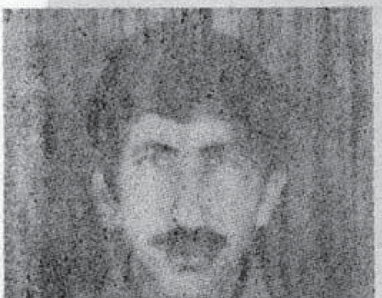

غلام فاروق فرزند
محمد کبیر مسکونهٔ قریه کوکی
کنر خاص که در جنگ رویا
روئی علیه روسها بتاریخ
۲۶-۱۱-۱۳۶۱ بدرجهٔ
شهادت رسیداناالله‌وانااليه‌راجعون

سیدخلیل شهید فرزند سیداکبر
درسال ۱۳۲۸ دردهمزنگ کابل متولد

گردید ، موصوف بعد ازفراغت
صنف‌دوازدهم لیسه غازی‌شامل
پوهنځی حقوق شد ، اوهنوز
دوره‌تحصیل خود را درپوهنځی به
اتمام نرسانده بود که درسال
۱۳۵۳ ه.ش از طرف دولت
داؤد بهمراه یک عده برادران
تحریکی گرفتار وبه ده سال‌حبس
محبوس گردید ،بعد از کودتای
ثور اورابا سایر برادران تحریکی
به زندان پلچرخی انتقال دادند .
بالاخره در هشت جوزای سال
۱۳۵۸ در مقتل گاه زندان
رسوای پلچرخی به شهادت‌رسید
اناالله واناالیه راجعون .

رازمحمد فرزند عبدالخالق
مسکونهٔ قریه دینار ولسوالی
قرقین ولایت جوزجان که در
یک برخورد خونین علیه
روسها بتاریخ ۱۰-۱۱-۶۱
به درجهٔ شهادت نایل شد
(انالله وانااليه راجعون)

جهاد لپاره دعوت کول او له شهادت سره یې ډیره مینه درلوده ترڅو په ۲۱-۶-۱۳۶۲ نیته د خوست د بړی په تهانه باندی د برید په وخت کې خپلې دغې آرزو (شهادت) ته ورسید (انا لله و انا الیه راجعون).

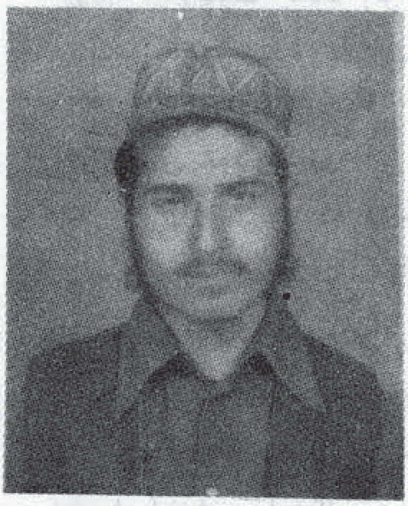

شهید وروړ خلیل‌الرحمن

د ملا محمد جان زوی د ننګرهار ولایت د سرخرو د ولسولی د بالا باغ د کلی او سیدونکی دشهید آدم خان د جبهې یو تکړه مجاهد ؤ کله چې په افغانستان کې دهری رژیم را منځ ته شو خپله زده کړه یې په نهم ټولګی کې پریښووده او په اسلامی مبارزه یې پیل وکړ د ښوونځی په زده کړه بر سیره دینی علوم یې هم تر شرح عقاید پورې لوستلې ؤ هغه وخت چې په ۲-۱۰-۱۳۶۱ نیټه دروسی سره یو ځونه د سرخر رود سیمې ته ننوتل اود بې ګناه مسلمانانو په عام قتل یې پیل وکړ دغه مجاهد وروړ په ډیره میړانه سره د هغوی د مقابلې لپاره ور ووانګل د دوه ساعته جنګ په جریان کې یې زښت زیات د دښمن عسکر ووژل خو په دې وخت کې دی هم ونیول شو او په ډیره بې رحمی سره په شهادت و رسول شو او جسد یې په تیلوکی وسوځول شول (انا لله و انا الیه راجعون).

شهید عزیز الله د امین الله زوی د سروبی ولسوالی د تهزین خاص د تری کلی او سیدونکی په ۱۳۳۷ هش کال یې فانی نړۍ ته سترګې پرانستې او د کمونستانو قدرت ته رسیدو سره سم یې په وسله وال جهاد لاس پورې کړ ده در شادت له مخې دیو ګروپ مجاهدینو

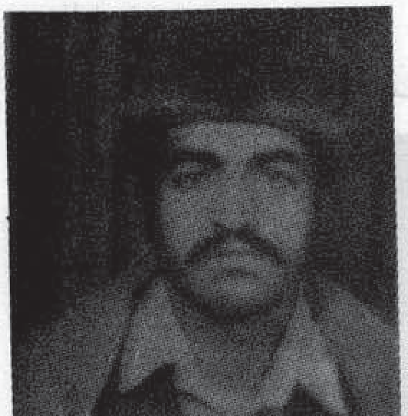

قوماندە په غاره در لوده، بالاخره و روسته له ډیرو جګړو چه له دښمن سره یې وکړې او ډیر کمونستان یې د دوزخ کندی ته ولیږل د ۱۳۶۱ کال دلیندی د میاشتې په نهمه نیټه د دښمن له خوا د یو ایښودل شوی مین په واسطه د شهادت لوړ مقام ته و رسیده.

(انا لله و انا الیه راجعون)

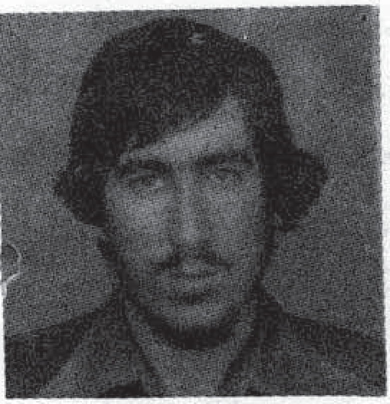

شهید وروړ محمد حسن

«همدرد» د ملک ګل روز زوی د لغمان ولایت دقرغیو دولسوالی د دره غر په کلی کې په ۱۳٤۰ کال وزیږید په ۱۳٤۷ کال د عزیز خان کڅ په منځنی ښوونځی کې شامل شو او په ۱۳۵۳ کال د قرغیو په لیسه کې شامل شو څه وخت وروسته ئې هغه پریښوو ده او د کابل د رحمن بابا لیسی ته تبدیل شو خو په ۱۳۵۹ کال یې زده کړه په نیما یې کې پریښوو ده او د لغمان د قرغیو دا مبیر په جبهه کې یې وسله وال جهاد پیل کړ نوموړی یو فدا کار مجاهدؤ او د ګروپ د قوماندان په توګه یې کار کاوه په پای کې په ۲-۸-۱۳۶۱ نیټه د لغمان د مندره ور په سیمه کې د ملحد دولت د یو پوځی کاروان سره د نښتې په ترځ کې د شهادت لوړ مقام ته ورسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

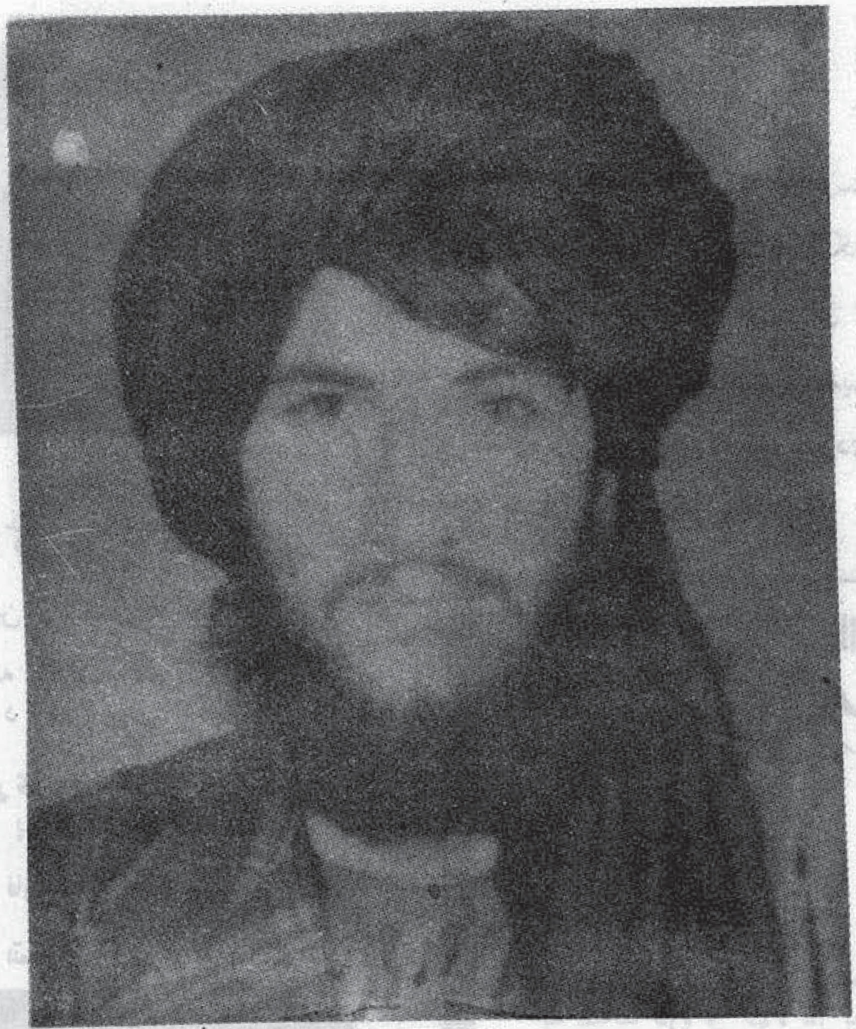

اتل او قهرمان شهید نور محمد خیرخواه :

شهید ورور نورمحمد«خیرخواه» د حاجی خیر محمد زوی دکندهار ولایت د ار غنداب ولسوالی د سخری د کلی او سیدونکی په کال ۱۳۳۸ هـ ش کی دی فانی نړی ته سترګی پرانستلی . لومړنی زده کړه یی د پیر محمد کاکړ په ښوونځی کی تر سره کړه و روسته د کابل په حربی ښوونځی کی شامل شو په دغه وخت کی ده برسیره په زده کړه د اسلامی دعوت په برخه کی پوره لاس درلود نوموړی خپله دغه وظیفه د چنګاښ د کودتانه ورسته په ډیرو سختو شرایطوکی اجراء کړه خود ۱۳۵۷ کال د غوایی د فاجعی په رامنځ ته کیدو سره یی د ماموریت وظیفه چی ضابطی وه پریښوده دوسله وال جهاد لپاره شرایط ورته برابر شول نوجبهی ته ولاړ خو په دغه دوره کی د دهری رژیم له خوا څخه د وه ځله ونیول شو اول ځل د کندها ر په محبس کی او دوهم ځل د کابل ولایت د امنیتی قوماندانی په توقیف کی بندی شو او ډیر تکلیفو نه یی و ګالل خو کله چی له بند څخه خلاص شو بیا جبهی ته ولاړ اوڅه وخت و روسته د محمدیه جبهی د قوماندان په توګه و ټاکل شوهلته یی ډیر تکړه اوسر تیری مجاهدین و روزل او د دښمن قو اوته یی زیات تلفات و اړول په پای کی دغه ورور په ۵-۹-۱۳۶۱ نیټه روسی یرغلګرو قواؤ له خوا د سنګسار په سیمه کی په ډیره ناځوانمردانه توګه شهید کړ شو. (انا لله و انا الیه راجعون).

. شهید ورور غلام سخی د شهید نذیر جان زوی د وردګو د ولایت د چک د ولسوالی د بیکسمند د سرفراز د کلی او سیدونکی د اسلام د لاری یو زړور او نومیالی مجاهد ؤ نوموړی په هغه سیمه کی د روان اسلامی جهاد له پیل څخه جهاد ته ملا و تړله او په پوره دیانت داری امانت داری ټینګ ایمان سره یی د بیک سمند د حوزی د عمومی قوماندان په توګه خپله مقدسه وظیفه اجراء کړه او د اسلام اوخاوری د دښمنانوسره په سره سینه او پاخه عزم سره و جنګیده ترڅو د ۱۳۰۹ هش کال د روژی د مبارکی میاشتی په څوار لسمه نیټه د خپل پلار ، یوه ورور او د تره له زوی سره یو ځای د دښمن په مقابل کی د یوی جګړی په ترڅ کی د شهادت لوړ مقام ته ورسید (انا لله و انا الیه راجعون).

شهید ورور غلام نبی د
پاچا گل زوی د بغلان ولایت د
نهرین ولسوالی د گدائی په کلی
کی په ۲-۲-۱۳۴۲ نیټه زیږیدلی
دی، د روسی قواو سره د یوی
جگړی په ترڅ کی ټپی شو او
په ٤-۲-۱۳٦۲ نیټه یی د
دی فانی نړی نه سترگی پټی کړی
(انا لله و انا الیه راجعون).

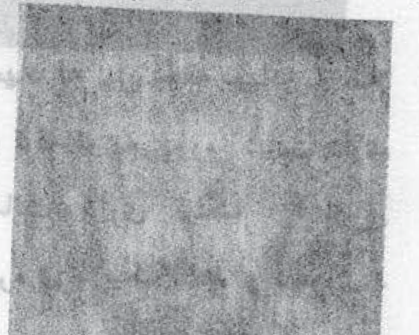

شهید ورور حاجی اقبال حسین
د احمد گل زوی د پکتیا ولایت
د څاځیو د آریوب ولسوالی د
مطخیلو او سیدونکی ؤ نوموړی
په افغانستان کی د ملحد رژیم د
راسنخ ته کیدونه و روسته د هغه
په خلاف په مبارزه لاس پوری
کړ او خلک یی جهاد ته دعوت
کول په ۱۳۵۸ کال یی عملاً
وسله وال جهاد پیل کړ په
۱۳۵۹ کال یی پاکستان ته
هجرت وکړ څه وخت و روسته
دی په خپله د اقتصادی مشکلا
تو له کبله سعودی عربستان ته
ولاړ او کورنی یی دمهاجرینو په یوه
کمپ کی پریښووده په سعودی
عربستان کی یی د مجاهدینو د
نمایندگانو سره ډیره مالی مرسته
کوله د ۱۳٦۱ کال په اخیر کی
بیر ته راغی او د جهاد لپاره یی
ملا و تړله خو په لاره کی د
مقبلو د ۱ کا خیلو په کلی کی د
شپی د تیرولو په مقصد د خوب
په وخت کی د ملحدینو له خوا
پری ډزی وشوی او شهید شو
(انا لله و انا الیه راجعون).

پیامِ شهید

ازسراج الدین "شاهین"

صبا بیابنشین درکنار بستر من
که تیر دشمن نادان نشسته در بر من
به سنگ دره و کوه سر بسای و زود ببر
پیام خون شفق رنگ دل به مادر من
بگو که شاد نشین دیده ترمکن زغمم
که غیر از این نبود آرزوی بهتر من
برای حفظ وطن از شرار آتش روس
به سنگرم بفرست آن دگر برادر من
سرعدو که به شمشیر میزدم دیروز
به خون گرم شنا میکند بکنون لمو من
هنوز در هوس خواب خوش به باغ عدد
دمیده لاله حمرا به پای سنگر من
شهید راه خدا زندهٔ همیشه بود
خدا(ج) بگفت به محمد(ص) جناب رهبر من
به عشق صبح شهادت چو غنچه خنده زنم
که سرفگنده شده دشمن ستمگر من
درین معامله مسرور و سرخوشم «شاهین»
اگر رضای خدا(ج) میشود میسر من

بسم الله الرحمن الرحیم

عن ابی هریرۃ رضی اللہ عنہ قال: بعثنا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم فی بعث فقال ان وجدتم فلانا وفلانا "رجلین من قریش" فاحرقوهما بالنار، فلما اردنا الخروج قال کنت امرتکم ان تحرقوا فلانا وفلانا، وان النار لا یعذب بها الا الله تعالیٰ فان وجدتموهما فاقتلوهما۔

"بخاری، ابوداؤد، ترمذی"

ترجمه:

از حضرت ابوهریره رضی الله عنه روایت است میفرماید که: پیامبر صلی الله علیه وسلم ما را با لشکری فرستادند و فرمود: اگر فلان و فلان "دو نفر از قریش" بدست تان افتادند به آتش کشید شان! هنگامیکه حرکت کردیم مجدداً ما را فرا خواند و فرمود: من در مورد به آتش کشیدن فلان و فلان هدایت داده بودم، اما عذاب آتش را جز خداوند کسی داده نمیتواند. اگر با ایشان برخوردید قتل شان کنید۔

پته: د افغانستان د مجاهدینو
اسلامی اتحاد فرهنگی کمیته
د نشراتو آمریت
شهید پیغام مجلی مدیریت
پست بکس ۳۸۰
پاکستان پیښور

قیمت یک شماره (۳۰) افغانی
وجه اشتراک در خارج:
شش ماهه: (۱۲) دالر
سالانه: (۲۴) دالر